

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ, 15/12/2005

ΒΡΑΧΑΤΗΣ: Καλημέρα και από μένα. Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, αλλά και όλων των συναδέλφων μας, σας καλοσορίζω στην Καρδίτσα και ειδικά στην πανέμορφη περιοχή της λίμνης Πλαστήρα.

Εύχομαι η σημερινή διάσκεψη να έχει γόνιμο και δημιουργικό διάλογο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο, κ. Μιχάλη Κιντιλίδη, καθώς και το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, για την ανάθεση της διοργάνωσης της διάσκεψης στην Καρδίτσα. Για την επιτυχία της διοργάνωσης βοήθησε σημαντικά και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καρδίτσας και γι' αυτό θέλω να ευχαριστήσω το Νομάρχη Καρδίτσας, κ. Βασίλη Αναγνωστόπουλο, τον Αντινομάρχη κ. Θεολόγη και όλους τους Νομαρχιακούς Συμβούλους. Επίσης σημαντική ήταν η βοήθεια της Διευθύντριας Διοικητικών Υπηρεσιών κας Γραμματικούδη, την ευχαριστούμε.

Παράλειψή μου, δεν σας συστήθηκα, είμαι ο Κώστας ο Βραχάτης, Πρόεδρος του πρωτοβάθμιου Συλλόγου Νομαρχιακών Υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καρδίτσας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Νομάρχης Καρδίτσας, κ. Βασίλειος Αναγνωστόπουλος στο βήμα για να μας χαιρετίσει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σας καλωσορίζω στην Καρδίτσα. Ελπίζω να έχουμε σύμμαχο τον καιρό, διότι πραγματικά πιστεύω ότι το τοπίο αποζημιώνει αυτή την επίσκεψή σας. Εκείνο όμως το οποίο θέλω να τονίσω, είναι ότι ακριβώς χαιρετίζω αυτή την πρωτοβουλία των υπαλλήλων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, οι οποίοι πιστεύω ότι και δικαιούνται περισσότερο σε σχέση μ' αυτά που έχουν.

Θέλω να σας ομολογήσω ότι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καρδίτσας έχουμε αναπτύξει μια σχέση συνεργασίας μεταξύ διοίκησης και υπαλλήλων, η οποία θα μπορούσα να πω ότι είναι σε πολύ καλά επίπεδα. Βέβαια εχθρός του καλού είναι το καλύτερο και γι' αυτό πασχίζουμε. Θέλω να πιστεύω πραγματικά ότι οι υπάλληλοι, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι να εξυπηρετήσουν πολίτες αυτού του νομού, καταβάλλουν πολύ φιλότιμες προσπάθειες, για να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους. Πρέπει να σας πω ακόμα ότι σε επίπεδο μεταξύ κεντρικής εξουσίας και αυτοδιοίκησης, υπάρχει αυτή η κόντρα και σας λέω τι γίνεται. Υπερασπίζομαι ακριβώς τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε και λειτουργούμε, σας διαβεβαιώ, πολύ καλύτερα σε σχέση με τις λειτουργίες της κεντρικής εξουσίας. Αυτό δεν το λέω για να χαϊδέψω αυτιά, το λέω όμως γιατί εσείς είστε οι άμεσα επικοινωνούντες με τον πολίτη και όταν ο άνθρωπος επικοινωνεί με τον πολίτη, άμεσα και ουσιαστικά, πιστεύω ότι γίνεται πιο ανθρώπινος, πιο ρεαλιστής και αντιμετωπίζει προβλήματα της καθημερινότητας πολύ πιο ουσιαστικά. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι και πιστεύω ότι είναι και θέση όλων των

Νομαρχών, η καλή συνεργασία μ' αυτή την καλή συνεργασία την οποία μπορεί να έχει η διοίκηση με τους υπαλλήλους, μπορεί να ελπίζει πραγματικά ότι θα αποβεί προς όφελος του πολίτη, γιατί για μένα πολιτική είναι η υπηρεσία στον πολίτη. Όσο μεγαλύτερες υπηρεσίες προσφέρουμε σ' αυτόν που ουσιαστικά είναι ο εργοδότης μας, τόσο θετικότερα προσεγγίζουμε την υποχρέωσή μας. Θέλω λοιπόν να σας ευχηθώ στη συνδιάσκεψή σας να πρυτανεύσει το καλό της χώρας και της υπηρεσίας την οποία προσφέρετε και ελπίζω πραγματικά ότι αυτές οι συναντήσεις δημιουργούν την προοπτική για ό, τι καλύτερο.

Καλώς ήρθατε και ελπίζω να περάσετε καλά. Να είστε καλά.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, εκ μέρους της Ομοσπονδίας θέλω να σας χαιρετίσω που βρίσκεσθε εδώ, σας ευχαριστούμε όλους. Αυτή λοιπόν η συνδιάσκεψη στο τελευταίο Δ.Σ. που είχαμε στην Αθήνα στις 13/10, είχαμε πάρει μια απόφαση σαν Δ.Σ., ότι μέσα στο Νοέμβρη ή πιθανότατα το Δεκέμβρη, δεν θυμούμαι καλά, θα διοργανώσουμε μια ημερίδα στην Αθήνα και μια Πανελλήνια συνδιάσκεψη. Η ημερίδα, όπως θα ξέρετε, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα και τώρα ήρθε η ώρα για τη συνδιάσκεψη. Εκείνο το οποίο θέλω εγώ να πω είναι το εξής. Στην πορεία από εκείνο το Δ.Σ. στις 13/10 και μετά, εγώ τουλάχιστον και ελπίζω οι περισσότεροι συνάδελφοι, λάβαμε από κάποιους συναδέλφους μια σειρά από φαξ, δελτία τύπου, τα οποία μας ενημέρωναν για διάφορα πράγματα. Εκείνο το οποίο θέλω να τονίσω και να το ξεκαθαρίσουμε εδώ, είναι το εξής. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, κάποιοι συνάδελφοι αποφάσισαν ότι εμείς είμαστε υποτακτικοί της Κυβέρνησης ή δεν ξέρω ποιών άλλων και άρχισαν να ρίχνουν, να μας πετροβολούν. Εκείνο το οποίο θέλω να πω είναι ότι κάποια στιγμή γύρω στις 21 του Νοέμβρη, έφτασε στο γραφείο μου ένα φάξ, το οποίο υπογράφει η συνάδελφος η Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. και ο Μάκης ο Χαϊδός, το μέλος του Δ.Σ. Εμένα δεν με παραξένεψε το γεγονός ότι σε κάποια πράγματα ο καθένας μας έχει κάποιες απόψεις, κάποιες θέσεις, τις οποίες λέει και πρέπει να λέει και καλά κάνει και τις λέει. Με παραξένεψε όμως το γεγονός ότι "το Δ.Σ. λέει αποφάσισε την πραγματοποίηση μιας ημερίδας, προσάρμοσαν την παραπάνω απόφαση στα μέτρα τους, στα πολλά λόγια για τα ίδια και τα ίδια. Στην παραπομπή των αποφάσεων δράσης στο αόριστο μέλλον". Εάν λοιπόν αυτή η συνδιάσκεψη σήμερα είναι αόριστο μέλλον, εσείς θα το κρίνετε. Στη συνέχεια ήρθε στο γραφείο μου, συγχωρήστε με που τα λέω αυτά, πρέπει να τα πω, γιατί έτσι νομίζω πως πρέπει να κάνω, στη συνέχεια ήρθε στο γραφείο μου κάποια στιγμή ένα δελτίο τύπου, το οποίο υπογράφουν 4 Σύλλογοι της Αθήνας και ένα Σύλλογος της Περιφέρειας Αττικής. Δεν ξέρω αν το έχετε πάρει όλοι, φαντάζομαι ότι θα το έχετε πάρει.

Εγώ θα ήθελα μόνο να σας διαβάσω την πρώτη πρόταση και να σταματήσω εκεί. Ξέρετε τι λέει, συνάδελφοι; "Τα Διοικητικά Συμβούλια των παραπάνω Συλλόγων Αττικής, Αθηνών, Ανατολικής Αττικής, Αττικής - Πειραιά και η Περιφέρεια Αττικής, συναντήθηκαν στις 15 Νοέμβρη 2005 και αφού διαπίστωσαν ότι τα προβλήματα των εργαζόμενων τόσο στις Νομαρχίες, όσο και στην Περιφέρεια είναι κοινά και συνεχώς οξύνονται, απεφάσισαν να συντονίσουν τη δράση τους και να προχωρήσουν μαζί σε κινητοποιήσεις."

Συνήθως μετά απ' αυτά, λένε "η κρίση είναι δικιά σας". Θα μου επιτρέψετε να πω τη κρίση τη δικιά μου. Θεωρώ, συνάδελφοι, ότι φτιάξαν αυτό το χαρτί...

.....: Συνάδελφοι, επειδή θα πεις κρίση για όλο, μπορείς να το διαβάσεις όλο, αν έχεις την καλωσύνη, γιατί πιθανά να μην το ξέρουν.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Συνάδελφε, θα κάνω αυτό που νομίζω εγώ, όχι αυτό που θα μου πεις εσύ. Εντάξει; Εσύ αυτό που είχες να πεις, το είπες.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Αυτό είναι εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου, συνάδελφε Γραμματέα;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Είναι άποψη δική μου είπα.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Ξεκινάμε με απόψεις...

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ναι, έτσι ξεκινάμε. Δεν σας αρέσει; Εσείς ξεκινάτε μ' αυτά; Εμείς έτσι κάνουμε.

Λοιπόν, ακούστε με λιγάκι...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Μισό λεπτό, διαδικαστικά. Εάν είναι εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου, να ειπωθεί τώρα. Εάν όχι, να σηκωθείτε όταν θα πάρετε το λόγο και να το πείτε, όχι τώρα.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Όταν θα τον παρεις το λόγο, όπως θα τον πάρουμε όλοι.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Καλά κάνετε και δεν μου το επιτρέπετε, αλλά εγώ θα το πω.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Θέλω για την αποκατάσταση της αλήθειας, να πω αυτά που πρέπει να πω. Εμείς είμαστε συλλογικό όργανο, είμαστε εκλεγμένο όργανο, είμαστε...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Επειδή είστε εκλεγμένο όργανο, θα πεις τις απόψεις του οργάνου, όχι τις προσωπικές. Τις προσωπικές θα τις πεις όταν σου δώσει το λόγο το Προεδρείο. Έτσι είναι το σωστό.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Θέλεις να το πω έτσι; Είναι οι αποφάσεις του οργάνου.

.....: Πότε γίνανε αυτές;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Όταν λείπατε εσείς.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Πότε συνεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο; Είχε κληθεί χθές το Διοικητικό Συμβούλιο; Της παράταξής σου μπορεί να είναι απόψεις, αλλά και αυτές στην τοποθέτησή του, συνάδελφε Γραμματέα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Εχω μάθει να λέω τα πράγματα έτσι όπως είναι.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι πρέπει έτσι να ξεκινήσουμε. Όλοι, θα μας δοθεί ο λόγος να μιλήσουμε και εκεί ας τοποθετηθούμε.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Δεν με αφήσατε. Συνάδελφε, εάν με ακούσεις μόνο δύο δευτερόλεπτα, θα καταλάβεις γιατί το λέω, εάν με ακούσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε, ένα λεπτό για να ολοκληρώσει.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ούτε ένα.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι, με κραυγές δεν γίνεται διάλογος, ούτε λύνονται προβλήματα. Λίγο σεβασμό, τουλάχιστον υπάρχει και ένας Νομάρχης, ένας αιρετός εδώ. Όταν θα έφευγε, μπορούμε εμείς να βγάλουμε τα όποια δικά μας. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αυτή η Ομοσπονδία, υφίσταται θεσμικά, καταστατικά και έχει και Πρόεδρο, εκλεγής ομόφωνα, από μια παράταξη, όπως το λέτε, που πήρε 65%. Δεν πιστεύω σε παρατάξεις, πιστεύω στο απόθεμα που δίνει ο καθένας από μας. Αυτή λοιπόν η Ομοσπονδία έχει ένα οδοιπορικό, έχει μια δέσμευση, που ξεκινάει από το

δεύτερο συνέδριό της μέχρι και τότε που θα γίνει η εκλογοαπολογιστική διαδικασία, μέσα στο Δεκέμβριο του 2006. Για μας και για μένα προσωπικά, η ενημέρωση είναι αρχή, δεν είναι απόφαση. Είναι θέση, είναι τρόπος ζωής, είναι τρόπος λειτουργίας θεσμικής. Η ενημέρωση θα πηγαινει από τον Εβρο μέχρι τα Χανιά. Από το Χανιά μέχρι την Κέρκυρα και από την Κέρκυρα μέχρι τα Δωδεκάνησα, γιατί η ενημέρωση είναι δύναμη. Αυτό κάναμε, αυτό κάνουμε, αυτό θα συνεχίσουμε. Συμφηφιστικές διαδικασίες δεν υπάρχουν. Προσθετικές... δεν τις αποδέχομαι. Ακυρώσεις δεν υπάρχουν. Υπάρχει ένα αγώνας. Σέβομαι τους συναδέλφους, σέβομαι τις μειοψηφίες, πρέπει να υπάρχουν, είναι ο πλουραλισμός της δημοκρατίας, αλλά ο στόχος είναι κοινός, απλά είπα, ο καθένας ακολουθεί ένα διαφορετικό δρόμο. Η κατεύθυνση είναι μια, τα προβλήματα των συναδέλφων, επιτέλους.

Είμαστε τόσο λίγοι, με τόσα προβλήματα 11 χρόνια, που εκείνο που μας λείπει είναι να τσακωνόμαστε μεταξύ μας ποιος θα μιλήσει πρώτος ή ποιος θα μιλήσει δεύτερος. Τα προβλήματα των συναδέλφων μιλάνε πρώτα. Αυτά μιλάνε, που δεν έχουν επιλυθεί και εδώ μπορείτε να θέσετε διαδικασία και να βάλετε και μομφές στον Πρόεδρο, στο Διοικητικό Συμβούλιο, για την έλλειψη, για την ανεπάρκεια, για τον τρόπο που δεν χρησιμοποίησε ή ποιος τρόπος ή ποιές ενέργειες εν πάση περιπτώσει πρέπει να χρησιμοποιηθούν από τούδε μέχρι τη λήξη της θητείας αυτού του οργάνου, για να πετύχουμε κάτι καλύτερο. Οι όποιες κινήσεις που είναι έξω από το καταστατικό, αγαπητοί συνάδελφοι, συγχωρέστε με, δεν θα μείνω σ' αυτά, απλά δημιουργούν προβλήματα. Δεν δημιουργούν προβλήματα προσωπικά. Δημιουργούν προβλήματα σε μια λειτουργία, ως συντεταγμένου θεσμικού συνδικαλιστικού οργάνου, που είναι δευτεροβάθμιο. Είναι δυνατόν τα προβλήματα να είναι επιμερισμένα χωροταξικά; Είναι κοινά. Αρα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ, επειδή εδώ δεν ήρθαμε να διαχωρίσουμε τις όποιες πολιτικές μας, ο συνδικαλισμός εμπεριέχει πολιτικό λόγο Δεν κάνουμε μόνο πολιτική. Εκείνο λοιπόν που θα μας οδηγήσει, είναι η σύγκλιση, η σύνθεση της διαφορετικότητας, να βγει με δυναμική για την επίλυση των προβλημάτων. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν έτσι και θα ήθελα το αγαπητό Προεδρείο να ορίσει μια σειρά ομιλητών, για να είναι σύντομοι, για να μπορέσει να γίνει και διάλογος. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Λύνεται το πρόβλημα μ' αυτή την τοποθέτηση του Προέδρου; Οξύνετε την κατάσταση.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Κατ' αρχάς δεν ήταν τοποθέτηση. Ήταν μια αναγκαιότητα, γιατί πρέπει κάποια στιγμή να ηρεμήσουμε και να δούμε με νηφαλιότητα τα προβλήματά μας και όχι ποιος θα επικρατήσει ποίου και ποιά πολιτική. Αυτή ας την αφήσουμε για άλλες εποχές και άλλες στιγμές, στο συνέδριο, αφού παραταξιακά θα μπουν προς τα εκεί τα πράγματα.

Συνάδελφοι, διανύουμε και ολοκληρώσαμε το δεύτερο χρόνο της δεύτερης θητείας ενός συνδικαλιστικού οργάνου, που εσείς πανηγυρικά επιλέξατε το Νοέμβριο του 2003 στην Αθήνα. Η προσπάθεια του οργάνου αυτού είναι πολλαπλή. Δεν είναι μόνο οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, είναι και πάρα πολλές παραστάσεις, που έχουν γίνει κατά καιρούς, απλά για να μην πλατιάζω, τα λέω συνοπτικά, για να φτάσουμε στην ουσία και από εκεί να γίνουν τοποθετήσεις και οι όποιες θετικές και οι όποιες αρνητικές κρίσεις. Εγιναν πολλαπλές και ποικίλες παραστάσεις και προσπάθειες

και στην χθες πολιτική ηγεσία, πριν γίνουν οι εκλογές τον Μάρτιο του 2004 και στη νέα πολιτική ηγεσία, κατ' εξακολούθησιν. Η θέσις των πολιτικών αυτών είναι δεδηλωμένη ότι τους συναδέλφους στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις τους θέλουν να είναι ακριβώς μ' αυτά τα προβλήματα, γιατί το διαιρεί και βασιλεύει είναι μια διαδικασία που εφαρμόζεται από τον μεσαίωνα, σε όλα τα συντηρητικά κόμματα είτε έχουν σχήμα, είτε έχουν σχήμα καπιταλιστικό ευθέως. Αυτό λοιπόν το διαιρεί και βασιλεύει, το σιγοντάρουν, το τροφοδοτούν και οι συντεχνίες των παλαιών και των νέων συναδέλφων. Συγκριτικά το βάζω αυτό, των παλαιών και των νέων. Ο ένας είναι του πρώην τάδε, του πρώην δεινά κλπ. Γνωστά. Είναι επίσης γνωστό ότι δεν είμαστε αυτοδιοικητικοί υπάλληλοι και μιλώ όσον αφορά την ασφαλιστική, τη συνταξιοδοτική, τα εφ' άπαξ, την επικουρική ασφάλιση. Είμαστε μια χύμα κατάσταση. Είμαστε απλά εργαζόμενοι σε ένα Ν.Π. που δεν είναι αυτοδιοικητικό. Το έχουμε ξαναπεί πάρα πολλές φορές. Αυτό είναι το πρόβλημα, αυτό είναι το στοίχημα, εάν θα μπορέσει το όποιο συνδικάτο και το σημερινό και το αυριανό που θα προκύψει μετά από ένα χρόνο, να μπορέσει να συνθέσει τα προβλήματα των συναδέλφων, να ομογενοποιήσει αυτά, για να αρχίσουν οι συνάδελφοι και οι παλιοί, όσοι θα απομείνουν πριν την συνταξιοδότηση και οι νέοι, να αισθάνονται ότι είναι αυτοδιοικητικοί. Ένα άλλο στοιχείο επίσης είναι τι; Είναι δυνατόν να μιλάμε για συναδέλφους που αμείβονται με διαφορετικές ταχύτητες; Άλλος συν τόσο, άλλος πλην τόσο; Αυτό είναι γνωστό τοις πάσι. Είναι ένα πρόβλημα. Αυτά τα προβλήματα λοιπόν πρέπει να δίνουν μια δυναμική. Πρέπει να αποφασίσουμε και να πούμε ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αγαπητοί ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΚΚΕ, Συνασπισμός, οι είσαστε, αυτοί που εκπροσωπείτε το λαό στη Βουλή, ότι ο δεύτερος βαθμός, κατ' επίρρωσιν του άρθρου 102 του Συντάγματος, είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Δεν αντέχει η πατρίδα μας πειραματισμούς, με διαιρέσεις άλλοτε σούπερ Περιφέρειες, άλλοτε Μητροπολιτικές, άλλοτε ολίγον τι από εδώ, ολίγον τι από εκεί. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, το ξέρετε, το ζείτε, είναι υποκατάστατο της Περιφέρειας και αυτό είναι μια τραγωδία, γιατί αύριο θα υπάρξει δεύτερος πειθαναγκασμός αναγκαστικών μετατάξεων σε κάποιο άλλο χώρο. Μα θα μου πει κάποιος ή πίσω από τον εγκέφαλό μας, "ξέρετε, καλύτερα στην Περιφέρεια". Ποιός σας είπε ότι στην Περιφέρεια θα είμαστε καλύτερα, όταν οι 13.000 συνάδελφοι ήδη, θα προτάσσονται όλοι ΜΟΑ; Εμείς λοιπόν λέμε, ο χώρος δουλειάς και ο δεύτερος βαθμός πρέπει να είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όπου πρέπει να γίνουν κάποιες βελτιώσεις ή συνεννώσεις, αυτά ας γίνουν με κοινή σύγκλιση. Να λοιπόν το ζητούμενο, το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, δεν μπορεί να συνεχίζεται να πορεύεται το ανθρώπινο δυναμικό, αυτή η έμψυχη μηχανή, με τη διαιρετική αυτή διαδικασία. Δηλ. άλλος να είναι του πρώην, άλλος του δεινά, άλλος να έχει τάδε επικουρική ασφάλιση, άλλος να έχει το πριν το 1983, άλλος μετά το '83, άλλος μετά το '93. Δεν είναι αυτοδιοικητικοί εργαζόμενοι συνάδελφοι. Τουλάχιστον στο πρώτο βαθμό δεν υπάρχουν αυτά. Άλλος παίρνει αποζημίωση του 410/88, αυτό που λέω και μπορεί να είναι γραφικό, είναι μια..., είναι ένας Πύργος της Βαβέλ, που καθόμαστε μέσα εμείς και δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Αυτό είναι γνωστό τοις πάσι, δεν κοιμίζω γλαύκαν, αλλά είναι η πραγματικότητα. Να λοιπόν τα προβλήματα. Κατ' εξακολούθησιν τι κάνανε; Πετάνε κάποιες φόρες ή πολιτικές και του ΠΑΣΟΚ η Κυβέρνηση και της Νέας Δημοκρατίας. Για μένα η ευθύνη είναι ισομερής, ισόποση. Τι κάνει το συνδικάτο; Οι

πολιτικοί κάνουν αυτά.

Καλά κάνουν, γιατί έτσι πρέπει να κάνουν. Ο καπιταλισμός απέναντί του θέλει να έχει φυτά, αγάλματα και προσκυνημένους. Αυτά λέει ο καπιταλισμός. Άλλος τα λέει με αυτή τη γλώσσα και κάποιος άλλος τα λέει με αυτή τη γλώσσα. Η πραγματικότητα είναι αυτή ότι "πρέπει τον εργαζόμενο να τον έχετε υποχείριο, υποζύγιο, για να μπορείτε να πλουτίζετε και να πηγαίνει το χρήμα σε λίγους". Οι πατρίκιοι και οι πληβείοι. Μερική απασχόληση. Το φωνάζαμε και υπάρχει θέση. Αυτή η Ομοσπονδία δεν ήρθε από το πουθενά. Έχει μια πορεία, με τα καλά της, τα κακά της, τα θετικά, τα αρνητικά. Δεν είμαστε και μάγοι δα. Συνάδελφοι από όλους εσάς είμαστε. Δεν πήγαμε σε ειδικά κολλέγια για το συνδικαλισμό. Κάνουμε μια προσπάθεια, με απόθεμα ψυχής, με καθαρότητα, με ειλικρίνεια και προσπαθούμε να φτάσουμε εκεί που πρέπει να φτάσουμε.

Μερική απασχόληση. Δεν παίρνουν ούτε αποζημίωση. Κάνουν σύμβαση έργου οι Νομάρχες. Δεν παίρνουν ούτε αποζημίωση, ούτε απολύουν σαν τσουβάλια τσιμέντα και σωλήνες αποχετεύσεως. Αυτό τι είναι; Όταν βλέπεις, λέει και χτυπάει ο θάνατος την πόρτα του γειτόνου σου, θα χτυπήσει και τη δικιά σου.

Δηλ. επειδή τα λέμε εμείς με κάποια άλλη γλώσσα και είμαστε τάχα από κάποιο άλλο χώρο; Εμείς βάζουμε στον εγκέφαλό μας τους χώρους. Οι χώροι μας είναι αυτοί εδώ. Είμαστε όλοι εργαζόμενοι. Κάποιοι άλλοι μας θέλουν διαχωρισμένους, ξέχωρους, γιατί μέσα εκεί παρεισφρύουν και εξυπηρετούνται τα συμφέροντα αυτών που είναι πιο πάνω από μας. Μερική απασχόληση λοιπόν ή συμβάσεις έργου. Το ωράριο. Και δεν το λέω έτσι, για να δημιουργήσω εικόνα στους συναδέλφους, που εκπροσωπούν μια άλλη τοποθέτηση, την οποία σέβομαι εξ ολοκλήρου. Είναι δυνατόν να βγαίνει μια κυβέρνηση και να λέει "το ωράριο θα είναι από εκεί μέχρι εκεί και τα συνδικάτα να σφυρίζουν κλέφτικα ή να βγαίνουν στα κανάλια και να λένε στιδήποτε; Έχουν ευθύνη όλοι και ο υποφαινόμενος και οι τριτοβάθμιοι και οι δευτεροβάθμιοι, οι πάντες. Δεν υπάρχει δυναμική στον συνδικαλισμό. Γιατί;

Γιατί εμείς ξεπουλήσαμε τους ίδιους τους εργαζόμενους, για να γίνουμε Βουλευτές από το 1981 μέχρι και σήμερα, για να γίνουμε Πρόεδροι, για να γίνουμε Πρόεδροι σε επιτροπές σε Α.Ε. κ.ο.κ. και να αμειβόμαστε. Ξεπουλήσαμε. Πώς θα μας ακολουθήσουν οι συνάδελφοι;

Τουλάχιστον σ' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο και δεν το παίρνω το οφίκιο προσωπικά εγώ, αλλά τουλάχιστον θέλω να πιστεύω ότι υπάρχει μια καθαρότητα και ειλικρίνεια και κάνουμε μια προσπάθεια, χωρίς να υπάρχουν υστεροβουλίες. Μέσα λοιπόν σ' αυτό τον κυκεώνα, αυτή η Ομοσπονδία, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο, με τα όποια ελλείμματα, οδήγησε την προσπάθεια, στη συγκέντρωση - απεργία 12 του Μάη στην πλατεία Κοραή, αφού πρώτα έγινε μια περιφερειακή πορεία του Προέδρου και άλλων μελών, για να δείξουμε την αναγκαιότητα να υπάρξουμε συγκεντρωμένοι στις 12 Μαΐου εκεί, μα πορεία στο Υπουργείο και στη Βουλή, για να δώσουμε την δυναμική ότι "πλέον δεν μπορείτε να μας κοροϊδεύετε, δεν μπορεί να μιλάμε σε ώτα μη ακουόντων επί 11 χρόνια" και εκεί τι έγινε; Επειδή εδώ είμαστε ένας κλίβανος πυρός και πρέπει πέρα από τις προσωπικές αιχμές, οι οποίες δεν οδηγούν πουθενά, πρέπει να λέμε τα πράγματα γυμνά και άταφα, ως πράξεις συνδικαλιστικές ή ακόμα και πολιτικά γινόμενες.

Εκεί λοιπόν τι έγινε; Επέβαλαν τινές, επέβαλαν τινές και το λέω δια τρίτου, επέβαλαν τινές αυτή η συγκέντρωση να μην έχει πληθυσμό, να μην έχει κόσμο. Γιατί; Γιατί και αυτό μην το πάρετε τάχατες για να ηρωποιηθώ, οι ήρωες ήταν σε κάποιες άλλες εποχές, εγώ είμαι ένας συνάδελφος που κάνω το καθήκον μου, μέχρι εκεί που μπορώ και ξέρω. Τα παραπάνω για κάποιους άλλους, για να μην μεγεθυνθεί ή να αποκτήσει ίματζ που λένε οι νεοέλληνες αγγλιστί, ο Πρόεδρος το Μιχάλης ο Κιντιλίδης που είναι χωρικός.

Οι παρεμβάσεις που έγιναν τηλεφωνικά και είναι κοινωνικοί οι πάντες του Δ.Σ., ήτανε τι; "Να μην κάνετε την απεργία, γιατί δεν θα απεργήσουν ούτε οι Πασόκοι, ούτε οι Νεοδημοκράτες, ούτε κανένας", από τριτοβάθμια στελέχη της ΑΔΕΔΥ και σε συγκέντρωση που σηκώνετο ένας Γολγοθά, μέσα σ' αυτή την τραγική εικόνα, η θέση η ΑΔΕΔΥ ήτανε "μαζέψτε τα και φύγετε". Εμείς μείναμε όρθιοι. Αυτό λοιπόν δεν συμψηφίζεται, δεν μπορεί να ακυρωθεί, γιατί έχουμε απόθεμα ψυχής και εμείς θα προχωρήσουμε. Οι μειοψηφίες ελέγχουν, οι πλειοψηφίες αποφασίζουν, κρίνονται και κρινόμαστε οι πάντες. Εχουμε ένα οδοιπορικό. Είμαστε υποχρεωμένοι να το φτάσουμε εκεί. Οποιος θέλει να ανοίξει την πόρτα του τρελάδικου, της διάσπασης και τινες ουρίτσες, θα μπουνε πρώτα μέσα αυτοί. Εμείς συνθέτουμε. Εμείς λέμε μέσα από την Ομοσπονδία, ως θεσμικό συνδικαλιστικό όργανο. Και να σας πω και κάτι, αγαπητοί συνάδελφοι, σ' ό, τι αφορά τη θεσμική μου λειτουργία. Η δικιά μου αεροπορία δεν κολώνει, γιατί είναι ντακότα και δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με όποιο τίμημα. Αλλά το σκρίπτα μάνετ που έλεγαν οι λατίνοι, εγώ το κρατάω εδώ και αυτοί οι οποίοι έλεγαν να μην απεργήσουν οι συνάδελφοι και ήρθαν πρώτοι πρώτοι στη γραμμή της συγκεντρώσεως, τριτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι, δεν απήργησαν στις 12 του Μαΐου. Δεν μπορούν λοιπόν, επίσημα στοιχεία, δεν μπορεί λοιπόν αυτοί να κρίνουν μια προσπάθεια της Ομοσπονδίας...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ποιοί είναι αυτοί, ρε συνάδελφε;

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Εκείνο λοιπόν που έχω να πω είναι το εξής. Το οδοιπορικό της Ομοσπονδίας ξεκίνησε από την πατρίδα μου τη Ρόδο, έφτασε στον Εβρο, έφτασε στα Γιάννενα, έφτασε παντού και ανδρώθηκε. Δεν μπορεί τώρα λοιπόν να του δημιουργήσουμε την ασθένεια του Κρετινισμού. Πρέπει λοιπόν όλοι μαζί να πορευθούμε, με τις όποιες διαφορετικότητές μας, για να μπορέσουμε να πετύχουμε το επόμενο στάδιο, μέχρι την παράδοση της θητείας από το υφιστάμενο Προεδρείο, μέσα από τη διαδικασία που ορίζει το καταστατικό του συνεδρίου. Ο τελευταίος χρόνος πρέπει να είναι πιο έντονος και αυτό δεν το κάνω, ούτε για να αποκτήσω αναγνωρισιμότητα, γιατί αυτή πλέον υπάρχει, ούτε για να αποκτήσω κάτι παραπάνω. Δεν με αφορά. Απλά θα κοιτώ πάντα τους συναδέλφους στα μάτια και όχι τα αποκόμματα ή τα κόμματα. Δεν με αφορούν στο συνδικαλισμό. Τα χρησιμοποιούμε αν μπορούν να βοηθήσουν, αλλά δεν με αφορούν, δεν είναι οι αφέντες μου αυτοί. Αφέντες για μένα είμαστε όλοι εμείς και τα προβλήματά μας. Το στάδιο λοιπόν που ακολουθεί από σήμερα μέχρι την τελευταία της θητείας του οργάνου αυτού. Υπάρχει αναγκαιότητα και θέλω να υπάρξει δέσμευση και τοποθέτηση πάνω σ' αυτό, απ' όλους τους συναδέλφους, με όποια απόκλιση υπάρχει σ' αυτό, οριοθετώντας συγκεκριμένη ημερομηνία μέσα στο 2006, όχι αργότερα από τον Φλεβάρη, όχι ενωρίτερα από τις 2, 3, 10 του Γενάρη, αλλά μέσα στο μεσοδιάστημα αυτό, να γίνουν καταλήψεις

ενδεικτικές, έτσι ακριβώς, στα Νομαρχιακά κτίρια και συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή, με επίδοση των συγκεκριμένων ψηφισμάτων από όλες τις παρατάξεις, μια και μιλάμε και δεν μου αρέσει αυτός ο όρος, στο Διοικητικό Συμβούλιο, στα κόμματα, στη Βουλή, στο Υπουργείο Εσωτερικών, στο Υπουργείο Προεδρίας, για να μπορέσουμε να πούμε ότι εάν αυτά τα συγκεκριμένα και θα σας πω ποιά, δεν επιλυθούν, εμείς προχωρούμε σε οποιοσδήποτε άλλες μορφές πάλης, είτε λέγονται απεργίες, είτε λέγονται καταλήψεις, είτε λέγονται....

(αλλαγή ταινίας)

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ:.... αποδιοπομπαίους τράγους ένα Διοικητικό Συμβούλιο και εμείς στο απυρόβλητο να καθόμαστε και να λέμε "άσε να δούμε αν θα κερδίσουνε πάμε μαζί τους. Αν δεν κερδίσουνε, πυροβολήστε τους και θα είμαστε εμείς στο απυρόβλητο".

Τα θέματα που προβάλλονται είναι και είναι γνωστά τις πάσι, κατ' εξακολούθησιν τα έχουμε πει. Δεν μπορεί να προχωρήσουν οι εργαζόμενοι μ' αυτή την πολυδιάσταση των εργασιακών σχέσεων και της επικουρικής ασφάλισης ή δημόσιο ή ΙΚΑ. Εκλεισε.

Δεύτερο, ένα επικουρικό ταμείο, που θα λέγεται "Επικουρικό ταμείο Νομαρχιακών υπαλλήλων" ή Β βαθμού, μη τυχόν και αλλάξει το όνομα και θέλουν να αλλάξουν τα καταστατικά, που θα είναι τριμερής η χρηματοδότηση, Νομάρχες ως εργοδότης, εργαζόμενος και κράτος. Μέσα στη διοίκηση του επικουρικού αυτού ταμείου, θα συμμετέχουν μέλη της Ομοσπονδίας, για να μπορέσουν να ελέγξουν τα όποια οικονομικά. Είναι σημαντικό αυτό, γιατί μπορεί να δώσει πάρα πολλά πράγματα, ακόμα και σε σχέση με το εφ' άπαξ, ακόμα και σε οποιαδήποτε άλλη επικούρηση των εργαζόμενων. Δεν μπορεί να έχουμε οδοιπορικά πέντε ταχυτήτων, με το Ν.2685/99. Αυτό το διαπραγματευόμαστε μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, οι οποίες βρίσκονται σε μια εξέλιξη. Λέμε, κατ' αποκοπή οδοιπορικά σε όλους τους εργαζόμενους και όσοι μετακινούνται πέρα απ' αυτά τα 10 χιλιόμετρα, για όλους 10 χιλιόμετρα, δεν θα λέμε "αυτός είναι γεωπόνος, αυτός είναι μηχανικός, αυτός είναι κτηνίατρος", αυτός είναι έτσι, αυτός είναι γιουβέτσι, 30, 20, 50. Στα 10 χιλιόμετρα. Αυτά λοιπόν τα δύο και ένα μισθό 1.200 ευρώ, είναι ένα κομμάτι που πρέπει να διεκδικούμε. Το δεύτερο σκέλος, μέσα σ' αυτές τις αγωνιστικές δραστηριότητες είναι, αναπροσαρμογή του επιδόματος που καταβάλλεται από τις Νομαρχιακές `Αυτοδιοικήσεις, το επίδομα του Ν. 2768/1999, από τα 50 ευρώ, γιατί δεν θα υπάρξει πολιτική, Κυβέρνηση, που δεν θα εφαρμόσει επιδοματική πολιτική. Αυτό το 50 να αναπροσαρμοσθεί στο ύψος των 300 ευρώ, ούτως ώστε να επέλθει μια εξωμάλυνση και να σταματήσουν να καταβάλλονται τα όποια επιδόματα εξωκοινοβουλευτικά από ειδικούς λογαριασμούς, ούτως ώστε να μην υπολείπεται κανείς, παλιός και νέος, από αυτό. Αρα κάνουμε ένα βήμα τι; Να φέρουμε όλους τους συναδέλφους, παλιούς και νέους, σε μια σύγκλιση αποδοχών, σε μια ομογενοποίηση, ούτως ώστε στο ίδιο γραφείο, με τα ίδια τυπικά προσόντα ή μη, να αμείβονται ισόποσα. Αρα λοιπόν κάνουμε τη σύγκλιση. Αρα λοιπόν δεν επιτρέπουμε στις κλαδικές συντεχνίες, να παρεισφρύουν μέσα σ' αυτό και να λένε "πάρε 20 ευρουδάκια γεωπόνε, πάρε 50 ευρουδάκια μηχανικέ, πάρε 50 ευρουδάκια εσύ του Υπουργείου Εσωτερικών" και κατά τα άλλα λέμε ότι είναι αυτοδιοίκηση. Κακέκτηπο μοντέλο κρατικής Νομαρχίας, με μόνο αιρετή την έκφραση. Εκλογικό επίδομα. Δεν μπορεί να φωτογραφίζεις ως μια κρατική Νομαρχία, τους υπαλλήλους του Υπουργείου

Εσωτερικών και να δίνεις 2.500 ευρώ Κιντιλιδη και ο άλλος να κάθεται στο ίδιο γραφείο και να μην τα παίρνει. Είναι θέση μας αυτή και επειδή σαν επίδομα μπορεί κάθε φορά η Υπουργική απόφαση να τρελαίνεται και να βγάζει άλλα πράγματα κάθε φορά που έχουμε εκλογές, είχαμε ζητήσει και το λέμε, κατ' αποκοπή οδοιπορικά 100 ευρώ και αυτό έχει γίνει αριθμητικά, για να μη δημιουργείται η εικόνα ότι υπολείπεται, για να μη φορολογείται με τον αυτοτελή τρόπο του 20% και να μην συμψηφίζεται ο φόρος, κατ' αποκοπή οδοιπορικά στο ύψος των 100 ευρώ, που είναι 1.200 το χρόνο. Αρα λοιπόν, αν διαιρέσουμε το 2.500 που παίρνουμε, κάθε περίπου δυό χρόνια έχουμε εκλογές στην Ελλάδα, είναι ακριβώς παραπάνω από το ποσό αυτό που θα παίρναμε ή που φωτογραφίζει κάποιους ανθρώπους.

Αυτό πρέπει να είναι στις προτάξεις που πρέπει να έχουμε στην όποια δραστηριότητα, οποία πρέπει να γίνει από τις 17 του Γενάρη, μέχρι το πολύ πολύ στις 2-3 του Φλεβάρη. Συγκέντρωση, απεργιακές κινητοποιήσεις, καταλήψεις και εάν αυτό δεν αποδώσει, επαναλαμβάνω, για να γίνει απόλυτα κατανοητό, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, μαζί με τα πρωτοβάθμια σωματεία, θα κάνουνε διανυκτέρευση, κατάληψη, έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών αυτοί είναι οι αφέντες και το Υπουργείο Οικονομικών. Οποιος αντέξει, άντεξε, όχι όμως να λέμε ότι "ξέρετε, να εγώ, ξέρετε να εκείνος". Η προσπάθεια είναι κοινή. Δεν μπορεί να υπάρξει μια επιτυχημένη μάχη χωρίς στρατιώτες. Θα υπάρχουν και φθορές. Οι φθορές είναι οικονομικές. Είναι η οικογένειά μας. Βέβαια. Επιλέξαμε τον συνδικαλισμό. Δεν πρέπει να μετράμε ούτε χρόνο, ούτε αποστάσεις, ούτε αν θα είναι εδώ, ούτε αν θα είναι παραπέρα, ούτε αν θα είναι παρακεί. Αυτός είναι ο ρόλος μας. Γιατί; Οι εργαζόμενοι δεν είναι σε ένα Υπουργείο. Είναι 2.500 οι εργαζόμενοι ουσιαστικά στην Αττική και όλοι οι άλλοι είναι έξω από την Αττική, μέχρι τις 27.000. Δεν έχουμε λοιπόν εργαζόμενους σε ένα χωροταξικό χώρο, που είναι το Υπουργείο, για να λέμε ότι "ξέρετε, εκεί θα είμαστε συνέχεια". Πρέπει να είμαστε και στην επαρχία, στους συλλόγους, που πρέπει να ενημερώνονται, για να μην μετακινούνται και να μην επιβαρύνονται περισσότερο.

Η ενημέρωση στο χώρο δουλειάς, θεωρώ ότι έχει να αποδώσει περισσότερα, γιατί ακριβώς γίνεται πιο μυρικαστική και πιο απόλυτα κατανοητή. Αυτό λοιπόν είναι το σχέδιο, αυτή λοιπόν είναι η θέση, αυτός λοιπόν είναι ο προγραμματισμός που θέτει το Προεδρείο σε σχέση με τα επόμενα βήματα, για να μπορέσουμε να έχουμε επιτυχία αποτελέσματα. Οι διαδικασίες όσον αφορά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, για τα οδοιπορικά, για τους παιδικούς σταθμούς, για τις συνδικαλιστικές άδειες, εκείνο που έχω να πω είναι ότι, για τις συνδικαλιστικές άδειες των πρωτοβάθμιων σωματείων και των δευτεροβάθμιων, που η θέση της Ομοσπονδίας είναι απαλλαγή του Προεδρείου του δευτεροβάθμιου οργάνου καθ' όλη τη θητεία του, για να μπορεί να μετακινείται και να ενημερώνει, τα μέλη που δεν είναι στο Προεδρείο της Ομοσπονδίας από 9 μέρες, να έχουνε 15 μέρες κάθε μήνα απαλλαγή, το δε πρωτοβάθμιο σωματείο που μέχρι στιγμής έχει 2 μέρες, λέμε το Προεδρείο να έχει 7 μέρες το μήνα απαλλαγή, για να επισκέπτεται όλες τις υπηρεσίες, όπως είναι στην Αθήνα, όπως είναι στη Θεσσαλονίκη, όπως είναι στα Δωδεκάνησα που έχουμε 4 Επαρχία, όπως είναι στις Κυκλάδες και σε άλλους νομούς, για να μπορούν να ενημερώνουν στο χώρο δουλειάς. Και τα άλλα μέλη να έχουνε 2 μέρες το μήνα απαλλαγή, τα μέλη του Πρωτοβάθμιου, στις δε Πανελλαδικές συνδιασκέψεις θα υπάρχει η δυνατότητα, αυτή έγγραφη πρόταση θα

δοθεί τη Δευτέρα, στην οποία συμμετέχω ως επιτροπή, αν μπορέσω να πάω, θα πάει ο κ. Ζαχαριουδάκης ως αναπληρωματικός και θα καταθέσει αυτή τη πρόταση, για να λύσει και το θέμα αυτό, όσον αφορά τις συνδικαλιστικές άδειες, να μη δημιουργούνται προβλήματα.

Αν γίνονται λοιπόν Πανελλαδικές συνδιασκέψεις ή γενικές συνελεύσεις, στους αντιπροσώπους και στα μέλη των Δ.Σ., πέραν αυτών των ημερών, θα δίδονται δύο μέρες, όσο θα είναι η συνδιάσκεψη ή το συνέδριο, 2 ή 3 ή 4 μέρες συνδικαλιστική άδεια, χωρίς να χρεώνεται η κανονική τους άδεια. Όλα λοιπόν αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η δυναμική που καταγράφει την πορεία και την προσπάθεια της Ομοσπονδίας μας, μέχρι τη λήξη της θητείας αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου. Όλα τα άλλα δεν οδηγούν πουθενά. Πρέπει τα πάντα να ραφιναρίζονται μέσα από την Ομοσπονδία, για να δημιουργείται η δυναμική, διότι τα προβλήματα δεν είναι χωροταξικά, είναι κοινά, σε όλες τις Νομαρχίες, σε όλους τους νομούς. Μη μου πείτε ότι το θέμα έλλειψης της διοικητικής δυνατότητας του μετατίθεσθαι είναι χωροταξικό; Είναι για όλους τους εργαζόμενους. Ένα απλό παράδειγμα. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Δωδεκανήσου ψήφισε πριν 5-6 μέρες, 5 γραφεία στο Καστελόριζο, στη Δήλο, στην Αστυπάλαια, στη Νίσυρο, στην Πάτμο. Και έκανα μια παράσταση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, για να σας δώσω να καταλάβετε το θέμα της μεταθέσεως ότι είναι τραγικό και δεν το έχει απεμπολίσει κανείς, είναι εκ των όν ούκ άνευ, όσον αφορά το διοικητικό σκέλος, τα άλλα είναι οικονομικά.

Λέω, αυτά τα γραφεία που υπάγονται και επεκτείνετε ουσιαστικά τον εσωτερικό κανονισμό στα νησιά αυτά που δεν υπάρχει συγκοινωνία, δεν υπάρχει τίποτα, εάν θα πάει κάποιος εκεί, οδοιπορικά μπορεί να μείνει και 25 μέρες, ένα πλοίο επιδοτούμενο περνάει, που ξεκινάει από τη Θεσσαλονίκη. Πώς θα στελεχωθούν; Από το υφιστάμενο προσωπικό; Όταν αύριο δεν τους αρέσει η μύτη Κιντιλίδη "σκορπίσου και πήγαινε στο Καστελόριζο ή στην Δήλο"; Είναι μια ενιαία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Δεν υπάρχει λοιπόν εσωτερικά ή εξωτερικά, αν θέλετε, η έννοια της μεταθέσεως. Σε πιάνει, σε βάζει εκεί και αν εσύ διαλύσεις την οικογένειά σου και ας χρεωθείς στην Τράπεζα και ας ψωφίσεις.

Και τους είπα τουλάχιστον οι θέσεις αυτές να προκηρυχθούν και να ονοματίσετε ότι θα στελεχωθούν ή από συναδέλφους που είναι με σύμβαση έργου και έχουν ημερομηνία λήξεως ο χρόνος τους ή μερικής απασχόλησης, μιας και εφαρμόσατε το θεσμό αυτό, να μην υποστούν την ταλαιπωρία και την τραγωδία οι συνάδελφοι που υπάγονται στις υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Δωδεκανήσου. Εμείς λοιπόν λέμε, κάθε μετακίνηση που γίνεται εσωτερικά, πρέπει να περνά μέσα από το Υπηρεσιακό συμβούλιο και να εφαρμοσθεί η έννοια της μεταθέσεως εσωτερικά, όχι μόνο της μετατάξεως, που το είπα και στην ημερίδα, που υπάρχουν νομολογίες του Συμβουλίου Επικρατείας, ότι μετατάξη από Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, είναι στιγμιαία απόλυση και στιγμιαία επαναπρόσληψη. Γι' αυτό ήρθε εκείνος ο εγκέφαλος νομοθέτης με το επαίσχυντο μισθολόγιο, το Ν. 3205/2003 και είπε τι; Αν ο Μιχάλης ο Κιντιλίδης μετατεθεί στη Νομαρχιακή μεταταγεί στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ροδόπης, δεν παίρνει τα 126 ευρώ, γιατί ήταν.....

(στο σημείο αυτό έγινε διακοπή της ηχογράφησης)

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: Κάπου αλλού πρέπει να ψάξουμε τα αίτια και τα αιτιατά. Εμείς είπαμε

ότι κάνουμε απόθεμα ειλικρίνειας, καθαρότητας και αγωνιστικότητας. Όλοι εμείς όμως πρέπει να ακολουθήσουμε την Ομοσπονδία, για να μπορέσουμε να έχουμε επιτυχή αποτελέσματα.

Αρα λοιπόν σ' αυτές τις απεργιακές κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις, καταλήψεις, όχι θα παίξουμε τρία πουλάκια κάθονταν και πλέκανε πουλόβερ, αλλά όλοι μαζί σ' αυτή την προσπάθεια. Τουλάχιστον να υπάρχει συνευθύνη, εάν θέλουμε να πετύχουμε. Ο καπιταλισμός, με όποια μορφή, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μια λερναία ύδρα. Κόβεις ένα κεφάλι, βγαίνουν δέκα και το έχω πει χίλιες φορές και θα κλείσω μ' αυτό. Αντίπαλοι στις όποιες κυβερνήσεις διαχειρίστριες του φασισμού των Προέδρων των ανωνύμων εταιριών, δεν θα είναι τα κόμματα, θα είναι οι εργαζόμενοι, που θα ευτελίζονται και θα ισοπεδώνονται. Ο αγώνας μ' αυτές τις προσπάθειες είναι μονόδρομος, αλλά ενωτικά. Και κλείνω ότι όποιος θέλει να ανοίξει την πόρτα της διάσπασης, θα μπει πρώτος μέσα. Εμείς είμαστε εδώ μέχρι το 2006, ενωτικά, συνθετικά, συγκλίνοντας αποκλείοντας, αλλά με κοινή θέση, με τις όποιες διαφοροποιήσεις να βρεθούμε, να πορευτούμε, για να μπορέσουμε να πετύχουμε. Για να γίνουμε αυτοδιοικητικοί και στη συνείδηση και στις απολαβές στις εργασιακές σχέσεις, για να γίνει και ο θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης αυτοδιοικητικός. Η συνεργασία λοιπόν με την ΕΝΑΕ και τους Νομάρχες βλέπετε ότι μέρα με τη μέρα έρχεται πιο κοντά. Αυτό για να γίνει δεν έγινε έτσι, εν ριπή οφθαλμού. Φάγαμε κλείσιμο πορτών στα μούτρα, πάρα πολλές φορές. Είδατε στην ημερίδα ήρθε η πολιτική ηγεσία, με εκπρόσωπο τον Γενικό Γραμματέα. Δεν είπε τίποτα. Μηδέν, συν μηδέν, συν μηδέν, 14%, ήρθανε όμως. Μας ενδιαφέρει η παρουσία, όχι για να αποκτήσει ίματζ ο Πρόεδρος, γιατί δεν πάει Πρόεδρος Επικρατείας, αλλά είναι εργαλεία και αυτά πίεσεως προς την ασκούσα αρχή, για να μπορέσουμε να επιλύσουμε τα προβλήματά μας. Πάνω λοιπόν σ' αυτό το πρόβλημα που προηγουμένως είπα, σας παρακαλώ να συνεχίσει η συζήτησή μας, χωρίς διαχωρισμούς, είμαστε συνάδελφοι των 1000 ευρώ όλοι και ας μην κουβαλάμε εδώ τα σύνδρομα, τα όποια σύνδρομα, είτε είναι δικαιολογημένα, είτε αδικαιολόγητα. Ας συγκρίνουμε με όποιες παρατηρήσεις και όποιες διορθωτικές κινήσεις, για να έχουμε θετικό και ουσιαστικό αποτέλεσμα. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ο Γιώργος ο.....

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, καλημέρα σας. Ευχαριστούμε που παρευρεθήκατε μ' αυτό τον καιρό, όσοι ήρθατε σήμερα εδώ να ακούσετε το Δ.Σ. και να ανταλλάξουμε τις απόψεις που έχουμε όλοι μας και περιμένουμε. Δεν ξέρω Γραμματέα, αν θα αναφερθώ μόνο, να ξέρω, μόνο στα οικονομικά.... Εντάξει, απλώς μια διευκρίνιση ήθελα να κάνω. Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ομοσπονδία μας, το μόνο πρόβλημά της ήταν τα οικονομικά. Στο συνέδριο του 2003 είχε γίνει μια προσπάθεια να αυξήσουμε τη συνδρομή, αυξήθηκε σε 0, 50 από 0, 30. Είχε γίνει πολύ μεγάλη συζήτηση και πολύ μεγάλη επίθεση, να το πω έτσι, για την αύξηση αυτή, η οποία αποδεικνύεται όμως τελικά ότι ούτε αυτή μπορεί να καλύψει τις όποιες δραστηριότητες που θέλουμε να έχει το Δ.Σ. και τις όποιες συγκεντρώσεις που κάνουν κατά καιρούς ημερίδες, για να μπορέσουμε να καλύψουμε και εμείς και τα έξοδα τουλάχιστον, λογικά αυτό ήτανε, τα έξοδα των πρωτοβάθμιων συλλόγων, που τους καλούμε και αιμορραγούν και αυτοί, να έρθουν στην Αθήνα, στην Καρδίτσα και δεν μπορούμε να καλύψουμε ούτε τα έξοδα του Δ.Σ. Να σας αναφέρω μόνο, γιατί είναι σημαντικό, η ΑΔΕΔΥ μου έχει στείλει ένα

έγγραφο 22/9/2005, πέρα από τα χρήματα που τους έχουμε δώσει, γύρω στις 7.000 ευρώ, έχουμε ένα υπόλοιπο, μας λένε, 41.000 ευρώ. Ουσιαστικά τα χρήματα που εισπράτουμε εμείς από σας, τα 50 λεπτά, σχεδόν εξ ολοκλήρου πρέπει να φεύγουν στην ΑΔΕΔΥ, ένα είναι αυτό το κρατούμενο, γιατί μιλάμε εδώ και λέμε "θα πάμε εδώ, θα κάνουμε εκεί, θα ξοδευτούμε δεξιά, αριστερά". Κανένας δεν αναρωτιέται ή αν αναρωτιέται και γιατί να μη σκεφτεί, "είναι ο Ταμίας εκεί, αυτός ας τα λύσει και αν θέλουν ας τα κάνουν ή ας μην τα κάνουν, όσο δεν τους φτάνε τα οικονομικά, ας φτάσουν μέχρι εκεί που πάνε τα ποδάρια τους".

Εάν το έλεγα αυτό όμως, εάν δεν έχω να παίρνω από τους Συλλόγους όλους, τα έχω βγάλει, έχω το φάκελο όλο, με τα πρακτικά αρχαιρεσιών του κάθε Συλλόγου και βάσει των ψηφισάντων έχω να εισπράττω 44.000 ευρώ μέχρι το 2005, 43.984 για την ακρίβεια, Σωκράτη και αυτά είναι για ορισμένους Συλλόγους πρωτοβάθμιους, οι οποίοι έχει λήξει η θητεία τους στο καταστατικό, με βάση των πρακτικών αρχαιρεσιών που έχω και που μου έχουν στείλει, άλλη έχει λήξει το 2005 τον Αύγουστο, τον Ιούνιο, τον Απρίλιο και δεν ξέρω από εκεί και πέρα αν έχουν τα μέλη τους περισσότερα, λιγότερα, δεν θα αποκλείει πολύ απ' αυτό το ποσό που σας λέω, αν ήτανε με 120 μέλη και ψηφίσανε 150. Θα υπάρχει μια μικρή διαφορά. Για το 2006, έχουμε 43 Συλλόγους κατ' αρχήν, να σας πω, με τους οποίους έχουμε δοσοληψίες. Βάσει των πρακτικών αρχαιρεσιών, αν θα εισπράξουμε το 2006 θα είναι 35.000 ευρώ. Υπάρχουν, μιλάω για το 2006, πρόκειται να εισπραχθούν, ακόμα δεν εισπράξαμε μέχρι το 2005, υπάρχουν σύλλογοι που χρωστάνε το 2004, υπάρχουν σύλλογοι που έχουν έναντι από το 2003 και καταλαβαίνετε μια προσπάθεια που γίνεται από μένα, για να είμαι και εγώ εντάξει, απέναντι σε όλους, που θα πρέπει να κρατάω όλα αυτά εδώ, έναντι εδώ, μιλυβάκι εκεί, με αποδείξεις και όλα αυτά εδώ. Είναι κάποιοι σύλλογοι η Κέρκυρα, η Φθιώτιδα, η Λέσβος, η Χίος, η Σάμος, η Μεσσηνία, που υφίστανται Σύλλογοι, απ' ό, τι γνωρίζω τουλάχιστον, γιατί έχουμε επικοινωνήσει 1-2 φορές, έχουν αλλάξει όμως τα Προεδρία τους και δεν ξέρω με ποιόν να επικοινωνήσω, ούτε παρίσταται στις γενικές συνελεύσεις που κάνουμε. Δεν έχω συμπεριλάβει αυτούς τους Συλλόγους μέσα ως οφειλές ότι έχουνε στην Ομοσπονδία, γιατί δεν έχω πρακτικά αρχαιρεσιών, δεν ξέρω πόσοι είναι. Η Αιτωλοακαρνανία φυσικά δεν έχει Σύλλογο, η Αχαΐα δεν έχει Σύλλογο. Αυτή είναι η κατάσταση που υπάρχει μέχρι σήμερα. Για το 2005 θα ήθελα και το Προεδρείο να ενημερώσουμε και θα βρούμε τον Λεωνίδα το Καλαβρό, το Νίκο, που είναι στην ελεγκτική επιτροπή, ο Αντώνογλου ο Βασίλης που γνωρίζει και ο Ευστρατίου ο Παναγιώτης, ο οποίος δεν γνωρίζω, ρε παιδιά, από πού είναι. Αν γνωρίζει κανένας.... Πρέπει το 2004 που έκλεισαν τα βιβλία και τα έχω, με τον απολογισμό, να τα υπογράψουν και να είμαστε και τυπικά εντάξει. Το 2005 δεν το έχω κλείσει ακόμα. Αυτή τη μικρή τοποθέτηση σας κάνω, θα το δούμε αργότερα. Ευχαριστώ.

ΜΗΛΚΟΣ: Παίρνοντας το λόγο να λέμε το όνομά μας, για να καταγράφεται, για να μπορεί μετά οι συνάδελφοι του Συλλόγου της Καρδίτσας, να μας στείλουν τα πρακτικά και να ξέρουμε ποιός και τι έχει πει εδώ μέσα. Συνάδελφοι, λέγομαι Μήλκος Χρήστος, είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΟΣΥΝΑ και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλογου της Θεσσαλονίκης. Εδώ και δέκα χρόνια, με την πολιτική του διαίρει και βασιλεύει, δια της επιλεκτικής επιδοματικής πολιτικής, αναπτύχθηκαν στο χώρο μας οι συντεχνίες των επιδομάτων σε πολλές Νομαρχίες, καθώς επίσης και ο

μεγαλύτερος εχθρός της διαφορετικότητάς μας. Μηχανικοί, γεωτεχνικοί, πρώην μεταφορών, πρώην Γεωργίας, πρώην Εμπορίου, ΚΤΕΟ κλπ., όπου ο κάθε πρώην παράγοντας του συνδικαλιστικού μας κινήματος των πρώην, αναζήτησε να εδραιώσει μια καρεκλίτσα Προέδρου, διασπώντας την ενότητά μας και τη συσπείρωση σε ένα και μοναδικό Σύλλογο σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Περιμένοντας αυτοί οι συνάδελφοι, τον αιρετό άρχοντα, να του βάλει το ζήτημα, στηρίζοντας το μερικό και όχι το όλο. Αυτοί οι συνάδελφοι, αντί να στηρίζουνε ένα Σύλλογο εργαζομένων σε κάθε Νομαρχία, ίδρυσαν Συλλόγους των πρώην Υπουργείων, όπως Μεταφορών, Εμπορίου, ΚΤΕΟ. Αυτό έγινε και στη Θεσσαλονίκη. Επιτέλους πρέπει να τους καταγγείλουμε και να υποδείξουμε αυτούς που τους υποκινούν και τους στηρίζουν. Πέρα απ' όλα αυτά εμφανίστηκαν φαινόμενα αλλαζωνίας, από πλευράς αιρετών εκπροσώπων, σε όλες σχεδόν τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, όλων των αποχρώσεων, με τους εντεταλμένους να παρεμβαίνουν στο έργο της διοικητικής πυραμίδας του χώρου μας. Με ετσιθελικές μετακινήσεις, κρίσεις Διευθυντών, Προϊσταμένων, παραμερίζοντας καθ' όλα άξιους συναδέλφους, με Υπηρεσιακά συμβούλια δοτά στην ουσία. Συνάδελφοι, ο όγκος των προβλημάτων μας είναι αρκετά μεγάλος και καθημερινά εμφανίζονται καινούργια ζητήματα, που πιέζουν αφόρητα τους εργαζόμενους. Παρ' όλη την ανάδειξή τους και την υπόδειξη αυτών που μας δημιουργούν τα προβλήματα, παραμένουν άλυτα. Είναι γνωστό πως μετά το δεύτερο συνέδριο, έγινε σημαντική προσπάθεια, μέσα από τις Πανελλήνιες συνδιασκέψεις, καθώς με παραστάσεις, επιδόσεις στα κόμματα, στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ, στην ΕΝΑΕ, στους Νομάρχες, στην ΑΔΕΔΥ, υπογράφηκε και μια συλλογική σύμβαση, παρουσία όλων των εκπροσώπων των παρατάξεων της ΠΟΣΥΝΑΕ, την οποία αρνείται να υλοποιήσει η Κυβέρνηση. Γι' αυτό η Ομοσπονδία, με βάση αποφάσεις Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης, προχώρησε σε απεργία, με το γνωστό αποτέλεσμα. Με μεγάλη μου λύπη, συνάδελφοι, διαπίστωσα πως κάτι παίζεται. Εχουμε συνάδελφοι, ευθύνη οι Σύλλογοι αναλογικά. Όμως οι Σύλλογοι του κέντρου, δεν στήριξαν την προσπάθεια πίεσης προς την Κυβέρνηση. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα, πού ήταν οι συνάδελφοι της Αττικής και τα μέλη τους; Γιατί δεν στήριξαν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας; Τι παιχνίδια παίζοντας με το πήγαινε - έλα των φαξ των συλλόγων, του κέντρου και συγκεκριμένης παράταξης; Τι άλλο έπρεπε να κάνει το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος, ο Μιχάλης ο Κιντιλίδης, όταν μόνος του, με 150 συναδέλφους στάθηκε όρθιος και έβγαλε λόγο στην πλατεία Κοραή; Εγώ, συνάδελφοι, σας το λέω. Δεν θα είχα το κουράγιο να το κάνω και να πιέζεται και από την ΑΔΕΔΥ να τα παρατήσει και να τα μαζέψει όλα και να φύγει. Και αν θέλετε λέω και το όνομα, δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Πέστο, πέστο.

ΜΗΛΚΟΣ: Ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Αυτό είναι επίσημο, συνάδελφε;

ΜΗΛΚΟΣ: Βέβαια, μπροστά στα αυτιά μου και είναι μάρτυρας και ο Πρόεδρος, ας το πει.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Μπορούμε επίσημα να ρωτήσουμε τον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, συνάδελφε;

ΜΗΛΚΟΣ: Ο, τι θέλετε κάνετε. Είναι εύκολο, συνάδελφοι, τα λάθη μας να τα χρεώνουμε σε άλλους. Προτείνω, το έχω ξαναπεί πολλές φορές αυτό το πράγμα και θα

το ξαναπώ άλλη μια φορά. Πρέπει να αποκτήσουμε το εργαλείο εκείνο, που θα πιέσει στη λύση των προβλημάτων μας, αλλιώς δεν γίνεται και αυτό είναι η απεργία. Πρέπει να το ξαναεπιχειρήσουμε, όμως να δοθεί χρόνος, να δουλέψουμε όλοι μαζί, να το προετοιμάσουμε σωστά. Δεν έχουμε άλλο τι να κάνουμε. Έχουν αναδειχθεί τα προβλήματά μας και δεν μπορεί καμία Κυβέρνηση, κανένας παράγοντας πολιτικός, κανένας κομματικός σχηματισμός, καμία τοπική πολιτική ηγεσία των νομών μας, να μας πει ότι δεν γνωρίζουν τα προβλήματά μας και ότι δεν είναι δίκαια για τη λύση τους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Ζωγράφος και να ετοιμάζεται μετά ο συνάδελφος ο Καραμπάσης.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ: Συνάδελφοι, σας χαιρετίζω και εγώ. Βαγγέλης Ζωγράφος λέγομαι, είμαι από το Διοικητικό Συμβούλιο των εργαζομένων στη Νομαρχία Αθήνας. Πρώτη φορά μιλάω στην Ομοσπονδία, στο συνέδριο δεν μπόρεσα να μιλήσω, γιατί ήταν περιορισμένος ο χρόνος. Προχθές στο ξενοδοχείο που κάναμε, τη Μιχαλακοπούλου, δεν πήραμε το λόγο, να του τα πούμε εκεί του ΑΔΕΔΥ, που του δώσαμε μια ώρα να μας μιλήσει, του Προέδρου της ΑΔΕΔΥ, αλλά από κάτω εμείς δεν μιλήσαμε, να του τα πούμε κιόλας του κυρίου συνάδελφου να τα ξέρει. Δεν μας έπαιρνε ο χρόνος. Αν ο Μιχάλης έδινε το λόγο σε κάποιους από κάτω να μιλάγανε, θα του λέγανε του κ. Παπασπύρου ότι κάπου πρέπει να πέφτουν και οι μάσκες τέλος πάντων και δεν είναι θέμα Παπασπύρου, ούτε θέμα Μιχάλη, ούτε θέμα Ζωγράφου.

Συνάδελφοι, εγώ τι θέλω να πω. Πρώτα πρώτα πράγματι τα προβλήματά μας οξύνονται και κάθε μέρα οξύνονται περισσότερο. Δυστυχώς έχουμε φτάσει στο απροχώρητο. Πολλά κεκτημένα που είχαμε σαν υπάλληλοι Υπουργείων που προερχόμαστε, μας τα έχουνε πάρει πίσω. Για παράδειγμα τις μετακινήσεις ή τέλος πάντων κάποια επιδόματα που είχαμε από το Υπουργείο που ήρθαμε. Ξημερώσαμε μια ωραία πρωία στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και δυστυχώς χάσαμε πολλά. Εμείς στην Αθήνα έχουμε μεγαλύτερα και οξύτερα προβλήματα, όσον αφορά πρώτα και κύρια τις μετακινήσεις, γιατί αν είσαι στη Θήβα και σε μεταθέσει στη Λιβαδειά, είναι ένα τέταρτο δρόμο. Αν όμως είσαι στη Νέα Σμύρνη και σου πει "τράβα στην Πετρούπολη", είναι τρεις ώρες δρόμος. Έχουμε δηλ. πρόβλημα. Το ζήτημα είναι ότι δεν μπορούμε να τους πείσουμε. Τους λέμε τι είναι αρχή, ποιά είναι αρχή; Είναι η κάθε Διεύθυνση; Είναι η κάθε Νομαρχία; Ποιά είναι; Ο δικός μας, ο κ. Νομάρχης, ο αξιότιμος κ. Νομάρχης, λέει ότι αρχή είναι η ίδια η Νομαρχία, "ένα είσαστε όλοι, τι με νοιάζει εμένα από πού προέρχεσαι και πού υπηρετείς. Δεν σε μεταθέτω, σε μετακινώ". Ενώ ο υπαλληλικός Κώδικας, Μιχάλη, λέει ότι στη μετάθεση πρέπει να υπάρχει και σύμφωνη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου. Πρέπει να υπάρχει αιτιολογημένη απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου να κάνει μετάθεση. Αυτό το ζήτημα λοιπόν, το πιο απλό για μας, που είναι, λέει, πήγαμε στο Υπουργείο Εσωτερικών, βρήκαμε τη συναδέλφισά σου, τη Γενική Διευθύντρια και λέει "αυτός είναι νόμος του '55 και εσείς δεν τον εφαρμόζετε;". Καταλαβαίνετε πού έχουμε φτάσει;

Προσπαθήσαμε να έρθουμε σε μια επαφή. Κοιτάξτε να δείτε ποιο είναι το πρόβλημά μας, συνάδελφοι. Φωνάζεις, τα λες, μπενάκης, βγενάνης. Για να σε ακούσουν, συνάδελφοι, πρέπει να κάνουν έτσι κάτω από το μπαλκόνι και να δούνε κόσμο. Αν δεν δούνε κόσμο, σε έχουνε γράψει. Δηλ. είτε τους τα λες, είτε δεν τους τα

λες, αισθάνεσαι και Καραγκιόζης δηλ. όταν πηγαίνεις. Δηλ. πώς να σας πω; Εγώ καταλαβαίνω το μηχανισμό, λέει ότι έχουμε φάει πόρτα και τέτοια. Ετσι είναι. Αν δεν έχεις από πίσω μια μάζα, δεν υπάρχει περίπτωση να σε ακούσει κανένας. Σας λέω χαρακτηριστικά ότι στο ψήφισμα αυτό που στείλαμε, εγώ τα έστειλα, συνάδελφοι, εγώ τα στέλνω αυτά τα ψηφίσματα προς την Ομοσπονδία και παντού. Ο, τι κάνουμε, ενημερώνω πρώτα την Ομοσπονδία και όπου παρευρισκόμαστε.....
(αλλαγή ταινίας)

ΜΗΛΚΟΣ: Παντού συνάδελφοι, δεν υπάρχει, τουλάχιστον από τη μεριά των Αθηναίων που ήρθαν εδώ σήμερα, ο Πειραιάς και η Δυτική Αθήνα, γιατί δυστυχώς, οι άλλοι συνάδελφοι, θέλω να το καταγγείλω εδώ, Μιχάλη μου, ήτανε στο δικό σου ψηφοδέλτιο, δεν ήτανε στο δικό μου και από εκεί πρέπει να ψάξεις τη διάσπαση, όχι από εδώ, δυστυχώς δεν ήρθανε.

Τι κάναμε; Κάναμε παράσταση, να πάμε όλα τα Διοικητικά Συμβούλια, να πάνε και οι τριμελείς επιτροπές και λέει "όχι, να πάνε μόνο τα Διοικητικά Συμβούλια". Από τα μόνο τα διοικητικά Συμβούλια ήρθε μόνο ο Πρόεδρος, δεν ήρθαν όλα τα άλλα μέλη και όμως από το Υπουργείο Εσωτερικών, μόλις το είδαν αυτό, ότι εδώ υπάρχει κόσμος, εδώ υπάρχουν και άλλοι, εδώ είναι η Αθήνα, δεν παίζουν κλπ., βάλανε κιγκλιδώματα, συνάδελφοι και φέρανε μια διμοιρία ματ. Επειδή δεν μας γνωρίζανε, σου λέει "συνάδελφοι είμαστε", περάσαμε εμείς μέσα, μόλις καταλάβανε ότι είμαστε συνδικαλιστές, φραπ, "έξω λέει από το Υπουργείο Εσωτερικών, μόνο 5 άτομα θα μπουν μέσα". Μα ήμασταν 5 Σύλλογοι. Πριν απ' αυτή τη συνάντηση, συνάδελφοι, είχαμε κάνει και συνάντηση με την ΑΔΕΔΥ, γιατί κακά τα ψέματα ή πιστεύουμε στους θεσμούς ή πιστεύουμε σ' αυτή τη συνδικαλιστική διάρθρωση, αυτό που είπε ο συνάδελφός μου, ένα σωματείο σε κάθε χώρο δουλειάς κλπ., μια Ομοσπονδία κλπ. για όμοια σωματεία κλπ. ή δεν πιστεύουμε. Εγώ δεν θέλω να διασπαστεί η ΑΔΕΔΥ, αλλά δεν με καλύπτει έτσι όπως λειτουργεί κλπ., αλλά πρέπει να την καλέσω, είμαι και εκεί μέλος. Εμείς λοιπόν κάναμε συνάντηση στην ΑΔΕΔΥ γι' αυτά τα θέματά μας, δυστυχώς για μερικά ζητήματα ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, σας πληροφορώ συνάδελφοι, φάγαμε μια πόρτα. Δηλ. εκεί οι συνάδελφοι με την καρέκλα τόσων χρόνων, λένε "όχι, εμείς στον Κώδικα διατυπώνουμε γενικές προτάσεις", "μα έλα εδώ", του λέμε, "ποιά είναι η γενική πρόταση; Είναι δημόσια αρχή η κάθε διεύθυνση ή δεν είναι;" "Δεν μπορούμε αυτό να το βάλουμε". Ναι, αλλά αυτοί είναι στην επιτροπή του Κώδικα, δεν είμαστε εμείς. Καταλαβαίνετε τι σας λέω, συνάδελφοι; Τους χρειαζόμαστε και πρέπει να τους τραβάμε. Και ξέρετε πώς θα τους τραβάμε; Όταν κινητοποιηθεί ο κάθε Σύλλογος μόνος του. Τότε θα έρθει και ο Μιχάλης, τότε θα έρθουνε και όλοι και αν θέλουνε να έρθουμε και εμείς οι υπόλοιποι, συνάδελφοι. Να σας πω τι καινούργιο φρούτο βγαίνει τώρα; Το ωράριο που λένε στις τηλεοράσεις και θέλουν να εξυπηρετήσουν τα μαγαζιά και το μεγάλο κεφάλαιο, μιας και λέμε για καπιταλισμό κλπ., επεκτείνεται και σε μας. Ηδη χθες μας ήρθε στο Σωματείο καταγγελία ότι συναδέλφισσα που έτυχε να γίνει Διευθύντρια, λέει "ποιό ωράριο; Δεν κατάλαβα. Για το κοινό 8 - 3.", "μα στις 3 σχολάμε", λέει "μέχρι τις 3 ανοιχτός ο γκισές". Καταλαβαίνετε ότι θα έχουμε προβλήματα. Πώς θα τα λύσουμε αυτά τα προβλήματα; Με την ενότητά μας και όλοι μαζί. Ευχαριστώ που μας ακούσατε. Πιστεύω και ο Μιχάλης και όλη η Ομοσπονδία, θα είναι κοντά στον αγώνα των πρωτοβάθμιων

συλλόγου, να ανεβάσουμε, συνάδελφοι, το πρωτοβάθμιο Σύλλογο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Καραμπάσης.

ΚΑΡΑΜΠΑΣΗΣ: Συνάδελφοι, λέγομαι Καραμπάσης Βασίλης, είμαι από τη Νομαρχία Ροδόπης. Ίσως για κάποιους φανώ και λίγο γραφικός, αλλά δεν με ενδιαφέρει. Εγώ θα ξεκινήσω από η συνδιάσκεψη της Θεσσαλονίκης και θέλω να πιστεύω ότι τα πρακτικά εδώ θα μας έρθουν σωστά, γιατί όσοι ήταν στη Θεσσαλονίκη, οι προτάσεις που διατυπώθηκαν εκεί, δεν υπήρχαν μέσα, οι ομιλίες μας δεν υπήρχαν μέσα. Επιλεκτικά υπήρχαν ομιλίες μία ή δύο, αν θυμάμαι καλά, η ομιλία του Προέδρου, ο οποίος συνήθως και μην παρασύρει συναδέλφους αυτό, κάνει μόνο διαπιστώσεις. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω, ποιές είναι οι παραστάσεις, ποιά είναι η επικοινωνία που είχε με τα Πρωτοβάθμια Σωματεία η Ομοσπονδία. Ακόμα ακόμα δεν μπορέσανα να κατεβάσουνε, συνάδελφοι, μια ενιαία εισήγηση, που πρώτη φορά εγώ το βλέπω αυτό, στη συνδιάσκεψη της Θεσσαλονίκης. Ο καθένας είχε και μια διαφορετική εισήγηση. Αν είναι δυνατόν να είναι Διοικητικό Συμβούλιο αυτό. Αν είναι δυνατόν.

Τώρα, όσον αφορά για τα προβλήματα, γιατί βάλαμε κάποια θέματα διαδικαστικά στην αρχή, θεωρώ ότι τα προβλήματα δεν έχουν καμία σχέση με τη διαδικασία της συνδιάσκεψης. Η διαδικασία, υπάρχει καταστατικό, το οποίο την καθορίζει. Δεν μπορεί ο καθένας αυθαίρετα, ξεκινώντας για να προλάβει οτιδήποτε, να μιλάει και να λέει και να τοποθετείται. Οι τοποθετήσεις γίνονται εδώ στο βήμα και εδώ κρίνεται ο καθένας. Ανέφερα τη συνδιάσκεψη της Θεσσαλονίκης, για την καθαρότητα και την ειλικρίνεια που μας είπε στην αρχή ο Πρόεδρος. Αυτή είναι η καθαρότητα, αυτή είναι η ειλικρίνεια. Εγώ έχω χρόνια συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν το είδα πουθενά. Σας λέω και καταγγέλω αυτή τη στιγμή και το έχω καταγγείλει και έχω στείλει σε όλους τους Συλλόγους σχεδόν τις απόψεις και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του πρωτοβαθμίου μας. Το ξεπούλημα δεν θα διστάσω να το πω. Ξεπούλησαν όλους τους αγώνες των εργαζομένων. Οι ίδιοι τους ξεπούλησαν και σήμερα είναι τιμητές των αγώνων. Ο Πρόεδρος είπε ότι δεν προχώρησε η απεργιακή κινητοποίηση της Αθήνας κλπ., ενώ στην αρχή μας είπε ότι εκλέχθηκε ο Πρόεδρος με 65%. Πού είναι ο κόσμος λοιπόν; Πώς τον κατεβάζει τον κόσμο στους δρόμους; Ας μας το πει. Ας μας το εξηγήσει, για να ξέρω και εγώ. Υπάρχει μια γενική, τουλάχιστον στο δικό μας όργανο, στο δικό μας Διοικητικό Συμβούλιο και όργανο, μια έτσι πολύ άσχημη κατάσταση, όσον αφορά την Ομοσπονδία. Όλος ο αγώνας γίνεται και εδώ που άκουσα, όλος ο αγώνας γίνεται για επιδοματική πολιτική. Το επίδομα τάδε, το επίδομα τάδε. Ποιές είναι οι συλλογικές συμβάσεις; Τι αγώνας έγινε για τη συλλογική σύμβαση; Δεν θέλουμε τα επιδόματα, εγώ σας το λέω ειλικρινά, δεν θέλουμε τα επιδόματα. Θέλουμε μια συλλογική σύμβαση, η οποία να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών. Εγώ θέλω να πιστεύω ότι, ο Πρόεδρος αναφέρθηκε σε κάποια σύνδρομα που κουβαλάμε, Εγώ θεωρώ ότι δεν κουβαλώ σύνδρομα και αν τα κουβαλάει εκείνος, δικό του πρόβλημα. Δεν ζητήθηκαν ποτέ προτάσεις από τα Πρωτοβάθμια και όσες έγιναν, δεν υπάρχουν σε καμία συνδιάσκεψη. Εγιναν τοποθετήσεις και έγιναν προτάσεις. Ο τελευταίος χρόνος, μας είπε ο Πρόεδρος, θα πρέπει να είναι έντονος. Δεν θα μπορούμε τώρα σε προεκλογική χρονιά και να αρχίσουμε να λέμε ότι "εμείς και εμείς και εμείς". Αν είναι δυνατόν. Αυτά τα κάνουν κάποιοι άλλοι. Εμείς έχουμε προβλήματα, εμείς παλεύουμε για να λύσουμε τα προβλήματα και θεωρώ ότι η πάλη πραγματικά πρέπει να προέρχεται από τα

πρωτοβάθμια σωματεία, αυτοί πρέπει να ξεκινήσουν τον αγώνα. Μην περιμένουμε. Ένα σοβαρό θέμα, το οποίο συζητήθηκε, πέρασε ένας χρόνος από τότε, είναι τα γραφεία της Ομοσπονδίας. Ο καθένας έχει σπίτι του τα βιβλία ταμείου, τα πρακτικά, δεν ξέρω τι. Ψάχνουμε να βρούμε τον κ. Κιντιλίδη, του έχω στείλει τριάντα φορές ότι ο Σύλλογος της Ροδόπης έχει τηλέφωνο, έχει γραφεία. Ξέρετε πού στέλνονται; Στο Νομάρχη. Και το ωραίο ποιά είναι; Οτι ο Διευθυντής του Διοικητικού τα χαρακτηρίζει κιόλας, δίνει και πρωτόκολλο. Λοιπόν, όσον αφορά για τη θέση της ΑΔΕΔΥ, είπαμε προχθές ήρθε ο κ. Λεμονής από τη Θεσσαλονίκη, να μας μιλήσει για τους αγώνες και δεν ξέρω τι. Η αηδία που αισθανόμαστε γι' αυτούς τους ανθρώπους, καρεκλοκένταυρους, να μας φέρουν να αισθανόμαστε για την Ομοσπονδία μας. Δεν είναι Ομοσπονδία. Δεν μπορούμε να βρούμε κανέναν. Παίρνουμε τα γραφεία, εμείς με το έτσι θέλω κάναμε γραφείο στην Κομοτηνή. Πήραμε τηλέφωνο με το έτσι θέλω. Μια Ομοσπονδία δεν μπορεί να βρεί ένα γραφείο στην Αθήνα, να υπάρχει μια στέγη, για να μπορούμε εμείς να τους βρίσκουμε και να μην μπορούν ούτε να απαντάνε στα τηλέφωνα;

Εγώ θα ήθελα να κάνω μια ευχή, να το πω; Να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα, να είμαστε, όντως είμαστε, πιστεύω ότι είμαστε ενωτικοί, γιατί αυτό το έντονο ύφος που έχουν, προσπαθούμε όχι να αναδειχθούμε, απλά να προβληματίσουμε κάποιους, να παλαίψουν πραγματικά για τα προβλήματα και όχι επιφανειακά, με διαπιστώσεις. Αγώνας. Τίποτα παραπάνω. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συνάδελφος Πανουσάκου.

ΠΑΝΟΥΣΑΚΟΥ: Καλημέρα συνάδελφοι, είμαι η Πανουσάκου, η Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας και Γραμματέας του Συλλόγου υπαλλήλων Αθήνας.

Εχασα το χαιρετισμό από το Σύλλογο των συναδέλφων της Καρδίτσας, γιατί μόλις, φύγαμε πρωί πρωί από την Αθήνα, ήπιαμε έναν καφέ. Τους ευχαριστούμε για τη φιλοξενία εδώ πρώτα απ' όλα, αν και θεωρούμε, που δεν έχει να κάνει με το Σύλλογο και την προσπάθεια, θεωρούμε πολύ δύσκολη για χειμώνα καιρό, την επιλογή του τόπου εδώ. Πολύ ωραίο το θέαμα, θα μας μείνει, έχουμε ξανάρθει, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό είναι το ζητούμενο, συνάδελφοι. Αντί εισήγησης εδώ, σήμερα ακούσαμε δύο εκδοχές. Το συνάδελφο τον Γραμματέα, τον Δρούγκα, να τοποθετείται όπως νομίζει αυτός και ένα απόσπασμα αριστερής φρασεολογίας από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας. Στα ζόρια θυμόμαστε και τους καπιταλισμούς, θυμόμαστε και τους Νομάρχες που τους έχουμε απέναντι και τις πόρτες που τρώμε στη μάτα. Στα ζόρια και όταν δεν έχουμε να πούμε κάτι, το τι κάναμε επί της ουσίας και στη βάση, τα θυμόμαστε όλα αυτά και τα χρησιμοποιούμε ως άλλοθι και τις περισσότερες βέβαια φορές χωρίς ονόματα, χωρίς αναφορές συγκεκριμένες. Λέμε γενικώς "η ΑΔΕΔΥ". Ποιά ΑΔΕΔΥ; Ποιοί ήταν αυτοί που είπαν; Ήταν ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ. Ήταν αυτός που χειροκροτήθηκε στην ημερίδα. Ποιοί Νομάρχες; Ποιά ΕΝΑΕ; Αυτή η οποία δεν έχει δώσει γραφεία στην Ομοσπονδία, αυτή η οποία στην πλειοψηφία των θέσεων τους, ούτε μια αναφορά για τους εργαζόμενους. Αυτή η ΕΝΑΕ που ήρθε στην ημερίδα, της δώσαμε το λόγο και σε δύο εκπροσώπους, στη μια Αντινομάρχη της Δυτικής Αττικής, ΠΑΣΟΚ, η οποία ούτε τα υπηρεσιακά συμβούλια δεν λειτουργεί, ούτε τις συνδικαλιστικές άδειες δεν δίνει στους συναδέλφους εκεί, τον άλλον τον εκπρόσωπο, πάλι από την ΕΝΑΕ, που μας είπε ότι είμαστε υπάλληλοί του. Ακούσαμε επίσης τον

Παπασπύρου να λέει "βεβαίως αυτές οι δουλειές ευνοούν και να κάνετε και άλλες ημερίδες ανά την Ελλάδα". Αυτό μας έλειπε. Αυτό ήταν το έλλειμα της Ομοσπονδίας, οι ημερίδες, να μαζευόμαστε, να τα λέμε, να φιλολογούμε, να ξανεπαναλαμβάνουμε και να αυτοϊκανοποιούμαστε. Λές και το πρώτο ζήτημα σε μας είναι ηδιοικητική διάρθρωση της χώρας. Είναι ζήτημα και μεγάλο ζήτημα, αλλά μια Ομοσπονδία που δεν μπορεί να αρθρώσει ανάστημα για τα αιτήματα των εργαζομένων, δεν θα αρθρώσει ανάστημα για τη διοικητική δομή της χώρας. Είναι όλα από άλλη αφετηρία και για άλλους σκοπούς. Οσοι βλέπουν ύποπτες κινήσεις γύρω από τα φαξ, έχω να πω δυό πράγματα. Πρώτον, ότι οι... θα ξέρουν κάτι παραπάνω από την παράταξή τους και ας πέσουν εκεί, να ζητήσουν εξηγήσεις. Εμείς ήμασταν καθαροί και στο συνέδριο και μετά το συνέδριο και στις ημερίδες και στις συναντήσεις και στα Διοικητικά Συμβούλια και είμαστε η μόνη παράταξη, η οποία σταθερά και πάντα ξάστερα ενημερώνουμε όλους τους συναδέλφους σε όλη την Ελλάδα, με τις δυνάμεις που έχουμε. Υποπτες κινήσεις και παιχνίδια, αλλού ας καταλογίσει ο καθένας. Το ποιός φταίει για τη διάσπαση και τις μεγάλες κουβέντες, εδώ. Εμείς διάσπαση και ενότητα τη βάζουμε στην πράξη. Τη βάζουμε στην πράξη, στο δρόμο για την επίλυση των προβλημάτων. Οποιος δεν αγωνίζεται γι' αυτή την επίλυση, θέτει τον εαυτό του απ' έξω. Οποιος αγωνίζεται σταθερά στο δρόμο αυτό, είναι μέσα. Αυτός είναι ενωτικός. Όλα τα άλλα είναι για την ιστορία και για να βγαζουμε ευθύνες από πάνω μας. Για πέστε μου εδώ, είπαμε στο Διοικητικό Συμβούλιο που επικαλέστηκες, συνάδελφε Γραμματέα, ότι θα πάμε σε Πανελλαδική συνάντηση των σωματείων, με συγκεκριμένη εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου, που θα λέει τι κάναμε και τι θα κάνουμε και με ποιό τρόπο και ποιές μορφές και τι και αυτή η εισήγηση θα συζητηθεί στα Πρωτοβάθμια Διοικητικά Συμβούλια και θα έρθουμε στη συνάντηση εδώ με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων για τα συγκεκριμένα; Για να δούμε και τι διορθωτικές κινήσεις θα κάνουμε και τι μέτρα θα πάρουμε; Γιατί μόνο έτσι, συνάδελφοι, το 30 - 35% της απεργίας του Μάη, μπορεί να γίνει 50 και 60. Μόνο έτσι θα κοιτάμε από κάτω και θα βλέπουμε κόσμο. Έτσι εδώ να τα λέμε μεταξύ μας και να φεύγουμε, ούτε θεσμικά κατοχυρωμένος είναι αυτός ο ρόλος σήμερα. Εδώ παραλίγο.... τοποθέτηση του Δρούγκα, ήταν απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν ξέρω πώς συνεδριάζει το Διοικητικό Συμβούλιο, χωρίς πρόσκληση και χωρίς να καλεί τα μέλη του. Ας μας πει ο καθένας. Λοιπόν, έπρεπε να προηγηθεί συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου, να κατεβάσει εισήγηση και μετά απ' αυτή την Πανελλαδική συνάντηση, να ξανασυνεδριάσει το Διοικητικό Συμβούλιο, να μαζέψει όλες τις απόψεις και να προχωρήσει, αν θέλουμε να λέμε ότι πάμε με απαιτητικότητα. Το ψήφισμα των πέντε Συλλόγων, συνάδελφοι, έρχεται να απαντήσει στην ανάγκη δραστηριοποίησης των πρωτοβάθμιων συλλόγων, στην ανάγκη ενεργοποίησης της Ομοσπονδίας. Η άποψη ότι ο συντονισμός της δράσης βοηθάει, δεν είναι καινούργια άποψη, ούτε λέγεται για πρώτη φορά εδώ μέσα, ούτε λέχθηκε για πρώτη φορά με μια ανακοίνωση. Είναι πάγια θέση και δεν είναι δικιά μας θέση. Ποιός μπορεί δηλ. να πει ότι ο συντονισμός δεν βοηθάει; Ποιός μπορεί να πει ότι μια Νομαρχία μόνη της μπορεί να παλαίψει καλύτερα τα ζητήματα, από όλες μαζί σε μια περιοχή και ποιός βέβαια μπορεί να αρνηθεί την αυτοτέλεια του πρωτοβάθμιου συλλόγου, όπως και την αυτοτέλεια του δευτεροβάθμιου και του τριτοβάθμιου; Και αν ένας κρίκος απ' όλους δεν λειτουργεί

σωστά, αυτά τα αποτελέσματα έχουμε, όπως έχουμε μέχρι τώρα και έχει απαξιωθεί το συνδικαλιστικό κίνημα. Εμείς λέμε όλοι οι κρίκοι να λειτουργούν και να λειτουργούν όμως και σε ποιά κατεύθυνση; Όχι την κατεύθυνση της ενσωμάτωσης, ούτε να πάμε να βγάζουμε Βουλευτές, ούτε να δίνουμε συγχωροχάρτια, ούτε με μια απλή αυτόκριτική να λέμε παρακάτω, γιατί το είδαμε και αυτό. Με μια αυτοκριτική καθαρίζουμε. Ποιοί ψήφισαν στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ τον Παπασπύρου; Τον ψηφίσαμε, συνάδελφοί μου εδώ από την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας; Τον ψηφίσατε. Να τον χαιρέσετε. Αλλά δεν θα μας τον φορτώνετε εμάς. Δεν θα μας λέτε εμάς "η ΑΔΕΔΥ", γενικώς και αορίστως. Είναι πολύ εύκολο να λέει, ο πρωτοβάθμιος Σύλλογος να ρίχνει ευθύνες στο δευτεροβάθμιο. Ο δευτεροβάθμιος να ρίχνει στον τριτοβάθμιο και όλοι μαζί να βαράνε τους εργαζόμενους, που δεν συμμετέχουν, που φοβούνται, που δεν δίνουν ένα φράγκο από την τσέπη τους για την απεργία. Πολύ απλά είναι αυτά. Το θέμα είναι τι θα κάνει ο κάθε κρίκος για να μεγαλώσει τις αυξήσεις των συναδέλφων, για να τους βγάλει από τον καναπέ και να τους ταρακουνήσει και να τους τραβήξει στο δρόμο του αγώνα. Εκτός και αν κάποιοι εδώ μέσα ή από άλλους χώρους ή από άλλα σωματεία, έχουν την ψευδαίσθηση ότι με πέντε υπομνήματα και με μια παράσταση, θα λυθούν τα ζητήματα. Γιατί και στην ημερίδα κάτι τέτοιο διαφάνηκε. Είπαμε τα αιτήματα, λες και δεν τα ξέραμε, λες και δεν τα ήξερε ούτε η ΥΠΕΣΔΔΑ, ούτε η ΕΝΑΕ, πρώτη φορά τα ακούγανε τα προβλήματα και τα αιτήματα. Θέλει πολύ δουλειά για να τραβήξουμε και τους συναδέλφους, αλλά και να δώσουμε διέξοδο και λύση και αν σπείρουμε αυτές τις ψευδαισθήσεις που σπέρνει δυστυχώς και η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ, δεν θα έχει μακριά επιτυχία, όποιος δρόμος ακολουθήσουμε. Θέλω να σταθώ σε κάποια από τα ζητήματα που προβάλλουμε με το κοινό ψήφισμα οι πέντε Σύλλογοι. Ενα ζήτημα έχει να κάνει με τη μετάθεση. Η τοποθέτηση και εδώ, αλλά και οι γραμμές που γράφονται στην εισήγηση της ημερίδας από τον Πρόεδρο, δείχνει το λάθος της... Το έχουμε συζητήσει πεντακόσιες φορές και σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν ξέρω, δεν θέλει να γίνει κατανοητό το θέμα; Το πρόβλημα με τις μεταθέσεις δεν είναι μετακίνηση. Άλλο πράγμα εκτός Νομαρχίας. Μας αμφισβητούν το δικαίωμα της μετάθεσης και μετάθεση είναι από μια Διεύθυνση σε άλλη Διεύθυνση, όχι από μια Νομαρχία σε άλλη. Είναι από μια Διεύθυνση σε άλλη Διεύθυνση και είναι μετάθεση και θέλει υπηρεσιακό συμβούλιο, δεν θέλει κριτήρια. Δεν μπορεί να κάνει ο κάθε Νομάρχης ό, τι θέλει.

Αυτό, στην τελευταία μας επίσκεψη, στην παρασταση διαμαρτυρίας στο ΥΠΕΣΔΔΑ με τον Ανδρόπουλο, ο οποίος είναι γνώστης των νομικών ζητημάτων, είπε ότι "βέβαια καταλαβαίνει ότι υπάρχει πρόβλημα, ξέρει όμως και μας είπε και το νόμο, ότι ο νόμος το έχει λυμένο το ποιά είναι η αρχή. Δεν είναι αρχή όλη η Νομαρχία, αρχή είναι η κάθε διεύθυνση, όπως αρχή είναι και η κάθε..., μας έφερε παράδειγμα και το κάθε σχολείο. Και βέβαια οφείλουμε να πούμε εδώ ότι στη συνάντηση με την ΑΔΕΔΥ, εκτός απ' αυτά που είπε ο Ζωγράφος, να πούμε και τη στάση. "Γενικό ζήτημα", λέει ο Παπασπύρου. Ο Βρεττάκος, τι είπε ο Βρεττάκος; "Ε, όχι και από μια Διεύθυνση σε άλλη Διεύθυνση να είναι μετάθεση;" και να του πεις "ρε φίλε, που προέρχεσαι από τους εκπαιδευτικούς, από σχολείο σε σχολείο είναι μετάθεση. Εμείς τι είμαστε δηλ.;" Τα αυτονόητα γι' αυτούς, για μας δεν υφίστανται. Στα πλαίσια αυτά λοιπόν της μοριοποίησης, εμείς σαν Σύλλογος Αθήνας ετοιμάσαμε μια πρόταση. Μια πρόταση, η

οποία θεωρώ ότι αποτελεί και έναν μπούσουλα καλό, πάνω στον οποίο μπορούν να στηριχθούν και η πρόταση της Ομοσπονδίας και οι προτάσεις των άλλων Συλλόγων, γιατί υπάρχουν και ιδιομορφίες σε άλλους χώρους, συνολικά της Ομοσπονδίας που δεν έχει η Αθήνα. Δεν έχει τα Επαρχεία, έχει τους τομείς.

Θα τελειώσω σε λίγο και θα τελειώσω σε λίγο, γιατί δεν δέχομαι η ενημέρωση να είναι λειψή εδώ από τον Πρόεδρο. Θα πω για το πόρισμα της Επιτροπής που ήμουν μέλος, γιατί δεν ειπώθηκε και για όλα όσα κρίνω ότι δεν έχουν ειπωθεί. Ετοιμάσαμε αυτή την πρόταση για μοριοποίηση. Είμαστε σε επίπεδο διαπραγμάτευσης με το Νομάρχη. Όχι ότι αισιοδοξούμε ότι χωρίς πίεση ή χωρίς ταυτόχρονη πάλη του γενικότερου ζητήματος, αυτό που σας είπα, της αρχής, θα λυθεί. Όμως πιέζουμε σ' αυτή την κατεύθυνση. Ημουν εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας στην επιτροπή για τους παιδικούς σταθμούς και τις κατασκηνώσεις. Μετά παό 5-6 συνεδριάσεις, ολοκλήρωσε το πόρισμά της η επιτροπή αυτή, είχα καταθέσει γραπτά τις προτάσεις, τις είχα δώσει και το Προεδρείο του Δ.Σ., όχι ότι δεν ήξερε και το ξέχασε να το πει. Τις είχα δώσει και ουσιαστικά υιοθετήθηκε η πρόταση αυτή που είχα καταθέσει, η οποία λέει ως εξής, έχω και αντίγραφα να σας δώσουμε.

Λέει ότι προτείνεται με Προεδρικό διάταγμα να λυθεί και να είναι υποχρεωτική η δημιουργία παιδικών σταθμών, βρεφονηπιακών σταθμών σε επίπεδο όλων όσων συμμετείχαμε, γιατί δεν ήμασταν μόνο εμείς από τι Νομαρχίες, ήταν και από άλλα Υπουργεία. Σε όλους αυτούς τους χώρους και οι φορείς λοιπόν είναι υποχρεωμένοι να ιδρύουν βρεφονηπιακούς σταθμούς. Μέχρις ότου ιδρύσουν θα καλύπτουν από τον προϋπολογισμό τους `τα έξοδα για τους παιδικούς ιδιωτικούς σταθμούς. Στις κατασκηνώσεις, ότι μπορούν να ιδρύουν κατασκήνωση οι φορείς αυτοί και μέχρι τότε πάλι θα καλύπτουν τα έξοδα των παιδιών. Αυτό είναι το πόρισμα, δεν σημαίνει αυτό ότι υιοθετείται, απλώς... το πόρισμα αυτό, το έχω, είναι η κατάληξη της επιτροπής. Το αν θα υιοθετηθεί, όπως καταλαβαίνετε, είναι ένα γενικότερο ζήτημα πίεσης. Εγώ θα το δώσω και σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ, μήπως και καταφέρουν να υιοθετηθεί. Τουλάχιστον να αποτελέσει μπούσουλα και για παραπέρα δράση. Κοιτάξτε τώρα. Βγαίνει εδώ και λέει ο Κιντιλίδης "κατάληψη στο ΥΠΕΣΔΔΑ". Βγαίνει ο Μήτσικος λέει "απεργία". Και θα πάμε και έτσι χύμα και δεν ξέρω τι θα γίνει. Τελειώνω με αυτό που ξεκίνησα. Δεν έχει δυστυχώς ούτε μια στοιχειώδη λειτουργία το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και έτσι δεν μπορεί να περπατήσει πουθενά. Δεν μπορεί, όσο και καλά να τα πούμε εδώ, δεν μπορεί να περπατήσει. Δεν είναι το θέμα αν κατατίθενται πέντε ή δέκα διαφορετικές προτάσεις. Είναι τελικά το πώς αυτές οι προτάσεις είναι του ποδαριού και πετάγομαι και εγώ να πω άντε, μια μεγαλύτερη απεργία ή μια μικρότερη και κάτι έγινε. Το θέμα είναι πώς επεξεργάζονται και πώς παλεύονται κυρίως παρακάτω. Τα ζητήματα και του ωραρίου που έχουμε μπροστά μας, που άνοιξε και ουσιαστικά δεν είναι αν θα έχουμε το ίδιο ωράριο ή λίγο αργότερα. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι πάει στη λογική ότι ο δημόσιος εναρμονίζεται με την αγορά. Αυτό είναι το βασικό που πρέπει να κρατήσουμε και αυτή η εναρμόνιση με την αγορά, σήμερα λέγεται έτσι, ανοίγει η πόρτα και αύριο θα είναι και το απόγευμα και βάρδιες και εκείνο και το άλλο.

Είναι μεγάλο ζήτημα αυτό. Σε μας προσπάθησε να ανοίξει και με άλλο τρόπο, με αφορμή τις οικοδομικές άδειες ο Νομάρχης, ο ΠΑΣΟΚ και εμείς Νομάρχης που έχουμε, έβγαλε απόφαση να δουλέψουν οι πολυεδομίες το Σαββατοκύριακο και βέβαια

καταφέραμε και το σταματήσαμε. Αλλά όπου μπορούν και όπου σταθούν και η ΕΝΑΕ, που πρωτοστάτησε και στη μερική απασχόληση και σε όλα αυτά, όπου σταθούν και όπου βρεθούν, προσπαθούν να χτυπάνε, όχι μόνο τα αιτήματα, αλλά να χτυπάνε και να μας φέρνουν πολύ πιο πίσω. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Καρούκης.

ΚΑΡΟΥΚΗΣ: Συνάδελφοι, καλημέρα και από μένα. Καρούκης Χρήστος από τη Νομαρχία Κορινθίας. Θα ξεκινήσω με μια μικρή αναδρομή της ίδιας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης από το '95, που είναι σταθμός και άνοιξε το μεγαλύτερο κεφάλαιο της αυτοδιοικητικής αναδιάρθρωσης και αποκέντρωσης της χώρας.

Η επόμενη όμως μέρα από αυτή την καινοτόμο αυτοδιοικητική αλλαγή, αρχίζει να είναι δύσκολη και για μας τους εργαζόμενους και για τους αιρετούς. Παράδειγμα, δημιουργείται ο Περιφερειακός Διευθυντής. Αποκαλύπτονται λοιπόν αμέσως οι προθέσεις της κεντρικής εξουσίας. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση πρέπει να ψαλιδιστεί. Έχουμε τις πρώτες Υπουργικές αποφάσεις, που μεταφέρουν αρμοδιότητες από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε Υπουργεία και Περιφέρειες. Το 2001 τώρα, έχουμε την αναθεώρηση του Συντάγματος, με το άρθρο 102 και εκεί δεν αναφέρεται καθόλου ο θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ως δεύτερος. Έχουμε το Ν. 2910/2001, τις υποχρεωτικές μετατάξεις. Ο προϋπολογισμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης; Μια απλή μεταβίβαση από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους ΚΑΠ και χωρίς να μπορεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να εισπράξει από πουθενά τίποτα. Οι αποδοχές των εργαζομένων στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, άστα να πάνε. Μωσαϊκό. Επιλεκτικές επιδοματικές πολιτικές, που εφήρμοσε και η προηγούμενη Κυβέρνηση και που συνεχίζει να εφαρμόζει και η σημερινή. Και βρίσκουμε εδώ συναδέλφους με τα ίδια προσόντα, στα ίδια γραφεία, με διαφορετικά μισθολόγια. Εδώ έχω να αναφέρω ένα ψήφισμα που πάρθηκε προχθές από το Νομαρχιακό Συμβούλιο Κορινθίας ομόφωνα, για τις μισθολογικές ανισότητες και το οποίο κατατίθεται μεθαύριο στο Συμβούλιο της ΕΝΑΕ. Οι εργασιακές σχέσεις; Άλλοι στο δημόσιο. Άλλοι στο ειδικό καθεστώς του ΙΚΑ. Άλλοι στο ΤΣΜΕΔΕ. Άλλοι στο ΤΣΑΥ. Άλλοι πριν του '93, άλλοι μετά το '93, άλλοι πριν το '83, άλλοι μετά. Επικουρική ασφάλιση; ΤΕΑΔΥ του πρώην Γεωργίας. ΤΕΑΔΥ του ΥΠΕΧΩΔΕ. ΤΑΔΚΥ. Τα οδοιπορικά; Να γελάς. Άλλοι στα 10 χιλιόμετρα, άλλοι στα 20, άλλοι στα 30, άλλοι στα 40. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, βλέποντας αυτό το αλλαλούμ, δημιουργείται σε όλους μας μια απαισιοδοξία. Με δεδομένο ότι και η σημερινή Κυβέρνηση ποτέ δεν πίστεψε στο θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και δεν ψήφισε τότε, το '95, τους σχετικούς νόμους, ως αντιπολίτευση και με δημοσιεύματα που αφήνει στον τύπο η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ, για νέο Διοικητικό και Αυτοδιοικητικό επανασχεδιασμό της πατρίδας μας, προτείνοντας υπερμεγέθους Περιφέρειες, για να υλοποιήσουν τάχα το 4ο ΚΠΣ Βουνό λοιπόν, συνάδελφοι, τα προβλήματά μας, που έχει να παλαίψει και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, αλλά βασικά όλοι εμείς μαζί. Τι γίνεται όμως; Λειτουργούμε όλοι σαν μια γροθιά ή έχουμε ανάμεσά μας Εφιάλτες; Και γιατί το λέω αυτό; Προχθές ήρθε στα χέρια μου ένα ψήφισμα, το ψήφισμα των 4-5 Συλλόγων της Αθήνας. Εμένα μου έκανε εντύπωση το προς τα πού το στέλνουμε. Υπουργεία, Υφυπουργούς κλπ. και τελευταία, κάτω κάτω....

(αλλαγή ταινίας)

ΚΑΡΟΥΚΗΣ: Το ψήφισμα αυτό έχει κάποια προβλήματα μας μέσα, τα οποία δεν είναι κοινά για όλους μας; Μήπως η Ομοσπονδία και εμείς όλοι, δεν τα αποδεχόμαστε; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό, συνάδελφοι. Ειλικρινά δεν μπορώ να το καταλάβω και λυπάμαι γι' αυτές τις τάσεις αυτονόμησης που δημιουργούνται ανάμεσά μας. Μήπως αυτοί οι συνάδελφοί μας θέλουν κάτι άλλο; Να μας το πουν. Εγώ αυτές τις ενέργειες, συνάδελφοι, τις καταδικάζω ως διασπαστικές. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος, Πρόεδρος του Συλλόγου Θεσσαλονίκης Καφαντάρης Παναγιώτης.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Συνάδελφοι καλημέρα σας. Λέγομαι Παναγιώτης Καφαντάρης και είμαι Πρόεδρος των εργαζομένων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης.

Συνάδελφοι, είναι η δεύτερη φορά που συμμετέχω στη συνδιάσκεψη των πρωτοβάθμιων Συλλόγων και έχω ήδη την αίσθηση της επανάληψης. Τα ίδια λέγαμε και πέρυσι, τα ίδια και φέτος. Τα ίδια προβλήματα είχανε οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις πέρυσι. Τα ίδια έχουν και φέτους. Στο μεταξύ όμως, διοργανώθηκαν κάποιες κινητοποιήσεις. Τι αποτελέσματα είχαν αυτές; Πόσο πετυχημένες θεωρούνται; Υλοποιήθηκαν οι συμφωνίες, οι συλλογικές συμβάσεις; Αλλαξε κάτι στην επιλεκτική επιδοματική πολιτική που διέπει τους εργαζόμενους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης; Αλλαξε κάτι στις εργασιακές σχέσεις ή στο ασφαλιστικό των εργαζομένων σε αυτές; Τακτοποιήθηκε το απίστευτο φαινόμενο, να μην υπάρχουν μεταθέσεις για τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά μόνο μετατάξεις, απολύσεις και επαναπροσλήψεις. Επίσης, σ' αυτό το χρονικό διάστημα ψηφίστηκε ο νόμος 3345/2005, που προβλέπει την ίδρυση του ταμείου αλληλοβοήθειας υπαλλήλων του ΥΠΕΣΔΔΑ. Πού ήταν η Ομοσπονδία, όταν συζητήθηκε αυτό το σχέδιο; Εμείς σαν Σύλλογος προτείναμε στην Ομοσπονδία να δημιουργήσουν ένα αντίστοιχο Ταμείο Αλληλοβοήθειας υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με αντίστοιχους πόρους και με έσοδα από τους ΚΑΠ, Πρώτου βαθμού Αυτοδιοίκησης. Έχει γίνει κάποια σχετική κίνηση; Κάποια επιδόματα, βάση του νόμου 3205/2003 κόβονται κατά τη διάρκεια των θεσμοθετημένων αδειών. Π.χ. επίδομα πληροφορικής. Προτάθηκε η τροποποίηση του νόμου ως προς το σημείο αυτό; Ειδικότερα προβάλλονται οι διεκδικήσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων, είτε στην ΑΔΕΔΥ, είτε στα αρμόδια Υπουργεία; Ποιές ενέργειες έχουνε γίνει σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων και τι αποτελέσματα έχουν αυτές;

Η Ομοσπονδία θα πρέπει να λειτουργεί σαν ομπρέλα, που προστατεύει και ενημερώνει τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους και ταυτόχρονα προωθεί και την λύση των προβλημάτων. Συνάδελφοι, στις 30/5/2005, ο Σύλλογός μας, μετά από το φιάσκο της διαδήλωσης στην Αθήνα, ζήτησε από την Ομοσπονδία άμεση σύγκλιση των πρωτοβάθμιων συλλόγων. Σήμερα, μέσα Δεκεμβρίου και μετά από επτά ολόκληρους μήνες, συναντηθήκαμε εδώ, αφ' ενός μεν για να συζητήσουμε τα προβλήματα μας και να προγραμματίσουμε πώς θα διεκδικήσουμε την επίλυσή τους, για να γίνει η αναζήτηση των ευθυνών και ο σχεδιασμός των επόμενων κινήσεών μας, για την αποκατάσταση του κύρους της Ομοσπονδίας. Μειωμένες και αυθαίρετες εκπροσωπήσεις της Ομοσπονδίας δεν είναι θεμιτές, διότι προκαλούν σύγχυση στην Ομοσπονδία, οδηγούν στην κατάργηση της Ομοσπονδίας. Θα πρέπει να συστήσουμε λοιπόν και να βρούμε τον τρόπο να συνεργαστούμε, ώστε η Ομοσπονδία να είναι

ενωμένη και δυνατή, διότι η ισχύς εν τη ενώσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Ρίζος από Καβάλα.

ΡΙΖΟΣ: Λέγομαι Μάρκος Ρίζος, είμαι από το Σύλλογο Καβάλας, Πρόεδρος. Συνάδελφοι, σας μεταφέρω τους χαιρετισμούς των συναδέλφων μας από την Καβάλα και τις ευχές για να πετύχει αυτή η συνδιάσκεψη. Επίσης σας μεταφέρω και την αγωνία των συναδέλφων μας και τα ερωτήματα, στα οποία ζητούν να λάβουν απαντήσεις για το τι συμβαίνει και το πού πάει αυτή η Ομοσπονδία. Την αγωνία για το αν υπάρχει σύμπνοια και κατά πόσο όλοι εμείς που είμαστε εδώ και εκπροσωπούμε τους συναδέλφους, είμαστε εδώ για να προωθήσουμε και να παλαίψουμε για τα προβλήματα που τους απασχολούν ή αν είμαστε εδώ για να αμφισβητούμε τις πλειοψηφίες.

Συμφωνούμε να υπάρχουν οι διαφορές, γιατί έτσι γίνεται εποικοδομητικός διάλογος και μέσα από τις διαφορές βγαίνει το καλό. Αλλά όλα αυτά μέσα στις συνεδριάσεις των Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Οχι να βομβαρδιζόμαστε με φαξ, τα οποία σας λέμε ότι τα δίνουμε όλα στους συναδέλφους και τα διαβάζουν και έχουν άποψη για τη διαφοροποίηση των συναδέλφων. Για να σταματήσουν όλα αυτά, προτείνουμε στο Δ.Σ. κάθε φορά που γίνεται συμβούλιο, να μας στέλνουν σε φωτοαντίγραφο τα πρακτικά, από εκεί μέσα να βλέπουμε ποιά είναι τα θέματα που συζητούνται, ποιές είναι οι απόψεις των συναδέλφων και ποιές οι αποφάσεις. Τελευταία παίρνουμε και κάποια φαξ από τους συναδέλφους των σωματείων ή των Συλλόγων της Αθήνας και του Συλλόγου εργαζομένων Αττικής και αναρωτιόμαστε εμείς, "δημιουργήθηκε Ομοσπονδία μέσα στην Ομοσπονδία και δη διευρυμένη με το Σύλλογο της Περιφέρειας;". Στα προβλήματα που αναφέρονται οι συνάδελφοι, είναι αυτά που μας ταλανίζουν όλους. Θα έπρεπε να προωθούνται μέσα από την Ομοσπονδία. Και αν αυτά τα προβλήματα που μας ταλανίζουν όλους, πιστεύουμε ότι η Ομοσπονδία δεν τα προωθεί, που κατά τη δικιά μου άποψη μέσα στις δικές της δυνατότητες τα προωθεί όσο είναι δυνατόν, τότε να την καταγγείλουμε και όπως είπε ο Πρόεδρος, έχουμε την επόμενη χρονιά να καταψηφίσουμε όλους τους συναδέλφους που σήμερα είναι στο Δ.Σ. Για μένα και για τους συναδέλφους μας απαιτείται σύμπνοια και αγώνας κοινός. Τέλος, έχουμε να κάνουμε κάποιες προτάσεις. Είπε ο συνάδελφος από τη Θεσσαλονίκη, για ένα Ταμείο Αλληλοβοηθείας. Αυτό το συζητήσαμε στο Διοικητικό μας Συμβούλιο την προηγούμενη εβδομάδα και εμείς και συμφώνησαν όλοι οι συνάδελφοι, να προσπαθήσουμε να κάνουμε ένα τέτοιο ταμείο. Ηδη πέρα από το ΥΠΕΣΔΔΑ, απ' ό, τι ξέρω, υπάρχει και ταμείο αλληλοβοηθείας στους Εφοριακούς και η χρηματοδότηση αυτού του ταμείου γίνεται από τα .., πώς τα λένε οι Εφοριακοί και από μια μικρή εισφορά των εργαζομένων. Πιστεύω ότι πρέπει να το διερευνήσουμε το όλο θέμα και την επόμενη φορά να κατέβουμε με προτάσεις και αφού δούμε τα καταστατικά αυτών των δύο σωματείων. Τέλος, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει ένα έλλειμμα πληροφόρησης από την Ομοσπονδία προς τους Συλλόγους. Είχαμε κάνει μια πρόταση την προηγούμενη φορά, να δημιουργηθεί ένας κόμβος στο Ιντερνετ. Μέχρι στιγμής δεν βλέπω να έχει γίνει τίποτα και εμείς σαν Σύλλογος, αν θέλετε, μπορείτε να μας δώσετε τη δυνατότητα, να φτιάξουμε ένα κόμβο και όλοι από εκεί μέσα να έχουμε την πληροφόρηση που χρειάζεται. Και τέλος, έρχομαι στην πρόταση του Προέδρου, για κατάληψη των Νομαρχιών. Η πρόταση αυτή έχει κατατεθεί εδώ και αρκετό καιρό από το δικό μας Σύλλογο, σε κάποια συνδιάσκεψη πάλι, στην οποία δεν μπορέσαμε να

παραστούμε και πιστεύω ότι είναι ένας καλύτερος τρόπος αντίδρασης προς την εξουσία, προς τις Νομαρχίες και λέμε ότι αυτό πρέπει να γίνει στο πρώτο 15νθήμερο του Φεβρουαρίου και η πρότασή μας είναι να γίνουν καταλήψεις στις έδρες των Περιφερειών, στις Νομαρχίες που εδρεύουν στις έδρες των Περιφερειών και εκεί να συμμετέχουν όλοι οι συνάδελφοι των Νομαρχιών της Περιφέρειας και απ' αυτό αν δεν βγει κάτι, από εκεί και πέρα να προχωρήσουμε στις καταλήψεις όλων των Νομαρχιακών της χώρας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Σακελλαρίου.

Θέλω να σας ενημερώσω ότι μετά την τοποθέτηση του κ. Σακελλαρίου θα κάνουμε ένα διάλειμμα 15 λεπτών για έναν καφέ και θα ξαναεπανεέλθουμε πάλι στην αίθουσα. Ευχαριστώ.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ: Όπως σας είπε και ο Πρόεδρος, λέγομαι Σακελλαρίου Χρήστος. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χαιρετίζω τη σημερινή διάσκεψη των Συλλόγων των υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και χαίρομαι που επιλέξατε το νομό Καρδίτσας γι' αυτή τη συνδιάσκεψη. Βέβαια ο καιρός δεν ευνοεί, αλλά το όμορφο τοπίο πιστεύω ότι θα σας αποζημιώσει γι' αυτή την κόπωση.

Είμαι Καρδίσιώτης, είμαι γεωπόνος, είμαι Πρόεδρος των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων. Ο Σύλλογός μας έχει 80 μέλη, εκ των οποίων το 60% είναι μεταταγμένοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και το 40% είναι υπάλληλοι του Υπουργείου. Δεν είμαι μέλος του Συλλόγου σας, όχι ότι διαφωνώ με τα θέματα των υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά σε μας υπάρχει μια εκκρεμότητα, σας είναι γνωστή, ότι μεταταγήκαμε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση παρά τη θέλησή μας. Όχι ότι διαφωνούσαμε ότι θα μεταταγούμε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αλλά δεν εξασφαλισθηκαν όλα τα δικαιώματά μας, το ξέρετε και εσείς, η μονιμότητα, τα ασφαλιστικά, τα οικονομικά κλπ. Δεν υπήρχε εγγύηση από την προηγούμενη Κυβέρνηση. Στην πορεία, μετά την ψήφιση του νόμου για τις μετατάξεις μας, οι οποίες ξέρετε έγιναν εν μια νυχτί, η Κυβέρνηση που τότε ήταν αντιπολίτευση, είτε ότι "αυτός ο νόμος είναι παράνομος και εγώ θα τον επαναφέρω". Δυστυχώς δεν έχει γίνει τίποτα και εμείς περιμένουμε να τακτοποιηθούμε σ' αυτό το θέμα.

Στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση όταν πάμε όλοι οι υπάλληλοι, υπάρχει μια πολυσυλλεκτικότητα ειδικοτήτων. Σίγουρα θα υπάρξουν προβλήματα, όμως στα βασικά, στον κορμό των αιτημάτων νομίζω ότι όλοι θα έχουμε έναν κοινό στόχο. Μπορούμε να τον επιδιώξουμε. Σήμερα άκουσα τώρα συνάδελφοι, δεν ασχοληθήκανε η ηγεσία της Ομοσπονδίας με τα προβλήματα, ειπώθηκαν κάποια, αλλά δεν ειπώθηκαν όπως χρειάζεται. Περισσότερο αναλώθηκαν στην αντιπαλότητα, δεν ξέρω, δεν μου άρεσε όλη αυτή η εικόνα. Σήμερα, συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα, στα οποία πρέπει να επικεντρωθούμε και να αγωνιστούμε. Επιχειρείται από την πολιτεία σήμερα να γίνουν αλλαγές στα κεκτημένα μας δικαιώματα. Να γίνουν αλλαγές σε οικονομικά, θεσμικά, εργασιακά. Εκεί πρέπει να δούμε το θέμα και δεν πρέπει να δούμε αν κάποιες περιπτώσεις που άκουσα εγώ εδώ, οι οποίες νομίζω δεν χρήζουν συζήτησης. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υποκύψουν στις πιέσεις, διαδικασίες εκφοβισμού, για μεταβολές και για να αντισταθούν με κάθε μέσο, με κινητοποιήσεις, με αποχές, αλλά να υπάρχει μαζικότητα. Δεν βλέπω να υπάρχει. Εγώ σαν γεωπόνος, εμείς όταν κάνουμε απεργία ο κλάδος μας, σας πληροφορώ ότι απεργούμε 99%.

Συνάδελφοι και απεργίες κάνουμε και αποχές κάνουμε, ό, τι είναι νόμιμα μέσα, τα κάνουμε. Εγώ σας πληροφορώ ότι όταν διορίστηκα στο Υπουργείο.....

(έντονες διαλογικές συζητήσεις)

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ: Συνάδελφοι, δεν πρέπει να βλέπουμε και μεταξύ μας, μέσα στο ίδιο Υπουργείο, με τις διαφορές. Το Υπουργείο Εσωτερικών ή και το Υπουργείο Γεωργίας, από το οποίο προέρχομαι εγώ, έχουμε μεγάλες μισθολογικές διαφορές με άλλα Υπουργεία. Συνάδελφοι των ιδίων προσόντων.... Ξέρετε το Υπουργείο Οικονομικών τι διαφορά έχει με μας, το ΥΠΕΧΩΔΕ τι διαφορά έχει με μας.

Αρα λοιπόν στόχος μας είναι, συνάδελφοι, να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση μιας δυναμικής στη λειτουργία των οργάνων, για την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων, του κλάδου και των συναδέλφων μας. Δεν θέλω να πω κάτι άλλο, ευχαριστώ πολύ.

(στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα)

ΠΕΤΑΚΟΣ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, λέγομαι Πετάκος Πέτρος, είμαι ο Πρόεδρος του Συλλόγου των υπαλλήλων της Νομαρχίας Πειραιά. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους συναδέλφους εδώ από την Καρδίτσα, κατ' αρχήν για τη φιλοξενία και το ωραίο τοπίο που μας χάρισαν, ανεξάρτητα αν σ' αυτή τη φάση που διανύει η Ομοσπονδία, τα προβλήματα που υπάρχουν μπροστά μας ήτανε λιγάκι, μέχρι αρκετά δύσκολη η μετάβασή μας.

Συνάδελφοι, δεν μπορούμε να πάμε να διεκδικήσουμε, χωρίς να έχουμε υπ' όψιν μας την κεντρική πολιτική σκηνή. Δεν μπορούμε να μιλάμε για διεκδικήσεις που αφορούν τους υπαλλήλους της Νομαρχίας, θεωρώντας ότι τα μεγάλα πολιτικά προβλήματα είναι φαντάσματα. Δεν είναι φαντάσματα και θα πρέπει να τα ξεορκίσουμε. Είναι υπαρκτές οντότητες και τσακίζουν κόκκαλα και όχι μόνο τσακίζουν κόκκαλα, αλλά θα βιώσουμε μέχρις, εάν συνεχίζουμε με τους ίδιους ρυθμούς, πιθανόν να έχουμε ξανά πλατείας Κλαθμώνος. Και ξέρετε γιατί το λέω αυτό; Εγώ δεν άκουσα καμία αναφορά να γίνει στον νέο προϋπολογισμό του 2006 και το θεωρείται ασήμαντο γεγονός; Ίδού λοιπόν κάποια μικρά έτσι στοιχεία, ώστε όσοι δεν τα ξέρετε, να πάρετε μια εικόνα. Ξέρετε ότι από το νέο προϋπολογισμό η έκπτωση του παρακρατούμενου φόρου μειώνεται κατά 1%; Οτι οι ονομαστικές... αυξήσεις θα είναι της τάξης του 1, 8 και του 2, 5, με πληθορισμό πάνω από 4 πιθανόν. Ξέρετε ότι το ΕΚΑΣ και οι χαμηλοσυνταξιούχοι παίρνουν μια αύξηση 0, 80 λεπτά την ημέρα; Τι θα πάρουν αυτοί οι άνθρωποι με 80 λεπτά;

Και το ωραίο είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός προβλέπει φορολόγηση της τάξεως του 7% αύξησης στη φορολογία, όταν το ΑΕΠ είναι 7, 4. Παραπάνω από το εθνικό ακαθάριστο προϊόν η φορολογία. Αυτό ήτανε για τους άμεσους φόρους και δεν το συζητάμε καθόλου, ότι ποιός θα το πληρώσει το μάρμαρο; Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Αυτά είναι στοιχεία, τα οποία τα ξέρετε. Ξέρετε ότι και από τους έμμεσους φόρους, η αύξηση θα είναι στο νέο προϋπολογισμό της τάξης του 8, 8; 1, 5 μονάδα πάνω περίπου. Δεν νομίζω ότι δεν σας αφορά αυτό. Το δε ΦΠΑ θα ανέβει πάλι και ξέρετε ότι το πετρέλαιο, μάλλον στα καύσιμα, είχαμε μια αύξηση του 13, 7 έναντι του 1, 8 του 2005. Αυτά προβλέπει ο νέος προϋπολογισμός. Δεν μιλάω τώρα για τα τέλη κυκλοφορίας, για τα τσιγάρα και για τις αντικειμενικές αξίες που αυξήθηκαν κατά 30%, που θα αυξηθούν όπως προβλέπει ο νέος προϋπολογισμός του 2006. Για δε το

ΙΚΑ, επειδή νομίζετε ότι δεν μας αφορά, αλλά συμπαρασύρει και τα υπόλοιπα ασφαλιστικά ταμεία, η χρηματοδότηση για το 2006 θα είναι κάτω από το 1% που προβλέπει ο προηγούμενος νόμος, κατά 200 εκατομ. Τώρα για τα προγράμματα υγείας, παιδείας κλπ, ούτε να το συζητάτε. Είναι πολύ κάτω. Οποιος θέλει μπορεί να ανατρέξει σε φύλλα εφημερίδων, που δειναι δημοσιευμένα. Και σαν να μην έφταναν αυτά, η Κυβέρνηση που νοιάζεται για τη σύγκλιση των μισθών, την προστασία των εργαζομένων και όλα αυτά, κάνει και το εξής, μεγάλο πράγμα. Με 2, 26 δις πληρώνει την εισφορά της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με άλλα 141 εκατομ. ευρώ το ΝΑΤΟ, που σημαίνει το 5% του κρατικού προϋπολογισμού. Όταν οι δαπάνες για την παιδεία, παρ' όλο που είναι αίτημα όλης της κοινωνίας, όλων των εκπαιδευτικών, είναι κάτω από το 5%. Αυτή είναι η μια πτυχή. Θεωρείτε, συνάδελφοι, ότι οι ΔΕΚΟ, αφορούν τις ΔΕΚΟ μόνο; Τι περιμένουμε, να ψηφισθεί η τροπολογία του Συντάγματος, που θα λέει ότι αίρεται η μονιμότητα; Δεν είναι φαντάσματα αυτά που λέω. Πριν από 15 μέρες υπήρχαν οι δηλώσεις του κ. Σπηλιωτόπουλου. Το περιβάλλον λοιπόν το οικονομικό και το πολιτικό, οι λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές, που λέει ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Βιομηχάνων, δημιουργούν ένα τέτοιο πλαίσιο και στο δημόσιο, ασφυκτικό, έτσι ώστε να εναρμονιστεί σε όλες τις πτυχές ο δημόσιος τομέας με τον ιδιωτικό. Στο χωριό μου λένε "κοντός ψαλμός, αλληλουϊά". Συνάδελφοι, αυτές τις πολιτικές αν δεν τις αντιμετωπίσουμε, το να συζητάμε για τα επιμέρους επιδόματα και το πόσο θα πάνε τα οδοιπορικά, είναι άνευ ουσίας και αν δεν έχουμε έναν προσανατολισμό γι' αυτές τις πολιτικές, δεν μπορούμε να έχουμε και προσανατολισμό για το μερικό, παρ' όλο που η συνδικαλιστική ιστορία εδώ στην πατρίδα μας λέει, ότι από το μερικό πάμε στο γενικό. Για να μην σας κουράσω άλλο με αυτά τα ζητήματα, γιατί νομίζω πολλές φορές απ' αυτό το βήμα έχουμε πει αρκετά πράγματα. Το ζητούμενο είναι, τι κάνουμε;

Ας έρθουμε λιγάκι στα δικά μας. Κοιτάξτε, συνάδελφοι. Επειδή τυχαίνει ο Σύλλογος του Πειραιά να είναι ένας απ' αυτούς που έχει βάλει την υπογραφή του, μαζί με τους πέντε άλλους Συλλόγους. Αν θυμάμαι καλά, στη συνδιάσκεψη της Θεσσαλονίκης ειπώθηκε ότι μπορούν οι Σύλλογοι της Αθήνας να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Ετσι δεν είναι; Εμείς επανειλημμένα έχουμε πάρει μέρος. Αν έχουμε χάσει κάποια, μου διαφεύγει αυτή τη στιγμή, αλλά το 99% των συνεδριάσεων συμμετείχαμε. Οι θέσεις μας σαν Σύλλογος, σας είναι γνωστές οι περισσότερες. Αυτές τις θέσεις τις καταθέσαμε επανειλημμένα. Τι εισπράξαμε; Μια 48ωρη αψυχολόγητη. Δεν θέλω να πιστέψω ότι είχε σκοπιμότητα, γιατί είχε προηγηθεί μια παρόμοια ανακοίνωση, μεταξύ του Συλλόγου του Πειραιά και της Αθήνας. Δεν θέλω να πιστέψω ότι η παρούσα κινητοποίηση, εν μέσω εορτών, έχει τον ίδιο στόχο. Πιστεύω ότι είναι κακή επιλογή. Κακή επιλογή γιατί ζητάμε από τους Συλλόγους αυτή τη στιγμή, εκεί που τους καταδικάζουμε και λέμε "δεν κάνετε τίποτα" και ζητάμε να γίνουν περιφερειακές επιτροπές και οι πρωτοβάθμιοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να βοηθήσουν την Ομοσπονδία, ξαφνικά τους ζητάμε καταλήψεις. Καταλήψεις γιατί; Για να μας γράψουν τα πρωτοσέλιδα ή να διαπαιδαγωγήσουμε τους συναδέλφους, έτσι ώστε να σπάσουμε την τρομοκρατία που ασκείται στις Νομαρχίες από τους Νομάρχες; Γιατί, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αν μπορώ να σας μεταφέρω την πείρα μου από τον Πειραιά, εκεί δεν έχουμε επιλεκτικές χρήσεις κάποιων δικαιωμάτων, δηλ. που λέει ότι "αυτό το κάνουμε, αυτό δεν το κάνουμε, γιατί από εδώ

μέχρι εκεί είμαστε προοδευτικοί, από εδώ μέχρι εκεί είμαστε εξουσία και από εδώ μέχρι εκεί είμαστε συντηρητικοί". Υπάρχει ένα καθολικό καθεστώς, που στον πυρήνα του έχει την τρομοκρατία. Ετσι ακριβώς όπως σας το λέω, γιατί πώς αλλιώς θα μπορούσε να ερμηνευθεί με αυθαίρετο τρόπο ο Νομάρχης να μετακινεί υπαλλήλους από τις διαφορες διευθύνσεις σε διευθύνσεις που θεωρούνται φιλέτα, για να πάρουν κάποιο επίδομα;

Και όχι μόνο αυτό, έχουμε γίνει εμείς στον Πειραιά θέατρο σκιών με τη συνεχή παρουσία του κ. Νομάρχη, ο οποίος βγαίνει και λέει ότι "εγώ πάταξα τη διαφθορά, εγώ βρήκα τα ληγμένα τρόφιμα". Μπράβο του του μάγγα, αλλά αυτό δεν είναι δημόσια διοίκηση. Αυτό είναι καουμποϊλίκι. Αμα λοιπόν, συνάδελφοι, δεν δυναμώνουν οι Σύλλογοι, με καθοδήγηση της Ομοσπονδίας, η τρομοκρατία που έχουν επιβάλλει, προοδευτικοί και μη προοδευτικοί, εντός εισαγωγικών, δεν πρόκειται να σπάσει. Και ξέρετε τι θα λέμε την επόμενη φορά; Κάναμε μια, μπράβο, κάναμε δύο, δεν ακούει ο κόσμος. Εγώ πιστεύω ότι είναι ώριμες οι συνθήκες, να ξεκινήσουμε κάποια πράγματα, αλλά θέλει από κάτω. Ελπίζω ότι η Ομοσπονδία δεν έχει αλλάξει στη θέση, όταν έλεγε οι Σύλλογοι να οργανωθούν κατά περιφέρειες και να αναδείξουν τα προβλήματα και να συντονίσουν το ρόλο τους, γιατί άλλα ακουστήκανε απ' αυτό το βήμα. Δεν θεωρούμε σε όποια περίπτωση, η όποια προσπάθεια γίνεται σ' αυτή την κατεύθυνση, να είναι διασπαστική. Αλλά δεν θεωρούμε όμως ότι μπορούμε να πάμε, να διεκδικήσουμε και τα μικρά αυτά ζητήματα, όταν δεν έχουμε στην οπτική μας γωνία την κύρια πολιτική. Πώς να πάμε, συνάδελφοι, να διεκδικήσουμε τις μεταθέσεις και μετακινήσεις; Με ποιό; Παρακαλώντας ποιόν; Τον κ. Μίχα; Τον πρώην Πρόεδρο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, πρύτανη της απάτης και του εκβιασμού; Με ποιό κριτήριο λοιπόν μπορούμε να πάμε να διεκδικήσουμε και να σπάσουμε την τρομοκρατία που υπάρχει, όχι μόνο στη δική μας Νομαρχία, αλλά απ' ό, τι καταλαβαίνω, σε πάρα πολλές Νομαρχίες σ' αυτό το καθεστώς.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Από κάτω, σιγά σιγά και μακροπρόθεσμα, να καλλιεργήσουμε κλίμα ενότητας, όχι διάσπασης, δυστυχώς υπάρχουν τέτοιες απόψεις μέσα στις Νομαρχίες, λόγω συντεχνιακών συμφερόντων, αλλά δεν έχουμε άλλο δρόμο, δεν μας μένει άλλη οδός. Εάν περάσει η Περιφέρεια ή περάσει το στιδήποτε άλλο, συνάδελφοι θα είναι εις βάρος μας. Θα ήθελα λοιπόν από εδώ να σας καλέσω, εκφράζοντας την άποψη των συναδέλφων του Πειραιά, να οργανωθούμε κατά περιφέρειες όλοι, βάζοντας μπροστά την Ομοσπονδία μας, να ανοίξουμε νέους δρόμους, νέα μονοπάτια, για τους υπαλλήλους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και να είμαστε σίγουροι ότι όταν υπάρχει ενότητα, έρχεται και η νίκη, γιατί ο μόνος δρόμος είναι ο αγώνας των υπαλλήλων. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Ιωσηφίδης.

ΜΕΛΟΣ: Συνάδελφοι, υπάρχει μια κατάσταση με υπογραφές παρουσίας. Οσοι δεν έχουν υπογράψει, ας περάσου λίγο στην έξοδο δεξιά να υπογράψουν. Ευχαριστώ.

ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα σας φάω πολύ χρόνο, θα είμαι σύντομος. Είμαι από τα ιδρυτικά μέλη της Ομοσπονδίας, στην οποία συμμετέχω στο προσωρινό Δ.Σ., στο πρώτο Δ.Σ. και σ' αυτό που τρέχει, στο δεύτερο. Στην πορεία αυτή των 8-9 ετών, αγωνίστηκα πιστεύω πάντοτε συνθετικά, για το καλό όλων των συναδέλφων, εργαζομένων στη Ν.Α.

Σήμερα όμως, μετά από όσα έχουνε γίνει, ειδικά το τελευταίο διάστημα του 2005, θέλω να πω 2-3 πραγματάκια. Λέμε τόσα χρόνια για αγώνες, απεργίες, συζητάμε και προσπαθούμε να πετύχουμε. Πώς; Πώς θα τα πετύχουμε; Μόνο με το Δ.Σ.; Πιέζοντας την πολιτική ηγεσία για τα ίδια πράγματα; Λέγοντας τα ίδια πράγματα συνεχώς, χωρίς να υπάρχει μια μαζικότητα των συναδέλφων, όπως σωστά το είπε ο φίλος μου ο Ζωγράφος. Έχουμε την ανακοίνωση της κίνησης των εργαζομένων στη Ν.Α. Αθηνών, την έχω στα χέρια μου, για τη 48ωρη απεργία 12 και 13 Μάη.
(αλλαγή ταινίας)

ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ: Ποιοί λογοδοτούν γι' αυτό; Η Ομοσπονδία; Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μόνο και πρωτίστως αυτό; Είναι άμοιροι ευθυνών τα Διοικητικά Συμβούλια των Πρωτοβάθμιων Συλλόγων; Για ας κοιταχτούμε λίγο εδώ μέσα. Είναι άμοιροι αυτοί; Όταν ακόμη και μέλη των Διοικητικών Συμβούλων Πρωτοβάθμιων Συλλόγων δεν απεργούνε;

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Έχεις τέτοια στοιχεία συνάδελφε;

ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ: Ψαχτείτε μεταξύ σας οι πολλοί.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Αυτό που λες να το τεκμηριώνεις.

ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ: Πώς θα κάνουμε αγώνες, συνάδελφοι, όταν ακόμα και μέλη των Δ.Σ. δεν συμμετέχουν σε απεργίες; Συνάδελφοι, χωρίς τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων, τίποτα δεν θα πετύχουμε. Μόνο θα πετύχουμε να λέμε και να ξαναλέμε τα ίδια και τα ίδια.

Ακούω εδώ και καλές προτάσεις απ' όλους, όπως Ταμείο Αλληλοβοήθειας από τη Θεσσαλονίκη, ιστοσελίδα κεντρική να έχουμε, όπως είπε η Καβάλα. Ωραία αυτά, σαφώς και είναι αξιόλογα. Εδώ όμως εγώ βάζω κάποιο άλλο ερώτημα. Λύσαμε όλα τα άλλα τα προβλήματα που είναι πολύ μεγαλύτερα και θα πρέπει να τρέχουμε και γι' αυτά και να βάζουμε θέματα; Αλλοίμονο, είναι πολύ πρωτοποριακά και όχι για να πω και για το σύλλογο το δικό μου στην Δράμα, ο οποίος ήδη έχει Ταμείο αλληλοβοήθειας, ήδη έχει ξεχωριστό ταμείο και έχει κάνει αυτό το πράγμα. Εσείς μιλάτε για το ΥΠΕΣΔΔΑ, πολύ σωστά το βάλατε, μέσω του ΥΠΕΣΔΔΑ. Σας λέω, ακούω πολύ ωραία πράγματα, αλλά έχουμε χρόνο να λύσουμε τώρα αυτά; Αυτά τα βάζουμε, δεν λέμε όχι, αλλά έχουμε κάποια άλλα, που όπως βλέπετε είναι πολύ σοβαρότερα προβλήματα. Εδώ, Πρόεδρε, θα πρέπει να πάρουν θέση τα Δ.Σ. για κάποιες κινητοποιήσεις είπαμε το Φεβρουάριο, εδώ, αυτοί οι παρόντες που είναι, να λάβουν θέση επίσημα και να πουν ναι ή όχι και πώς και τι κάνουμε. Όχι άλλα να λέμε εδώ και άλλα να πηγαίνουν και να κάνουν στον τόπο μας, εκεί στη Ν.Α., χωρίς να τους ενημερώνουν. Ως προς το διεκδικητικό πλαίσιο, ασφαλώς και συμφωνώ, η Βέτα είπε ότι κατέθεσε στο Δ.Σ. πρόταση για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς και το αποδεχθήκαμε πραγματικά και το στηρίξε εκεί που πήγαμε, στις συζητήσεις που είχαμε και βγήκε και το πόρισμα στην επιτροπή. Αν δεν υιοθετηθεί, όπως είπες σωστά, Βέτα, να ζητήσουμε από τους παρόντες Πρωτοβάθμιους Συλλόγους να κάνουν απεργίες ή να κάνουν κινητοποιήσεις, θα το κάνετε; Γι' αυτό εδώ που υιοθετήθηκε και θα υλοποιηθεί, αν δεν υλοποιηθεί; Το είπες πολύ σωστά, υποσχέσει ναι.

Στις συλλογικές διαπραγματεύσεις υπογράφηκε και έγινε δεκτό να δοθεί χώρος, πώς λύνουμε τα προβλήματα η Ομοσπονδία, δεν βάζουμε απέναντί μας και το γρονθοκοπούμε και είμαστε νταήδες. Υπογράφηκε για το γραφείο. Δεν υλοποιείται

μέχρι σήμερα. Υπογράφηκε συλλογική σύμβαση. Τι μας είπε ο Ανδρεουλάκος, συνάδελφοι, που ήμασταν εκεί, Μίλτο, Βέτα, που ήμασταν εκεί; Οτι "βεβαίως ναι, θα το δώσουμε". Πήγαμε στη Βουλή, δώσαμε το ψήφισμα στον αντιπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Τζαμτζή. Τι είπε; "Ο, τι υπογράψαμε, θα το υλοποιήσουμε. Δεν υπάρχει τίποτα που να μην το υλοποιήσουμε". Είδατε τίποτα μέχρι σήμερα; Τίποτα;

Τα λέω αυτά για να καταλήξω, στη χθεσινή απεργία απεργήσαμε όλοι εδώ μέσα; Ρωτάω. Δεν το ξέρω, πραγματικά και θα ήθελα τα στοιχεία αυτά να βρεθούν και να μαζευτούν, Πρόεδρε. Οπως είπες να μαζευτούν και να βγουν. Χωρίς αγώνες που θα τους οργανώσουν όμως πρωτίστως οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, πρωτίστως οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, που θα ενημερώσουν με γενικές συνελεύσεις τα μέλη τους, δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτα. Είμαι απαισιόδοξος για όλα αυτά που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, γιατί όση καλή προσπάθεια και αν έχουμε ή όχι δύναμη και να έχουμε ορισμένες φορές, έρχεται η στιγμή που βλέπουμε τα αποτελέσματα τα ίδια και τα ίδια. Αν δεν μαζικοποιηθούμε, αν δεν ενωθούμε, αν δεν ενημερώσουμε οι Πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, να μας σπρώξουν εμάς εδώ να τρέξουμε ακόμα περισσότερο, τίποτα δεν θα γίνει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Χαϊδάς.

ΧΑΙΔΑΣ: Συνάδελφοι, είμαι ο Μάκης ο Χαϊδάς από τη διοίκηση της Ομοσπονδίας και Αντιπρόεδρος του Πρωτοβάθμιου σωματίου της Λάρισας. Κατ' αρχάς ακούστηκε εδώ και η εισήγηση του Προέδρου, ακούστηκαν και διάφορες τοποθετήσεις από διάφορους συναδέλφους.

Με εκείνο που θα ξεκινήσω, είναι το εξής, ότι έγινε μια εισήγηση από την πλευρά του Προέδρου, που αν μη τι άλλο και εκείνο που ακούσαμε ήταν συνεχείς διαπιστώσεις, όσον αφορά τα προβλήματα. Μα αυτό είναι φυσιολογικό. Δεν νομίζω να υπάρχει συνάδελφος ή συναδέλφισσα εδώ μέσα, που να μην γνωρίζει τα προβλήματα. Αλλά το πρόβλημα μας είναι αυτό; Είναι δηλ μόνο να κάνουμε διαπιστώσεις και να λέμε τα προβλήματά μας, χωρίς παραπέρα να προχωράμε ένα βήμα; Και να κρίνουμε τι; Να πούμε τι; Να πούμε τα αίτια που γεννούνται αυτά τα προβλήματα. Εκεί λοιπόν υπάρχει πλήρης αποσιώπηση. Ποιά είναι τα προβλήματά μας; Ποιός γεννάει αυτά τα προβλήματά μας; Είναι μάνα εξ ουρανού τα προβλήματα ή μήπως συγκεκριμένες πολιτικές δημιουργούν αυτά τα προβλήματα; Και αν συγκεκριμένες πολιτικές δημιουργούν αυτά τα προβλήματα, εμείς οι εργαζόμενοι τι πρέπει να κάνουμε; Και φυσικά υπάρχουν κάποιες τακτικές. Υπάρχουν συγκεκριμένα κόμματα, συγκεκριμένες παρατάξεις, οι οποίες οδηγούν σ' αυτές τις πολιτικές και τα αποτελέσματα τα βλέπουμε. Αρα λοιπόν τα κόμματα, τα δύο κυρίαρχα κόμματα καθώς και οι κύριες δύο συνδικαλιστικές παρατάξεις, είναι αυτές που τα μεν κόμματα γεννούν τα προβλήματα, οι δε συνδικαλιστικές ηγεσίες προσπαθούν να τα καλύψουν. Και επειδή εδώ άκουσα πολλούς συναδέλφους, όλοι μαζί να προχωρήσουμε σε μαζικούς αγώνες, προκειμένου να λύσουμε τα προβλήματά μας, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής. Τι νομίζετε, συνάδελφοι, ότι η απεργία είναι αυτόματος μηχανισμός; Δηλ. πατάμε το κουμπί και αύριο το πρωί έχουμε 90%; Μιλάμε για χαμηλά ποσοστά. Μα σαφώς υπάρχουν χαμηλά ποσοστά, όταν επί χρόνια οι δύο παρατάξεις απαξιώνουν όλους τους αγώνες και έχουν ένα και μοναδικό σκοπό, να διαδώσουν στους συναδέλφους την αναποτελεσματικότητα των αγώνων, τίποτε άλλο. Φυσικό επακόλουθο είναι να έχουμε ένα 5% και ένα 10% και ένα 15% σε κάποιες εξαιρεσιμες Νομαρχίες. Από εκεί και περα

ακούστηκαν κάποια προβλήματα, τα οποία εισηγητικά παρατηρήθηκαν από το συνάδελφο τον Πρόεδρο, τα οποία δεν ξέρω αν θα αποτελέσουν μπούσουλα, για το διεκδικητικό πλαίσιο της Ομοσπονδίας μας. Π.χ. ακούστηκε ότι υπάρχει καλή συνεργασία με την ΕΝΑΕ. Δεν το κατάλαβα αυτό, συνάδελφε. Καλή συνεργασία με την ΕΝΑΕ, αλλά θα έπρεπε να ήταν και ο κ. Αναγνωστόπουλος εδώ να το ακούσει; Το πιο αντιδραστικό κομμάτι αυτή τη στιγμή είναι η ΕΝΑΕ. Η ΕΝΑΕ, η οποία πριν ακόμα η Κυβέρνηση ψηφίσει την μερική απασχόληση, πριν ακόμα η Κυβέρνηση ψηφίσει τους συμβασιούχους, βγήκε η ΕΝΑΕ και λέει "είμαστε υπέρ της μερικής απασχόλησης". Μ' αυτούς θα συνεργαστούμε;

Και εν πάση περιπτώσει, αν λένε οι Νομάρχες και η ΕΝΑΕ ότι είναι στο πλευρό μας, γιατί λοιπόν βρίσκονται στην αντιπέρα όχθη από το συνδικαλιστικό κίνημα, που είναι ενάντια στη μερική απασχόληση και δεν προλαβαίνουν να προσλαμβάνουν συναδέλφους με μερική απασχόληση; Αυτή είναι η συνεργασία μας; Δεν τους θέλουμε. Τέτοιους διαλόγους, με συνδικαλιστικές ηγεσίες, με ΕΝΑΕ και με την Κυβέρνηση ή εν πάση περιπτώσει με Υπουργεία, τα οποία δεν μας ακούν, εμείς δεν τους θέλουμε. Να πω και κάτι άλλο; Τελευταία, πρόσφατα, ψηφίστηκε από τον Ανδρεουλάκο για την Ομοσπονδία μας, να πάρουν τα 300 ευρώ μέχρι 30/6, αν δεν κάνω λάθος. Οσο το είδατε εσείς, το είδαμε και εμείς. Και ξέρετε γιατί; Γιατί αυτή τη στιγμή στο δημόσιο δεν ισχύουν οι γνήσιες συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Δηλ. ένας Υπουργός, με λίγα λόγια, μπορεί να υπογράψει και μετά να μας γράψει στα παλιά του τα παπούτσια. Και όχι μόνο αυτό, δηλ. δεν έχουμε φτάσει ακόμα στο επίπεδο, αυτό που ζητάει χρόνια το συνδικαλιστικό κίνημα, για γνήσιες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, δεν έχουμε φτάσει στο επίπεδο του ιδιωτικού τομέα, που εν πάση περιπτώσει έχουνε κάποιο επίπεδο, όσον αφορά τις συλλογικές συμβάσεις, αν και αυτές πάνε να καταργηθούν τώρα, με τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. Ακούσαμε για κάποιο Ταμείο. Δημιουργούμε κάποιες εντυπώσεις και κάποια παραπληροφόρηση στους συναδέλφους και σύγχυση, μπορώ να πω, νομίζοντας ότι αν γίνει αυτό το ταμείο, θα τους λύσουμε κάποια προβλήματα. Αλλά τα αίτια δεν τα λέει ο συνάδελφος, δεν τα λένε πολλοί συνάδελφοι. Δεν ξέρουν ότι αυτή τη στιγμή τα ταμεία όλων των υπαλλήλων, μετοχικά, πολιτικά, δεν ξέρω τι είναι, αυτή τη στιγμή όλα τα χρήματα, τα δικά μας χρήματα, έχουν το δικαίωμα οι διοικήσεις, οι οποίες βρίσκονται στα ταμεία, να τα παίζουν στο Χρηματιστήριο. Αυτό δεν το μιλάει κανείς. Δεν μιλάει ότι αυτή τη στιγμή τα χρήματα τα δικά μας δίνονται, κατατίθενται στις Τράπεζες με μηδέν επιτόκιο, τα παίρνουν οι Τραπεζίτες, τα δίνουν με 2-3% και εμείς δεν παίρνουμε τίποτα. Και αν αύριο μεθαύριο κάποια διοίκηση παίξει τα χρήματά μας στο Χρηματιστήριο, δεν υπάρχει ευθύνη, καμία ευθύνη. "Τα παίξαμε, παιδιά, δεν πήγαμε καλά, τα ταμεία δεν πάνε καλά". Προχθές η Κυβερνητική επιτροπή δέχθηκε την αλλαγή του ωραρίου των συναδέλφων όλων των Νομαρχιών, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες και το έχει κάνει 8:30 με 3:30, αν θυμάμαι καλά. Προφανώς αυτό είναι ο προθάλαμος και ο προπομπός για νέες εξελίξεις και για νέες αναδιαρθρώσεις. Να σας πω ένα τρελό παράδειγμα; Ποιός μου λέει εμένα ότι εάν μετά απ' αυτή την απόφαση της Κυβερνητικής επιτροπής δεν έρθει το δεύτερο χτύπημα που θα είναι τι; Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. "Έλα συνάδελφε, δούλεψε τη Δευτέρα 10 ώρες, την Τρίτη 10 ώρες, την Τετάρτη 10 ώρες και την Πέμπτη ρεπό και ξανάελα το Σάββατο και την Κυριακή και ξαναδούλεψε τις υπόλοιπες

ώρες". Αρα λοιπόν αυτά τα προβλήματα είναι υπαρκτά και επειδή είναι προβλήματα που όλοι μας γνωρίζουμε και επειδή κάποιοι συνάδελφοι λένε "κομματικοποιούμε την κατάσταση", δεν την κομματικοποιούμε, αλλά την πολιτικοποιούμε. Είμαστε συνδικαλιστές και είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε πολιτικοποιημένοι. Δεν είναι δυνατόν να κρίνουμε πολιτικές αποφάσεις και νόμους χωρίς αυτή τη στιγμή να είμαστε πολιτικοποιημένοι. Σαφώς είμαστε πολιτικοποιημένοι. Σαφώς αυτή τη στιγμή πρέπει να έχουμε πολιτικό λόγο, προκειμένου να εκφράσουμε τα προβλήματά μας. Άλλοι είναι κομματικοποιημένοι. Τα κόμματα τα συγκεκριμένα κάνουν τις πολιτικές και όχι τα αποκόματα, που είπε ο Πρόεδρος. Τώρα, όσον αφορά τους στρατηγούς χωρίς στρατιώτες, δεν έχουμε καμία ευθύνη εμείς. Βέβαια, αυτή τη στιγμή υπάρχει μια απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτή η απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος δεν έγινε σε μια ώρα και σε μια μέρα ή σε ένα χρόνο. Είναι μια σειρά ετών που απαξιώνεται το συνδικαλιστικό κίνημα. Αρα λοιπόν αυτά που είπε ο συνάδελφος Ιωσηφίδης τώρα στο τέλος, ότι πού είναι οι απεργοί, εγώ θα σας πω την άλλη φορά, επειδή μου κάνατε έτσι, θα δείτε όλες οι παρατάξεις, οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΣΚΕ, οι οποίοι δεν απεργούν. Μια πολύ μεγάλη πλειοψηφία συνδικαλιστών της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ δεν απεργεί και στο Νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ στη Λάρισα. Λοιπόν, να μη ζητάμε ευθύνες από συνδικαλιστικές παρατάξεις, οι οποίες τουλάχιστον έχουν την ευθύνη των αγώνων και έχουν την ευθύνη αυτών που λένε. Όσον αφορά τα τελευταία, γιατί περνάει και ο χρόνος, που είπε ο συνάδελφος Ιωσηφίδης, δεν κατάλαβα καλά, συνάδελφε. Ήταν μια φιάστα. Ήρθαν λοιπόν αυτοί οι συνάδελφοι που ήταν στην ημερίδα, ακούσαμε τον κ. Βεζυριάνη, τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, ακούσαμε κάτι παράξενους Νομάρχες εκεί για συνεργασίες και για αγάπες και για φιλίες, άλλα λόγια να αγαπιόμαστε δηλ., στο τέλος μόλις ήρθε 2:30 η ώρα και προκειμένου να τοποθετηθούν οι συνάδελφοι και να κάνουν κάποιες ερωτήσεις, δεν προλάβαμε ούτε να τοποθετηθούμε, ούτε να γίνουν ερωτήσεις. Τι κάναμε δηλ.; Φιάστα. Μας είπαν "τι ωραία που συνεργαζόμαστε, είστε καλά παιδιά, κατανοούμε τα προβλήματά σας". Αυτό είναι πολύ επικίνδυνο και αποπροσανατολιστικό. Αυτό που λένε συγκεκριμένες παρατάξεις, ο συνάδελφος ο Κιντιλίδης, δεν είναι πρόσωπο. Αυτά που λέει, ότι στρατηγοί και δεν είναι κομματικοποιημένοι, είναι εκ του πονηρού. Ακολουθεί η παράταξη του κυρίου, η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ, συγκεκριμένες πολιτικές και συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Προσπαθούν να αποκρύψουν τα αίτια που γεννούν τα προβλήματα και στεκόμαστε σφαιρικά μόνο στα προβλήματα.

Και να πω και ένα παράδειγμα; Υποθέτω ότι αύριο το πρωί δεν μας δίνουν 2%, μας δίνουν 12% αύξηση. Έχουμε λύσει τα προβλήματά μας; Έχουμε λύσει τα προβλήματά μας, εάν την ίδια στιγμή αυξηθεί ο φορολογικός συντελεστής ή την ίδια στιγμή αυξηθούν τα δίδακτρα στη παιδεία και στην υγεία; Άλλο πρόβλημα και αυτό. Για την παιδεία και την υγεία κανένα, τίποτα, λέτε και η παιδεία και η υγεία δεν αγγίζει συναδέλφους, δεν μας αγγίζει κανέναν. Αυτά είναι προβλήματα, άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Και δεν είναι τυχαία όλα αυτά. Αυτά προκειμένου γίνονται για να ενστερνιστούν οι συνάδελφοι και οι υπάλληλοι όλοι ότι "κοιτάξτε να δείτε, αυτά τα θέματα τα κανονίζουν κάποιοι άλλοι. Εμείς είμαστε χρεωμένοι να πηγαίνουμε σε ημερίδες, σε διημερίδες, να ακούμε κάποιους υψηλά ιστάμενους, να διαπιστώνουμε τα προβλήματά μας και από εκεί και πέρα μηδέν".

Δεν μπορώ να καταλάβω και κάτι άλλο, ότι τα πρωταβάθμια σωματεία, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι εκείνα, τα οποία θα δώσουν ώθηση σε όλο το μαζικό κίνημα. Δεν μπορεί από τη μια μέρα στην άλλη και άκουσα τώρα για το Γενάρη που κάνουν κινητοποίηση. Πώς θα κάνουν κινητοποίηση; Όταν έχουμε απαξιωθεί χρόνια τώρα και είμαστε στο 5% και στο 6%, θα κάνουμε κινητοποίηση να κάνουμε τι; Με ποιούς; Ποιός έχει την ευθύνη γι' αυτό το πράγμα;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Να κάνουμε και προτάσεις, όχι μόνο παρατηρήσεις.

ΧΑΙΔΑΣ: Οσον αφορά τις προτάσεις. Εμείς είμαστε ξεκαθαρισμένοι σαν παράταξη, ότι τα προβλήματα των εργαζομένων είναι προβλήματα που εκπορεύονται από συγκεκριμένα κόμματα και συγκεκριμένες πολιτικές. Εάν αυτό, συνάδελφοι, δεν το κατανοήσετε, χαιρετίσματα. Ένα αυτό.

Δεύτερον, από εκεί και πέρα τα πρωταβάθμια σωματεία κάτω από τις διοικήσεις, τις εκάστοτε διοικήσεις, πρέπει να συσπειρώσουν τους εργαζόμενους. Τρίτον, πρέπει να μην απαξιωθούν οι αγώνες μας. Πρέπει να πείσουμε τους εργαζόμενους ότι μόνο με τους αγώνες γίνεται κάτι και τίποτα δεν χαρίζεται. Εάν πάρουμε και την ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος τι θα δούμε; Θα δούμε ότι ποτέ μια κυβέρνηση δεν μας έδωσε χάρισμα. Για γυρίστε πίσω, από το '74 και μετά όσοι είστε παλιοί και να δείτε τι έγινε και τι γίνεται. Τώρα ποιός είναι αυτός που ψήφισε....

(διαλογικές συζητήσεις)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Έλεος. Κάνεις επίθεση στο συνδικαλιστικό κίνημα, μιλάς για ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, δεν εκπροσωπώ καμία απ' αυτές τις παρατάξεις, αλλά θα σου πω το εξής. Είμαστε στη Θεσσαλία. Πριν 10 χρόνια οι αγρότες είχαν ξεσηκωθεί. Ο Πατάκης, ο Μπούτας από την Καρδίτσα, ο Τσιωτινός από τα Τρίκαλα, μια σειρά στελέχη που ήταν του κόμματός σας, απ' ό, τι αντιλαμβάνομαι. Τι κάνουν αυτοί σήμερα; Μπορούν να ξεσηκώσουν με την ίδια δυναμική την κοινωνία, τους αγρότες στους αγώνες, στους δρόμους; Δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, γιατί; Γιατί ξεπουλήσανε και αυτοί. Πρέπει να τα λέμε όλα, γιατί πιάνετε όλο το φάσμα της πολιτικής, βγάζετε απ' έξω τους δικούς μας τους αριστερούς, τους προοδευτικούς και ξεχνάμε τα σοβαρά προβλήματα, που είναι προβλήματα, δυστυχώς, συνάδελφοι, δικά μας.

ΧΑΙΔΑΣ: Ποιά είναι τα προβλήματα;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μέσα από το ίδιο το σύστημα το καπιταλιστικό, αυτό που μας βάζει και μας στη γωνία, αυτό που μας φέρνει σε πολύ δύσκολη θέση σήμερα να βγούν τα νοικοκυριά....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα κάνεις τοποθέτηση συνάδελφε.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Εγώ πρώτη φορά έρχομαι στη συνδιάσκεψη, ούτε είχα διάθεση να μιλήσω, αλλά είναι πρόκληση. Μερικά πράγματα, ρε παιδιά, είναι αυτονόητα. Για όνομα του Θεού. Συγνώμη πάντως, προς όλους.

ΧΑΙΔΑΣ: Το θέμα είναι το εξής, πέραν του ότι μπορείς σαν συνάδελφος να κάνεις την τοποθέτησή σου, αυτή τη στιγμή ακούς συγκεκριμένες προτάσεις και συγκεκριμένες κρίσεις και κριτικές, απέναντι σε συγκεκριμένες παρατάξεις. Τώρα που μπλέκεις εμένα τον Πατάκη, να απολογηθώ εγώ για το αγροτικό κίνημα Θεσσαλίας. Τώρα μπορώ να κάνω τέτοια συζήτηση εδώ μέσα, σ' αυτό το σώμα; Δεν μπορώ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Μα είπατε ότι μιλάτε πολιτικά.

ΧΑΙΔΑΣ: Ναι, πολιτικά. Μα είμαστε πολιτικό όργανο.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ηθελα να δείξω μ' αυτό ότι δεν κινητοποιείται η κοινωνία, ότι δεν είμαστε σ' αυτά τα επίπεδα. Δεν κινητοποιείται η κοινωνία. Υπάρχει ένα πρόβλημα γενικότερο, μεγαλύτερο. Πρέπει να μας προβληματίσει, πρέπει να το καταλάβουμε γιατί ο άλλος δεν βγαίνει από το γραφείο, γιατί δεν βγαίνει από το χωράφι να βγει στο δρόμο. Είναι ένα πρόβλημα ευρύτερο δεν είναι παραταξιακό ή κομματικό στενά, όπως το λέτε εσείς. Είναι λάθος αυτό και αν ακολουθήσουμε αυτή την τακτική, θα οδηγούμαστε κάθε μέρα στο 10, στο 6, στο 2%. Δεν θα μετέχει κανείς.
(διαλογικές συζητήσεις)

ΧΑΙΔΑΣ: Εκείνο που έχω να πω τελειώνοντας, είναι λογικό να μη σταματάμε στη συνδικαλιστική κινητοποίηση. Παραπέρα σαν πολίτες, πρέπει να έχουμε και πολιτική συνείδηση και ταξική συνείδηση, διότι αυτό είναι το πιο βασικό. Πρέπει να φτάσουμε στο επίπεδο να αποκτήσουμε ταξική συνείδηση και γι' αυτό έχουμε το φαινόμενο αυτό του 5 και 10%, γιατί; Γιατί δεν υπάρχει ταξική συνείδηση, πρώτον και δεύτερον, έχουν απαξιωθεί οι αγώνες. Αυτή τη στιγμή αν είχαμε ταξική συνείδηση και είχαμε βάλει τους αγώνες μπροστά και δεν υπήρχε αυτή η απαξίωση, φυσιολογικά το 5 θα ήταν 55 και 65. Αλλά όλα αυτά τα χρόνια αν ήσουνα υπάλληλος και πριν από 10 και 15 χρόνια, βλέπαμε κάποιους συνδικαλιστές συναδέλφους ότι "κοίταξε να δεις, δεν απεργούμε τώρα, γιατί κυβέρνηση είναι το ΠΑΣΟΚ" ή "τώρα δεν απεργούν οι συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ, ορισμένοι, γιατί η Κυβέρνηση είναι φιλελεύθερη κυβέρνηση"....

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Δεν μπορείς να τα τσουβαλιάζεις όλα.

ΧΑΙΔΑΣ: Λέω, μερικοί συνάδελφοι. Δεν τσουβαλιάζω καθόλου. Δεν θέλω να θίξω συναδέλφους που είναι σ' αυτές τις δύο παρατάξεις και απ' αυτή την τακτική την οποία ακολουθούν. Να το ξεκαθαρίσουμε το ζήτημα εδώ. Επειδή ξέρω πρόσωπα και πράγματα εδώ, δεν θέλω να θίξω, απλώς λέω κατά κώρον τι γίνεται, από τις δύο συνδικαλιστικές παρατάξεις και τι γινόταν. Τώρα ο καθένας ας το βλέπει και από μόνος του. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Μπατσές.

ΜΠΑΤΣΕΣ: Συναδέλφισες και συναδελφοι, λέγομαι Σωκράτης Μπατσές, είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων. Κατ' αρχήν σαν άνθρωπος, έχω την υποχρέωση να ευχαριστήσω και αυτούς που μας φιλοξενήσανε, αλλά και αυτούς οι οποίοι διοργάνωσαν αυτό το συνέδριο. Και επειδή έτυχε να είμαι από τα ιδρυτικά μέλη τότε της Ομοσπονδίας, ξέρω πόσο επίπονο και δύσκολο είναι κάποιος να διοργανώσει μια συνδιάσκεψη, ένα συνέδριο και εξάλλου δημοκρατία έχουμε, το καθένας ανεβαίνει, κρίνει, επικρίνεται, τοποθετείται, έρχεται, παρέρχεται.

Ηθελα να μιλήσω για τις υπόγειες διαδρομές. Φεύγοντας από το συνδικαλισμό ύστερα από 30 χρόνια και τις τελευταίες επαφές που θα έχω, είδα το εξης, ο καθένας απλώνει το σχοινί του και το φτάνει μέχρι εκεί που τον παίρνει, αγαπητοί συνάδελφοι. Άλλος μακριά, άλλος πιο κοντά το σχοινί. Ο καθένας θέλει να το μεγαλώσει το σχοινί. Αρκεί όμως σ' αυτές τις υπόγειες διαδρομές, να μη χρησιμοποιούμε αθέμιτα μέσα. Να είμαστε σωστοί, δημοκρατικοί. Οι ηγεσίες ανατρέπονται, αλλά οι δολοπλοκίες δεν ανατρέπονται και στιγματίζουν ανθρώπους και εγώ σήμερα ξέχασα να σας πω ότι βλέπω καινούργια αστέρια σε νέα ηλικία προφανώς, όχι νέους συνδικαλιστές, οι οποίοι μου δίνουν μια μεγάλη αισιοδοξία. Εγώ τα βλέπω άσπρα. Δεν τα βλέπω μαύρα, διότι

εμένα δεν με αφορά το ποσοστό της επιτυχίας της απεργίας. Δεν θέλω εγώ να γίνω σαν νέος... να πω "εδώ ο στρατός σου στρατηγέ". Αυτά είναι ξεπαρασμένα. Ο καθένας θα πάρει την καυτή την πατάτα στο χέρι του. Δεν θα πετάει το μπαλάκι στο πρωτοβάθμιο, στο δευτεροβάθμιο, στο τριτοβάθμιο. Θα αναλάβει ο κάθε οικογενειάρχης, να δει τα καινούργια δεδομένα, να δει με την παγκοσμιοποίηση τι περιμένει και ο καθένας ας πάρει την πατάτα να τον κάψει και να τσουρουφλιστεί. Δεν μπορώ να βάλω εγώ ταξική συνείδηση στον καθένα, αν κάθεται στον καναπέ και δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει δίπλα, ούτε αυτοί που θα έρθουν, ούτε αυτοί που θα φύγουν, γιατί όλοι παρερχόμαστε και άλλοι έρχονται. Τα προβλήματα συνεχώς αναβαθμίζονται, δημιουργούνται καινούργια με κάθε νομοθετική ρύθμιση και εγώ σ' αυτά τα χρόνια συνδικαλιστικής πορείας που είδα, άμεσα προβλήματα, καθε νόμος δημιουργεί καινούργια και έτσι θα πορεύεται η ζωή και πορεύτηκε και θα συνεχίσει. Ομως, ήθελα να σταθώ κάπου. Στο συνδικαλιστικό κίνημα έχουν θαφτεί πολλοί άνθρωποι που είναι σωστοί, γιατί δεν είχαν την κομματική γραμμή. Εγώ έπρεπε να τους... υπέρ της δημοκρατικής διαδικασίας. Και στα συνέδρια τι γίνεται; Ερχεται η ΑΔΕΔΥ, δίνουμε λίστες, δίνουμε ονόματα, απομονώνουμε τον έναν, απομονώνουμε τον άλλον, λέμε "πάμε για ενιαίο ψηφοδέλτιο", ξαφνικά εγώ το κόμμα μου έχει 50 ψήφους, ο άλλος έχει 70, οι 70 ψηφίζουν τους δικούς τους, οι 50 τους δικούς τους και έμμεσα πάλι γίνεται η κομματικοποίηση. Λοιπόν, αυτές είναι κάποιες πραγματικότητες σκληρές που συνεχίζονται και δεν μου αρέσουν τα χτυπήματα κάτω από τη μέση. Εγώ ήξερα για τον πόλεμο των άστρων. Σήμερα έμαθα για τον πόλεμο των e mail. Εγώ συμφωνώ με τα e mail, συμφωνώ με την ενημέρωση, συμφωνώ με όλα, αρκεί όλα τα αιτήματα των πρωτοβάθμιων συλλόγων να αναφέρονται στο όργανο που έχουμε και όχι στον Υπουργό. Δηλ. τι δείχνω, στέλνοντας; Την αδυναμία μου δείχνω ή θέλω να πω ότι αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο και εγώ μπορεί να είμαι αντίθετος, δεν είναι καλό. Ομως στέλνοντας την επιστολή και το e mail στον Υπουργό, σημαίνει τι; Οτι "εμείς, κύριε, ξέρεις κάνε ό, τι θέλεις, αλωνίζουμε". Εγώ δέχομαι στο σύλλογο, ο κάθε πρωτοβάθμιος σύλλογος, να στέλνει τα e mail, να στέλνει οτιδήποτε για ενημέρωση και αυτό είναι θετικό. Ομως δεν πρέπει να βρίζουμε και την ΑΔΕΔΥ. Δεν μου λέτε, ποιός έκανε τις λίστες στο προηγούμενο συνέδριο; Γιατί τώρα τάχατες τους βρίζουμε; Δεν τους ψηφίζουμε από τη μια μεριά; Εμείς εδώ όλοι, μη εξαιρουμένου και εμένα. Και εγώ από παλιά έθαψα κάποιους συναδέλφους, σε όλη την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, εξυπηρετώντας κάποιους σκοπούς, δεν είναι ψέματα αυτά. Για τις απεργίες είπα. Εγώ τα βλέπω άσπρα. Το ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ, είναι θετικό. Τέλος, θέλω να πω ότι οι επόμενοι που θα έρθουν μετά από μας, θα βρουν τα ίδια τα προβλήματα. Αρκεί να είναι σε θέση, να μην υπάρχουν αυτές οι διώξεις από την ΑΔΕΔΥ και από τους κομματικούς μηχανισμούς, που έρχονται, γιατί δυστυχώς φτάνουμε όχι να είμαστε πολιτικοποιημένοι, αλλά κομματικοποιημένοι και τα έχω ζήσει 50 χρόνια αυτά στην πλάτη μου. Ερχεται ο ένας "πάρε τη γραμμή", έρχεται ο άλλος "πάρε τη γραμμή". Υπάρχει ένας που μπορεί να πει ότι λέω ψέματα σ' αυτό το θέμα; Μόνο αν ξεπεράσουμε αυτά και διατηρώντας τις πολιτικές μας ταυτότητες, μόνο έτσι θα βρούμε και την ταξική μας καμμένη συνείδηση και θα φύγουμε από τον καναπέ. Εύχομαι στο επόμενο συνέδριο να βγουν κάποιοι άλλοι ή αυτοί αν θέλουν να βγουν θεμιτοί είναι, με την προϋπόθεση ότι θα πάνε πιο μπροστά τον αγώνα, γιατί φοβάμαι πολύ και θα γίνει

πάλι το ίδιο, ότι αυτοί που θα βγουν θα κατηγορούνται από κάποιους άλλους, ότι έμειναν πίσω. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συναδέλφισα Καλιούδα.

ΚΑΛΙΟΥΔΑ: Καλωσήρθατε, συνάδελφοι στα μέρη μας, είμαι η Βάσω η Καλιούδα από τα Τρίκαλα. Με κάλυψε απόλυτα ο συνάδελφος που μίλησε πριν. Είχα σκοπό να πω ακριβώς τα ίδια, σας ευχαριστώ. Θα ξεκινήσω από άλλη μια παρατήρηση, επειδή πολύς λόγος έγινε για αγώνες. Το λέω ενδεικτικά, με πολλούς αποδέκτες, οι αποδέκτες θα το καταλάβουν σίγουρα. Και έγινε και πολύς λόγος για τον αγώνα της συγκεκριμένης 48ωρης που κήρυξε η Ομοσπονδία μας.

Είμαστε ένας Σύλλογος από τα Τρίκαλα, καταλαβαίνετε το μέγεθός μας, δεν χρειάζεται να σας το πω εγώ. Εμείς λοιπόν, αυτός ο μικρός και ταπεινός σύλλογος από τα Τρίκαλα, με το χεράκι μας στην τσέπη μας και χωρίς καμία άλλη βοήθεια, κατεβάσαμε λεωφορείο στην Αθήνα. Τους Αθηναίους δεν τους είδαμε εκεί. Τίποτε άλλο. Κλείνω εδώ. Και μια ευχή, η κριτική, γιατί πολύ κριτική έγινε σήμερα, η κριτική είναι καλοδεχούμενη και απαραίτητη, η κριτική να αποδειχθεί ότι είναι και εποικοδομητική. Και αυτό θα γίνει μόνο αν σκύψουμε το κεφάλι και δουλέψουμε όλοι μαζί. Πέρα απ' αυτά, επειδή με λύπη μου διαπίστωσα ότι περιοριστήκαμε λιγάκι στην κριτική, αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα στους χώρους εργασίας, για τα οποία δεν έγινε καμία αναφορά. Θα ξεκινήσω από δύο καταγγελίες που αναγκαστήκαμε σαν Σύλλογος να κάνουμε πριν από δεκαπέντε μέρες, τις έχω στείλει στην Ομοσπονδία, έχω μιλήσει και με τον Πρόεδρο, τις γνωρίζει, τις έχω στείλει και στην ΑΔΕΔΥ, με την οποία δεν κατάφερα να πετύχω επαφή, δεν σηκώνουν ούτε ένα τηλέφωνο, λυπηρό, λυπηρότατο.

Λοιπόν, οι καταγγελίες αφορούν και θέλω να πάρετε και απόφαση, χωρίς να σας δεσμεύω, είναι παράκλησή μου να πάρει και θέση η σημερινή μας συνδιάσκεψη για τα θέματα.

Η μία αφορά θέμα μετάταξης συναδέλφου μας και η άλλη το περιεχόμενο των συμβάσεων μερικής απασχόλησης. Θα ξεκινήσω από τη μετάταξη. Θα χρειαστώ ίσως λίγο παραπάνω από πέντε λεπτά, να με συγχωρήσετε, νομίζω ότι θα σας πω πράγματα σημαντικά. Μια συνάδελφος μας λοιπόν, η οποία επιθυμούσε να μεταταγεί από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, εξασφάλισε τη θετική γνωμοδότηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου και φτάνει η υπόθεση στο Υπουργείο Εσωτερικών, προκειμένου να υπογραφεί η κοινή Υπουργική απόφαση.

Ο Υφυπουργός, ο κ. Νάκος, ζητάει με επιστολή του από το Νομάρχη Τρικάλων, να του γνωρίσει τις απόψεις του επί του θέματος. Απαντάει ο Νομάρχης με την υπογραφή του Γενικού Γραμματέα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του λέει ότι δεν συναινεί με τη μετάταξη της συγκεκριμένης υπαλλήλου, λόγω υπηρεσιακών αναγκών, επιγραμματικά. Η άποψη του φτάνει στο Υπουργείο και ακούστε, υπερίσχυσε της απόφασης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, έγινε αποδεκτή και η μετάταξη δεν έγινε.

Εμείς καταγγείλαμε το γεγονός, το καταγγείλαμε στον τύπο, οι συνάδελφοι από... με κάποιους έχουμε μιλήσει τηλεφωνικά, μας είδαν και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Σε ραδιοφωνική μας λοιπόν διαμάχη με τον Αντινομάρχη Τρικάλων άκουσα και δεν ξέρω αν αληθεύει, παρ' ό,τι το ζήτησα, ότι διακινήθηκε ένα έγγραφο από το Υπουργείο, δεν

ξέρω αν είναι εγκύκλιος, δεν ξέρω αν είναι Υπουργική απόφαση, εγώ το ζήτησα, δεν μου το έδωσε, δεν ξέρω αν το έχει κάποιος άλλος, να έχει πέσει στην αντίληψή του ή έχει ζησει παρόμοιο περιστατικό, ένα έγγραφο λοιπόν, που λέει ότι απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Νομάρχη για τις μετατάξεις. Περιμένω να μάθω αν υπάρχει κάτι τέτοιο, εάν μπορούν με αυτό τον τρόπο να καταργούν νομοθετημένα όργανα και διαδικασίες, ένα υπηρεσιακό συμβούλιο, που όντως τα υπηρεσιακά συμβούλια είναι δοτά και έτσι όπως είναι....

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Προς το Υπηρεσιακό Συμβούλιο είναι αυτό το έγγραφο του Νομάρχη, όχι στον Υπουργό.

ΚΑΛΙΟΥΔΑ: Σας λέω πώς ζητήθηκε. Σας περιγράφω ακριβώς τη διαδικασία. Το πώς έγινε στη συγκεκριμένη περίπτωση, στη συγκεκριμένη Νομαρχία. Δεν ξέρω αν έχει ζησει κάποιος παρόμοια περίπτωση ή αν έχει πέσει στην αντίληψή του, παρόμοιο έγγραφο του Υπουργού, που να λέει ότι απαιτείται σύμφωνη γνώμη του Νομάρχη.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ: Λάθος.

ΚΑΛΙΟΥΔΑ: Εγώ το ξέρω ότι είναι λάθος. Δεν τίθεται θέμα. Θέλω να ξέρω απλά αν υπάρχουν υπόγειες διαδρομές από το Υπουργείο, όχι αν είναι λάθος. Εμείς το καταγγείλαμε, σας λέμε, ανοιχτά, δημόσια. Απλά αν υπάρχουν υπόγειες διαδρομές και με άλλο τρόπο το Υπουργείο καταστρατηγεί τα ήδη ελεγχόμενα υπηρεσιακά συμβούλια, πρέπει να κάνουμε κάτι παραπέρα από αυτό. Θα ήθελα να ξέρω αν υπάρχει κάτι τέτοιο. Και μιας και μιλάμε για υπηρεσιακά συμβούλια, παρένθεση εντελώς αυτό, θέλω μια ενημέρωση για τον υπαλληλικό κώδικα. Δεν άκουσα τίποτα να συζητείται αυτή τη στιγμή, δεν έχει ψηφισθεί ακόμα. Ηξερα ότι υπάρχει μια διάσταση απόψεων μεταξύ Υπουργείου και ΑΔΕΔΥ για τη σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων. Θέλω να ξέρω αν καταλήξανε, αν επιμένει η ΑΔΕΔΥ, που βρισκόμαστε.

Κλείνω την παρένθεση γι' αυτό το θέμα. Πάμε στις συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Πολλοί μίλησαν για τη μερική απασχόληση, είχε εκφραστεί και η ΑΔΕΔΥ, την έχουν κατακρίνει άπαντες, δεν τίθεται θέμα, σαν μορφή εργασίας. Πέρα απ' αυτό, ξέρετε τι συμβάσεις υπέγραψαν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων οι εργαζόμενοι της μερικής απασχόλησης; Θα σας διαβάσω, θα μου επιτρέψετε, ξέρω ότι σας τρώω το χρόνο, αλλά νομίζω ότι αξίζει τον κόπο. Ενδεικτικά 2-3 παραγράφους: "Η υπηρεσία μπορεί μονομερώς να περιορίσει το χρόνο απασχόλησης ή να διακόψει την εργασία, οποτεδήποτε, χωρίς να καταβληθεί αμοιβή, λόγω έλλειψης πιστώσεων". Να πει ο εργοδότης "δεν έχω λεφτά, σε απολύω, δεν παίρνεις τίποτα" και έχεις δουλέψει έξι μήνες. "έλλειψης αντικειμένου", που υποτίθεται ότι καταρτίστηκε επιχειρησιακό σχέδιο για τη μερική απασχόληση, "η λόγω οποιασδήποτε αιτίας ή ανωτέρας βίας". Μία παράγραφος αυτή.

Άλλη παράγραφος: "Ο προσλαμβανόμενος υπόκειται στις διαταγές του Προϊσταμένου της υπηρεσίας". Πώς σας ακούγεται; Καλό; Παρεπιπτόντως, μιας και μιλάμε για διαταγές, η λέξη διαταγή στο σημερινό υπαλληλικό κώδικα, μια τόσο βεβαρημένη έκφραση, κάνουμε τροποποίηση του υπαλληλικού. Μια τόσο βεβαρημένη έκφραση, δεν μπορούσε να αντικατασταθεί με τη λέξη "εντολή"; Δεν θα πρέπει κάποια στιγμή να τα βλέπουμε και αυτά; Λοιπόν, "εάν κατά τη διάρκεια της απασχόλησης διαπιστωθεί ότι η απόδοση, συμπεριφορά του αντισυμβαλλόμενου είναι μειωμένη ή δεν συμμορφώνεται με τις υποδείξεις των οργάνων υπηρεσίας, θα εφαρμόζονται οι

διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου και το προσωπικό σύμβασης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μέχρι και οριστικής πρόωρης απόλυσης."

Ενδεικτικά σας λέω ότι δεν προβλέπονται τέτοια βέβαια από καμία εργατική νομοθεσία, το ξέρετε άπαντες, δεν νομίζω ότι χρειάζεται.

Συνάδελφοι, τη μερική απασχόληση σαν σχέση εργασίας εγώ είμαι από τους πρώτους που την καταδικάζω. Από εκεί και πέρα υπήρχε συγκεκριμένος νόμος για τη μερική απασχόληση. Ο συγκεκριμένος νόμος ή συγκεκριμένο άρθρο, που μιλάει για το εργασιακό καθεστώς, μάλλον τις διατάξεις νόμων που διέπουν το εργασιακό καθεστώς αυτών των ανθρώπων. Δεν γίνονται τέτοιες αναφορές, συνάδελφοι, από ένα Προεδρικό Διάταγμα του '88 διέπεται το εργασιακό καθεστώς και δεν προβλέπεται και το ξέρετε όλοι και δεν χρειάζεται να σας το πω εγώ, εγώ είμαι πολύ καινούργια εδώ μέσα, για να σας κάνω μαθήματα, για να σας γνωρίσω πράγματα.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΚΑΛΙΟΥΔΑ: Θέλω να πιστεύω ότι θα είστε το ίδιο έντονοι σε κάποια καταγγελία που θα βγει από εδώ μέσα. Το κλείνω και αυτό το θέμα.

Να μπω στις προσλήψεις του μόνιμου προσωπικού στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Έχετε αντιληφθεί ότι το καλοκαίρι ψηφίστηκε νέος νόμος για τις προσλήψεις του μόνιμου προσωπικού. Δεν ξέρω αν ξεκίνησαν κάποιοι Νομάρχες σας να προσλαμβάνουν μόνιμο προσωπικό. Ξέρετε με ολίγον συνέντευξη, με ολίγον ΑΣΕΠ, λίγο το ένα, λίγο το άλλο. Σε μας ξεκίνησε ήδη. Πέρασε από Νομαρχιακό Συμβούλιο, αποφασίστηκε η πρόσληψη κάποιων κτηνιάτρων συγκεκριμένα και θα γίνουν με τις διατάξεις αυτού του νόμου. Η ΑΔΕΔΥ είχε εκφράσει τις απόψεις της, όταν ο συγκεκριμένος νόμος ήταν ακόμα νομοσχέδιο. Εγώ συμφωνώ με τις απόψεις της, όπως είχαν εκφραστεί τότε. Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε και έχει γίνει πλέον νόμος. Πέρα απ' αυτό εμείς δεν κάνουμε κάτι; Εμείς σαν Διοικητικό Συμβούλιο συζητάμε τα πάντα και δεν συνηθίζουμε να ρίχνουμε το μπαλάκι αλλού, αν και ο καθένας πρέπει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του, ξεκάθαρα πράγματα.

Σαν Διοικητικό Συμβούλιο το συζητήσαμε, ίσως και επειδή μας προέκυψε, ίσως και με αυτή την αφορμή. Φτιάξαμε ένα σχέδιο ψηφίσματος τέλος πάντων, να μην το πω ψήφισμα και σας προκαταβάλω, ένα σχέδιο ψηφίσματος, θα το καταθέσουμε εδώ στο Προεδρείο. Επειδή ο συγκεκριμένος νόμος, παρ' ό,τι δεν εκφράζει τους εργαζόμενους, αφήνει κάποια περιθώρια, ώστε στην εφαρμογή του να μην γίνονται οι προσλήψεις αναξιοκρατικά, αφήνει κάποια περιθώρια. Δηλ. μπορεί το ΑΣΕΠ, για παράδειγμα, να μην δεχθεί την εφαρμογή συνέντευξης, παρ' ό,τι θα την προτείνει ο Νομάρχης. Αν έχετε χρόνο, δεν ξέρω αν θέλετε να σας το διαβάσω ή να το καταθέσω στο Προεδρείο να το διαβάσει το Προεδρείο, όπως θέλετε. Θα το καταθέσω στο Προεδρείο και ας το διαβάσουν αυτοί. Πέρα απ' αυτά, αυτά νομίζουμε εμείς ότι είναι τα μείζονα, τα σημαντικά. Πέρα απ' αυτά σαν έλαττον να αναφέρω το επίδομα πληροφορικής. Θεωρώ ότι το νομοθετικό πλαίσιο έχει ξεπεραστεί, δεν καλύπτει κανέναν ουσιαστικά, θα πρέπει να δούμε πώς θα διεκδικήσουμε το επίδομα πληροφορικής από εδώ και πέρα, θέλω να μπει στο διεκδικητικό πλαίσιο της Ομοσπονδίας, γιατί δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και θέλω να μιλήσουμε για τα υπηρεσιακά συμβούλια. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Γκοτζάογλου

ΓΚΟΤΖΑΟΓΛΟΥ: Συνάδελφοι, είμαι ο Σωκράτης ο Γκοτζάογλου από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών. Είμαι πολλά χρόνια στο συνδικαλιστικό κίνημα, αυτά που έχω να πω είναι κάποιες διαπιστώσεις. Δεν θα μιλήσω ούτε σαν παράταξη, θα μιλήσω σαν άτομο.

Δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που έχει γίνει η Ομοσπονδία και με λύπη μου σήμερα διαπιστώνω ότι λείπουν δύο από τους πρωτεργάτες τότε που ξεκινήσαμε την Ομοσπονδία, ο Δημήτρης ο Τόγιας και ο Χρήστος ο Πολύμερος. Ήταν πράγματι μια δύσκολη προσπάθεια. Τα χρόνια πέρασαν, αλλά η Ομοσπονδία δεν κατάφερε να λύσει πολλά δομικά προβλήματα, τα οποία έχει. Θα αναφέρω μερικά απ' αυτά. Στις Σέρρες, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών, υπηρετούν 600 περίπου υπάλληλοι. Στο Σύλλογο Υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τις επισκέψεις τότε της ΑΔΕΔΥ, για να κάνουμε το καταστατικό, έχουν γραφτεί μέχρι τώρα, μετά βίας, 150 άτομα από τους 600. Το λέω αυτό για να φτάσω στην πρόταση που λέει η Ομοσπονδία μας, το Δ.Σ., να κάνουμε κατάληψη. Εμείς αν επιχειρήσουμε να κάνουμε κατάληψη τις Σέρρες, θα μας περάσουν για γραφικούς. Ξέρετε κάποιοι "επιστήμονες", επειδή τυχαίνει να είμαι και εγώ επιστήμονας, αλλά τα περισσότερα μέλη του Συλλόγου τυχαίνει να είναι από πρώην υπαλλήλους των Νομαρχιακών Ταμείων, από τα νέα παιδιά τα διοριζόμενα, τα οποία δεν έχουν και συνδικαλιστική πείρα, μου λένε ότι "συνάδελφε, πώς αισθάνεσαι που είσαι Πρόεδρος των κατσαβιδάδων και των χειριστών, εσύ ένας επιστήμονας; Εμείς θα έρθουμε σ' αυτό το σωματείο να γραφτούμε; Εμείς οι επιστήμονες;". Λοιπόν, αυτό το πρόβλημα το αντιμετωπίζει, όπως ξέρω και η Καρδίτσα και άλλοι Σύλλογοι, όταν το 1/4 περίπου γράφεται και όλοι οι άλλοι είναι γραμμένοι στα σωματεία τους και είδαμε εδώ σήμερα μια περίπτωση, οι γεωπόνοι. Στις Σέρρες είναι και οι Κτηνίατροι, είναι και η Διεύθυνση τεχνικών υπηρεσιών, είναι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι παραμένουν στα κεντρικά τους σωματεία. Από την πείρα μου στα συνέδρια της ΑΔΕΔΥ, διαπιστώνουμε τη μεγάλη φασαρία που γίνεται, γιατί αυτοί οι άνθρωποι πολλές φορές, ενώ συμμετέχουν και σε σωματεία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ψηφίζουν και γίνονται αντιπρόσωποι από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, εμφανίζονται και ψηφίσαντες από τα κλαδικά τους σωματεία και δημιουργείται κάθε φορά ένα πανδαιμόνιο στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, γιατί διπλοψηφίζουν αυτοί οι άνθρωποι. Η ΑΔΕΔΥ τόσα χρόνια που είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δεν έπρεπε να βοηθήσει αυτή την κατάσταση, ούτως ώστε να μην διπλοψηφίζουν αυτοί οι άνθρωποι; Επιτέλους, εμείς οι οποίοι ανήκουμε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, οι του καταργηθέντος Νομαρχιακού ταμείου, οι νέοι υπάλληλοι και οι μετατασσόμενοι, είμαστε παιδιά ενός κατώτερου Θεού; Προσπαθούν όλοι να μη μπουν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, γιατί εκεί είναι η πυρά. Τι θα γίνει δηλ.; Αυτό το λέω σαν δομικό πρόβλημα, διότι η Ομοσπονδία ξεκίνησε με όλη αυτή την ιστορία. Εγώ δεν έχω τίποτα με τα παιδιά της πλειοψηφίας, κατ' αρχάς δεν ανήκω στην παράταξή τους. Από εκεί και πέρα όμως, υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα. Όταν δεν είναι όλοι υπάλληλοι γραμμένοι στο σωματείο και μάλιστα σε μας λειτουργούν και σωματεία οι πρώην ΠΟΣΥΕΣ, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εσωτερικών που παίρνουν τα 300.... οι υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας, οι υπάλληλοι του Συγκοινωνιών. Τώρα βγαίνουν και κάποια συνεργεία έξω και παίρνουν και 300 και 400 ευρώ επιπλέον και έχουμε και τέτοια παραδείγματα. Ο καθένας δηλ. τελικά τι κάνει; Πάει να βρει

ατομικά μια καλύτερη κατάσταση, για να καλυτερεύσει τη θέση του. Με αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα και με όλα αυτά τα προβλήματα βαδίζει η Ομοσπονδία, της οποίας παρατηρώ μια αρυθμία, αλλά δεν οφείλεται μόνο στην Ομοσπονδία. Όλοι φταίμε. Πώς θα το κάνουμε δηλ.;

Να πούμε τώρα και κάτι άλλο. Τις προάλλες ήμουν σε μια ημερίδα στη Θεσσαλονίκη, που ήρθε ο κ. Παυλόπουλος και ήταν και η ΑΔΕΔΥ και συζητήσαμε για το θέμα του ενιαίου μισθολογίου. Λέω, "παιδιά τι θα γίνει το νέο μισθολόγιο, θα ξεκινήσει από το 2006;", λέει "δεν ξέρουμε, θα δούμε, ανάλογα τι θα γίνει με τον προϋπολογισμό, θα το δούμε, μπορεί να πάει το '07". Λέω, "ποιά είναι η θέση σας παιδιά;", λέει "το πιο πιθανό είναι να προταθεί να πάει σε 5-7 χρόνια εξίσωση προς τα πάνω", λέω "για να γίνει εξίσωση προς τα πάνω, θέλει δύο Νομαρχίες χρήματα αυτό το πράγμα και εμείς δηλ. σε 7 χρόνια θα παίρνουμε θα παίρνουμε κάθε χρόνο από 30 ευρώ οι χαμηλόμισθοι, για να φτάσουμε τον Εφοριακό και να φτάσουμε και τους άλλους που παίρνουν 2.500 και 3.000 ευρώ το μήνα; Για όνομα του Θεού. Δεν είχατε πει ότι κάποια στιγμή, μάλλον το είχατε πει όλοι, να καταργηθούν τα κουτάκια, να πάνε τα λεφτά στον κρατικό προϋπολογισμό και μετά να γυρίσει σε επίδομα ανά κλάδο εργασίας; Πώς θα διεκδικήσει η Ομοσπονδία; Υπογράψαμε κάποια χαρτιά με τον κ. Νάκο. Μα είναι δυνατόν, τη στιγμή που το θέμα έχει περάσει στην ΑΔΕΔΥ, αυτά τα οποία υπέγραψε το Υπουργείο με μας να γίνουν πράξη; Και τι κάνουμε δηλ.; Πάμε στο 2007, χωρίς τίποτα, είμαστε οι χειρότερα αμοιβόμενοι υπάλληλοι στον δημόσιο τομέα και μας λένε ότι είμαστε αυτοδιοικητικοί. Τι αυτοδιοικητικοί; Ο καθένας όπου θέλει. Υπάρχουν 4 υπάλληλοι μέσα σε ένα γραφείο, 4 διαφορετικά ασφαλιστικά ταμεία, 4 διαφορετικοί μισθοί, οι παλιοί του Υπουργείου Εσωτερικών, οι λεγόμενοι μανδαρίνοι, είναι και στο Υπουργείο Εσωτερικών, κανονίζουν μόνο για τον εαυτό τους. Εμείς οι καινούργιοι υπάλληλοι και οι υπάλληλοι των Νομαρχιακών Ταμείων, γι' αυτό αναφέρθηκα στον κ. Τόγια, γιατί με τον Τόγια ρόνια διεκδικούσαμε τα δικαιώματα, αυτή τη στιγμή δεν έχουμε ούτε φωνή στην Ομοσπονδία, κανένας δεν ασχολείται μαζί μας.

Λοπόν, πού πάει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση;
(αλλαγή ταινίας)

ΓΚΟΤΖΑΟΓΛΟΥ: Θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι στις Σέρρες, αν τολμήσουμε να κάνουμε. Ούτε το 1/4 είμαστε.

Όσον αφορά για το εκλογικό επίδομα. Πιστεύω ότι είναι λάθος να το διεκδικήσει η Ομοσπονδία. Πρώτα πρέπει να διεκδικήσει το επίδομα αυτό, τάχιστα, δεν ξέρω πώς θα γίνει, θα πρέπει, κ. Πρόεδρε να συναντηθείτε με τον Υπουργό, να πάρουν όλοι που είπατε το επίδομα των 300 ευρώ, έστω αργά, γιατί όλοι οι άλλοι το παίρνουν, κάποιοι παίρνουν και πολύ περισσότερα και να πάμε μετά στο εκλογικό επίδομα. Δεν το χαρίζουμε το εκλογικό επίδομα οι κάποιοι που το παίρνουμε, να το δώσουμε σε όλους, γιατί και αυτοί τα παίρνουν. Δηλ. θα το πάρουν και αυτοί που παίρνουν και τα 750 ευρώ το δίμηνο, να πάρουν και το εκλογικό. Ε όχι, ρε παιδιά, δεν είναι νομίζω σωστό. Πρώτα πρέπει να γίνει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ένα επίδομα και από εκεί και περα το εκλογικό το συζητάμε. Τώρα, όσον αφορά τις κατασκηνώσεις. Κατέληξε η επιτροπή, από τις 5 επιτροπές, απ' ό, τι ξέρω, συνεδρίαζαν οι 2. Μία από τις δύο ήταν οι κατασκηνώσεις. Δεν με βρίσκει σύμφωνο αυτή η ιστορία. Δηλ. να κάνουν οι

Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις κατασκηνώσεις; Εδώ δεν μας αφήνουν να έχουμε αυτοτέλεια. Δεν έχουμε χρήματα για τίποτα. Ο προϋπολογισμός έρχεται έτοιμος. Από πού θα έρθουν; Παλιά στην ΠΟΣΥΕ υπήρχε μια κατασκήνωση στη Λευκάδα, έδινε χρήματα το Υπουργείο και πηγαίναμε όλα τα μέλη, τα παιδιά μας. Τώρα έτσι, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, μακάρι να δώσουν επιχορήγηση και να μπορέσουμε να κάνουμε, αλλά το θεωρώ πολύ δύσκολο. Τα άλλα τα ταμεία πώς πηγαίνουν και θεωρούμαστε εμείς, μας γελάνε στις Σέρρες, μας λένε "μα καλά, ρε παιδιά, το ΙΚΑ πάει, το Επιμελητήριο πάει, όλοι πάνε, οι υπάλληλοι των Νομαρχιών δεν πάνε τα παιδιά τους στην κατασκήνωση; Για όνομα του Θεού δηλ.", ούτε και σε αυτό είμαστε. Είχε ξεκινήσει μια προκαταρκτική μελέτη από την ΕΝΑΕ, κάποια στιγμή, εγκαταλείφθηκε, δεν ξέρω τι έγινε. Ήταν μεγάλο το κόστος; Και σ' αυτό υπάρχει μια ασάφεια. Τώρα, να πω και κάποια άλλα πράγματα. Θέλω να σας πω δυό προβλήματα που έχουμε εκεί στις Σέρρες. Το ένα πρόβλημα αφορά τους πρώην υπαλλήλους του εθνικού οργανισμού πρόνοιας. Αυτοί πρώτα είχαν επιλεξι να έρθουν στις Νομαρχίες, μετά οι υπόλοιποι που έκαναν μετατάξεις, πήγαν σε διάφορα κέντρα, όπως τα ΚΑΜΕΑ, όπως διάφοροι φορείς που ασχολούνται με τα παιδιά με ειδικές ικανότητες. Αυτοί που ήρθαν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν μπορούν να πάρουν το εφ' άπαξ. Ενώ ήταν μια νομοθετική ρύθμιση, που έλεγε ότι μέχρι το καλοκαίρι θα λήξει, είχα και εγώ συνεννοήσεις και με Βουλευτές του νομού Σερρών και με το Υπουργείο, τελικά δεν ξέρω τι έγινε και αυτοί οι υπάλληλοι είναι ξεκρέμαστοι. Δεύτερον θέμα, το οποίο το είδαμε εδώ. Υπάρχουν υπάλληλοι οδηγοί στις Σέρρες, οι οποίοι αντί να κάνουν 120 μέρες το χρόνο έξοδο, τους αναγκάζει η υπηρεσία να κάνουν 200. Πληρώνονται μόνο τις 120. Πρέπει να το δει αυτό η Ομοσπονδία, κ. Πρόεδρε. Πιστεύω ότι κάποιες Νομαρχίες έχουν πάρει και επιπλέον. Να τεθεί θέμα, γι' αυτούς τους οδηγούς, οι οποίοι κάνουν επιπλέον μετακινήσεις με εντολή της υπηρεσίας, να μπορούν να αμείβονται οι άνθρωποι. Τώρα τα κάνουν δωρεάν και μάλιστα πηγαίνουν και στο εξωτερικό, γιατί είμαστε κοντά και με τη Βουλγαρία. Εκτός αν πάνε δικαστικά, αλλά εκεί το πράγμα μπερδεύεται. Αφού κλείσω, ότι πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι, εγώ δεν συμφωνώ ούτε με τον κ. Ζημπίδη, ο οποίος με έκανε να αισθάνομαι απολογούμενος εδώ μέσα, γιατί είμαι Πρόεδρος ενός πρωτοβάθμιου σωματείου. Νομίζω ότι τα προβλήματα είναι ισομερώς και στην Ομοσπονδία και στα σωματεία. Απλώς να είμαστε ενωμένοι, να αφήσουμε κατά μέρος τις παρατάξεις, την επόμενη φορά, αν και ανήκω στη ΔΑΚΕ, δεν θα κατέβω με τη ΔΑΚΕ, σας το λέω από τώρα. Θα ήθελα να κατέβει ένα ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο, όπως και την άλλη φορά. Πήγαμε να το κάνουμε ενιαίο, στην πορεία τα χαλάσαμε. Πιστεύω κάποια στιγμή, αν δεν πάμε σε ενιαίο, τουλάχιστον να ξέρουμε πώς βαδίζουμε και να είμαστε λίγο πιο ρεαλιστικοί. Και τέλος, δεν το λέω υπό μορφή μομφής στον Πρόεδρο. Είμαι σε δέκα Ομοσπονδίες. Ασχολούμαι πολύ με τα πολιτιστικά, με χίλια δυό. Θεωρώ ότι Πρόεδρος και Γραμματέας Ομοσπονδίας πρέπει να είναι από την Αθήνα. Ευχαριστώ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Είμαι ο Πρόεδρος του Πρωτοβάθμιου Συλλόγου της Νομαρχίας Καρδίτσας. Σας βλέπω αρκετά κουρασμένους, αισθάνομαι και λίγο οικοδεσπότης. Θα περιοριστώ μόνο σ' αυτά που έχουμε αποφασίσει με το Δ.Σ. του πρωτοβάθμιου Συλλόγου της Νομαρχίας, είναι κάποιες επισημάνσεις και αιτήματά μας.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο φαξ που μου έχουν έρθει τώρα από

συναδέλφους από τη Νομαρχία της Καρδίτσας. Το ένα αφορά την κα Βασιλική Γραμματικούδη, Διευθύντρια Διοικητικών Υπηρεσιών Νομού Καρδίτσας. Χαιρετίζει αυτή τη συνδιάσκεψη, προσωπικοί λόγοι δεν της επιτρέψανε να βρίσκεται εδώ και μας βάζει το πρώτο αίτημα, μας λέει "οι απόφοιτοι από την τεχνική σχολή δημόσιας διοίκησης τμήματος Τοπικής Ανάπτυξης ή Περιφερειακής Ανάπτυξης, να διατίθενται και στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις". Φαντάζομαι ότι αυτοί οι συνάδελφοι, απόφοιτοι της εθνικής σχολής δημόσιας διοίκησης, δεν έχουν το δικαίωμα να είναι και υπάλληλοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ ΑΠΟ ΚΑΤΩ: Δεν θέλουν να έρθουν.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Εγώ σας λέω τι μου γράφει. Μπορεί να είναι και διαφορετικά. Ενα δεύτερο λέει, εντοπιότητα στους διορισμούς, διότι όσοι διορίζονται από το ΑΣΕΠ, μετά από δύο χρόνια πιέζουν για μετατάξεις, μεταθέσεις κλπ. Επιδόματα. Δεν είναι δυνατόν οι υπάλληλοι να εργάζονται στον ίδιο χώρο, με τα ίδια προσόντα και να αμείβονται διαφορετικά. Και τέταρτον, οικογενειακό επίδομα σε όλους τους υπαλλήλους. Ενα άλλο αίτημα, Καραμήτρος Ευάγγελος του Κων/νου, υπάλληλος του ΚΕΠ Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καρδίτσας και μας μιλάει για αλλαγή ωραρίου λειτουργίας ΚΕΠ. "Υστερα από σχετικό δημοσίευμα στον ημερήσιο τύπο, ότι επίκειται δημοσίευση στο ΦΕΚ απόφασης ΥΠΕΣΔΔΑ κλπ."

Να μην σας κουράζω, μιλάει ότι θα γίνει εφαρμογή του ωραρίου που θα λειτουργούν τα ΚΕΠ από 8 μέχρι 20:00 καθημερινά και Σάββατο από 8:00 μέχρι 14:00. Θεωρώ ότι οι υπάλληλοι της Δημόσιας διοίκησης, σκοπός δεν είναι μόνο να υπηρετούν τη δημόσια διοίκηση. Θεωρώ ότι θα πρέπει να υπηρετούν και υπηρετούν, γιατί υπάρχει και ελεύθερος χώρος και τον Πολιτισμό και τον αθλητισμό και όλους τους κοινωνικούς φορείς, την οικογένεια, τα παιδιά. Φαντάζεσθε να είναι μια εργαζόμενη γυναίκα, να πηγαίνει για δουλειά στις 8 και να σχολάει στις 4, με ένα μπωλ στα χέρια και με φασολάδα θα πηγαίνουν στις υπηρεσίες. Ναι μεν υπάρχει δικαιολογία ότι είναι στην Ευρώπη έτσι. Αλλά στην Ευρώπη υπάρχουν διοικητήρια, υπάρχουν γυμναστήρια, υπάρχουν εστιατόρια, υπάρχουν ακόμα και εκκλησίες, για όσους πιστεύουν περισσότερο από μας. Και πάμε στις επισημάνσεις και τα ερωτήματα τα δικά μας. Στα τελευταία χρόνια η δημόσια διοίκηση άλλαξε ριζικά με τη δημιουργία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και τη μεταφορά αρμοδιοτήτων σ' αυτές. Για την καλύτερη λειτουργία είπαμε ότι πρέπει να στελεχούν με μόνιμο προσωπικό, ώστε να ανταποκριθούν όσο το δυνατόν καλύτερα στις αυξημένες αρμοδιότητες, που θα έχουν, αλλά και για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών και έτσι στο όνομα της αποκέντρωσης, συνάδελφοι, βρεθήκαμε χωρίς τη δική μας συγκατάθεση, να είμαστε υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και όχι του δημοσίου τομέα, όπως ο καθένας μας είχε προσληφθεί. Αυτά ήταν μόνο λόγια, γιατί ήταν γεγονός ότι η πολιτεία δεν στήριξε όσο έπρεπε το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και το βλέπουμε αυτό από τη μη θεσμοθέτηση αυτοτελών οικονομικών πόρων, που θα έδιναν τη δυνατότητα στην κάθε αιρετή Νομαρχιακή διοίκηση, να προγραμματίζει και να υλοποιεί δράσεις για το καλό της τοπικής κοινωνίας, με τη δική μας ουσιαστική συμβολή. Η αναγκαστική αλλαγή του υπαλληλικού καθεστώτος, έχει σαν αποτέλεσμα, κεκτημένα δικαιώματά μας, να βρίσκονται υπό αμφισβήτηση, όπως εργασιακές σχέσεις, μισθολογικά, ασφαλιστικά κλπ. και γι' αυτό βρεθήκαμε στην ανάγκη να δημιουργήσουμε καινούργιους

Πρωτοβάθμιους Συλλόγους και μια Ομοσπονδία, για να περιφρουρήσουμε τα συμφέροντά μας και να διεκδικήσουμε ό, τι μας αξίζει, για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Ολοι εμείς είμαστε υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Θεωρώ ότι δεν έχουμε ακόμα αναπτύξει το αίσθημα της συναδελφικότητας, με την έννοια ότι θα πρέπει να λειτουργούμε και να διεκδικούμε ενιαία να είμαστε υπάλληλοι Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και ο λόγος είναι ότι προερχόμαστε από διαφορετικά Υπουργεία, με διαφορετικές σχέσεις εργασίας, διαφορετικό μισθολόγιο μεταξύ ίδιας ειδικότητας, διαφορετική ασφάλιση και κυρίως διαφορετική νοοτροπία. Ολα τα παραπάνω πιστεύω ότι είναι αυτά που κάνουν διστακτικούς τους συναδέλφους να εγγραφούν μέλη του Πρωτοβάθμιου Συλλόγου και να του προσδώσουν μια τέτοια δυναμική, που θα είναι ικανή για την επίλυση των υπαρχόντων προβλημάτων και την διεκδίκηση δίκαιων αιτημάτων. Οι υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης πιστεύουν ότι ανταποκρίνονται άριστα στις υποχρεώσεις τους και τις ευθύνες που τους έχουν ανατεθεί, αλλά πιστεύουμε ότι και η πολιτεία θα πρέπει να σταθεί στο πλευρό μας και να ικανοποιήσει όλα τα αιτήματά μας. Σίγουρα ανταποκρινόμαστε και στο χαιρετισμό του ο Νομάρχης, κ. Αναγνωστόπουλου, αυτό είπε και πιστεύω ότι και οι περισσότεροι Νομάρχες το λένε. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ύστερα από την ολοκλήρωση των επαφών με τους εργαζόμενους όλων των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καρδίτσας, κατέληξε στη διεκδίκηση των παρακάτω αιτημάτων και παρακαλώ την Ομοσπονδία να τα εντάξει στο διεκδικητικό πλαίσιο που θα αποφασιστεί.

Πρώτον, αύξηση του βασικού μισθού στο ύψος των 1.200 ευρώ για την κατηγορία ΥΕ, με ανάλογη κλιμάκωση της κατηγορίας ΔΕ, ΤΕ, ΠΕ. Κατάργηση της επιδοματικής πολιτικής, με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, καθώς και άρση των μισθολογικών ανισοτήτων, λόγω της διαφορετικής προέλευσης του ανθρώπινου δυναμικού στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Πιστεύω ότι θα λύσει το πρόβλημα στον προηγούμενο συνάδελφο που μιλούσε, σίγουρα υπάρχουν τέτοια επιδόματα, αλλά άμα ψάξει κανείς, πάνω κάτω μισθολογικά βρισκόμαστε εκεί. Ενας ανεβαίνει, ένας κατεβαίνει. Εμείς δεν λέμε να πάμε στους χαμηλότερους, αλλά να πάμε στους ψηλότερους.

Ενιαία εργασιακή σχέση όλων των εργαζομένων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και πλήρωση όλων των κενών οργανικών θέσεων με μονίμους υπαλλήλους.

Καταβολή του εκλογικού επιδόματος του ύψους των 100 ευρώ ανά μήνα σε όλους τους εργαζόμενους στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Να ενταχθούν στο καθεστώς των ανθυγιεινών και επικίνδυνων επαγγελματιών οι εργαζόμενοι στις Διευθύνσεις ή τμήματα ΚΤΕΟ, οι Κοινωνικοί Λειτουργοί, οι Επισκέπτες Υγείας, οι εργαζόμενοι στα εργαστήρια ελέγχου υλικών του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Μείωση της χιλιομετρικής απόστασης για εκτός έδρας μετακίνηση των υπαλλήλων και αύξηση των ημερών εκτός έδρας. Εδώ έχω και ένα αίτημα, το οποίο δεν το έχουμε γράψει. Οι οδηγοί που είναι στη Νομαρχία Καρδίτσας αυτή τη στιγμή, ένα μέρος αυτών των ανθρώπων εργάζονται στη Νομαρχία, παίρνουν κάποια επιδόματα και κάποιοι άλλοι είναι αποσπασμένοι σε άλλες υπηρεσίες, οι οποίοι μεταφέρουν, ενώ ανήκουν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Υπάρχει ένα πρόβλημα και θα το καταθέσουμε στην Ομοσπονδία, μαζί και με αυτά τα αιτήματα που έχω εδώ και άλλα που θα συζητήσουμε με το Δ.Σ.

Ένα άλλο αίτημα αφορά την Ομοσπονδία μας. Η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας, έχει σχέση με δημιουργία γραφείων, με παρουσία ατόμων σε καθημερινή βάση, καθώς και τη δημιουργία ιστοσελίδας, για την καλύτερη και έγκαιρη ενημέρωση των πρωτοβάθμιων συλλόγων που υπάγονται στην Πανελλήνια Ομοσπονδία. Είναι ένα αίτημα, το οποίο πιστεύω ότι το αντιμετωπίζουμε όλοι.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Γραφείο δεν έχουμε.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Το ξέρω και εμείς δεν έχουμε γραφείο. Θα αρχίζουμε να διεκδικούμε σιγά σιγά. Μηχανοργάνωση των υπηρεσιών και εκπαίδευση των υπαλλήλων στις νέες τεχνολογίες. Επιτακτική ανάγκη για το νομό Καρδίτσας, η κατασκευή διοικητηρίου και συγκέντρωση όλων των υπηρεσιών, για την καλύτερη λειτουργία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά και για την εξυπηρέτηση των πολιτών και μέχρι τότε βελτίωση των υπάρχοντων κτιριακών εγκαταστάσεων. Υπάρχουν κτιριακές εγκαταστάσεις, συνάδελφοι και γραφεία που θυμίζουν τριτοκοσμική κατάσταση.

Για την πιο... λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων και την απάλειψη της... αδικίας εις βάρος των εργαζομένων, θεωρούμε ότι η εκπροσώπηση θα πρέπει να είναι 50 - 50. 50 από τη διοίκηση, 50 από τους εργαζόμενους και ένα μέλος κοινής αποδοχής. Συμμετοχή των εκπροσώπων των Δ.Σ. των πρωτοβάθμιων συλλόγων στα Νομαρχιακά Συμβούλια με δικαίωμα λόγου. Θεωρώ ότι πολλές αποφάσεις παίρνονται και όλες αυτές τις αποφάσεις που παίρνονται, αποδέκτες έχουν εμάς. Εμείς πρέπει να τις υλοποιήσουμε. Δεν πρέπει να τις γνωρίζουμε; Θέση της Ομοσπονδίας για τυχόν... εφαρμογής του νέου ωραρίου λειτουργίας στις υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Αναφέρθηκα και προηγουμένως. Εγώ πιστεύω ότι δεν θα το αποφύγουμε. Θα ήθελα για πολύ λίγο να κάνω και μια προσωπική πρόταση στη σημερινή συνδιάσκεψη. Είναι ένα θέμα αρκετά επίκαιρο, απασχολεί τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αλλά δεν είναι κάτι καινούργιο. Έχει σχέση με τη διαφθορά στη δημόσια διοίκηση. Δεν είναι καινούργιο και το ξέρουμε και δεν πρόκειται να πάψει από τη μια μέρα στην άλλη. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μας αγγίζουν, δεν μας ακουμπήσανε. Η κοινωνία μας ακουμπάει. Αν μας τα αγγίξουν και αυτά, η κοινωνία θα μας πετάει μονόλεπτα στο δρόμο που θα περπατάμε. Η διαφθορά στη δημόσια διοίκηση βγαίνει στην επιφάνεια με φαινόμενα χρηματισμού και οχαδελφισμού, κάτι βεβαίως που δεν... συναδέλφων, αλλά μια πολύ μικρή μερίδα. Αυτούς θα πρέπει να τους... και να προσπαθήσουμε με πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας, σε συνεργασία με τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, να αποκτήσουμε τη χαμένη αξιοπιστία μας στα μάτια των πολιτών. Αυτό το είπα και το 1979, πριν από 16 χρόνια, σε κρατικό σύλλογο, υπηρετώ τα ΚΤΕΟ και τους είπα το 1979 ότι κάποια μέρα θα μας ιδιωτικοποιήσουνε, τότε είχε βγει για πρώτη φορά το φαινόμενο αυτό. Εμείς θα πρέπει να έχουμε λόγο. Δεν είχαμε λόγο και λυπάμαι και ντρέπομαι γι' αυτό.

Και ξέρεις τι μας είπανε; "Γιατί, χειρότεροι θα είναι εκείνοι απο σας;". Ας αναλογιστούμε λίγο, ίσως να μην προλάβει για μας, αλλά να προλάβει κάποιους άλλους. Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι είναι συνυφασμένο, πολιτικοποιημένος ή κομματικοποιημένος. Αυτά δεν μπορούμε να τα ξεπεράσουμε, έχουν γίνει τροχοπέδη. Όλοι αυτοί που έχουν χάσει την αίσθηση της ακοής, που μας κυβερνάνε σήμερα και χθες και αύριο, βρίσκονται εκεί χάριν σε μας. Εμείς τους στέλνουμε εκεί, εμείς τους στηρίζουμε. Καλό θα είναι, αρκετά

προβλήματα έχουμε, να τα αφήσουμε στην άκρη. Εγώ λέω, την κομματική μου ταυτότητα και εγώ κάπου ανήκω, την αφήνω στην πόρτα και όταν φεύγω, την ξαναπέρνω πάλι. Συσπείρωση θέλει, συνάδελφοι. Τίποτα και κανένας δεν μας χαρίζει, όλα με αγώνα κατακτιούνται. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε, σας εύχομαι καλή επιστροφή στα σπίτια σας και στις οικογένειές σας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συναδέλφισσα Δημητρακοπούλου.

ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Λέγομαι Δημητρακοπούλου Σταυρούλα, είμαι από τη Νομαρχία Φωκίδας. Είμαι νέα υπάλληλος, δεν ανήκω σε καμία παράταξη και έρχομαι πρώτη φορά σε συνδιάσκεψη. Ηθελα να σας πω την εμπειρία μου και κάποιες σκέψεις μου, να δω αν συμφωνούν κάποιοι μαζί μου. Είδα λοιπόν ότι συμφωνούμε όλοι για μια σειρά σοβαρών προβλημάτων, που υπάρχουν και συμφωνούν όχι εμείς, εννοείται και οι εργαζόμενοι, τους οποίους εκπροσωπούμε.

Υπάρχει επίσης και κάτι άλλο, στο οποίο φαίνεται να συμφωνούμε όλοι. Υπάρχουν παρατάξεις που δεν απεργούν, έχουμε από την ΑΔΕΔΥ κάποια φαινόμενα περίεργα, ο ίδιος ο Πρόεδρος που δεν υποστηρίζει κάποιες απεργίες, γυρίζουμε το νόμισμα κάθε φορά όπως μας βολεύει. Θέλω να σας πω, επειδή ειπώθηκαν κάποια πράγματα για την ευθύνη των πρωτοβάθμιων Διοικητικών Συμβουλίων. Εμείς στη δική μας Νομαρχία, στην οποία εργάζονται 200 άτομα, κάναμε μια γενική συνέλευση, τους ενημερώσαμε για τα αιτήματα της απεργίας, για την απεργία που έχει ανακοινωθεί. Φάνηκαν να συμφωνούν και προς στιγμήν ενθουσιαστήκαμε, αν και υπήρχε ένα πολύ κακό προηγούμενο όλα αυτά τα έτη, δηλ. απεργούσαν 4 έως 5 άτομα από τα 200. Φάνηκαν λοιπόν να συμφωνούν τα μέλη του Συλλόγου μας. Ερχεται η επόμενη μέρα, το ίδιο σκηνικό. 5 άτομα, 6; Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και 1-2 ακόμα. Συμφωνούμε λοιπόν ότι για κάποιους λόγους οι απεργίες δεν αποδίδουν. Απέδιδαν κάποτε. Δεν αποδίδουν είναι λάθος όρος. Δεν υπάρχει συμμετοχή. Δεν υπάρχει μια αποδοχή από τους εργαζόμενους, για να γίνει απεργία. Και νοιώθω εδώ πέρα, τόση ώρα που μιλάμε, ότι υπάρχει ένα οξύμωρο σχήμα. Από τη μια δεχόμαστε όλοι ότι πρέπει με κάποιο τρόπο να αγωνιστούμε, είναι πολύ σοβαρά τα πράγματα, από την άλλη νοιώθω ότι έχουμε έναν ασθενή, ο οποίος είναι χρόνια άρρωστος, του δίνουμε χρόνια το ίδιο φάρμακο, βλέπουμε ότι πεθαίνει, τον χάνουμε, μαζευόμαστε όλοι, κάνουμε ένα συμβούλιο, λέμε "τι πρέπει να κάνουμε για να τον σώσουμε; Να συνεχίσουμε να του δίνουμε το ίδιο φάρμακο", το οποίο έχει αποδειχθεί ότι έχει αποτύχει. Δεν ξέρω για ποιο λόγο, αποτυγχάνει πάντως. Επειδή ακούω μερικά ψιθυρίσματα ότι "δεν θα απεργήσουμε", "τι θα κάνουμε;", μια σύγκριση εν πάση περιπτώσει. Θεωρώ ότι ίσως τελικά θα έπρεπε να γίνει μια συζήτηση και κάποιες άλλες προτάσεις, για κάποια άλλη μορφή αγώνα. Μπορεί να είναι με λευκή απεργία, μπορεί να είναι με κάτι άλλο που έχει κάποιες άλλες μορφές, πιο ενδιαφέρον. Να δούμε ότι τελικά έχει μεγαλύτερη αποδοχή από τους εργαζόμενους και ότι τελικά οδηγεί κάπου. Θεωρώ ότι ίσως θα έπρεπε να γίνουν οι προτάσεις και στη συνέχεια μια ψηφοφορία, ώστε φεύγοντας από εδώ, να έχουμε πάρει μια κοινή απόφαση, για μια κοινή πορεία, η οποία να είναι απόλυτα σαφής και να γνωρίζουμε ότι θα έχει κάποιες ελπίδες να αποδώσει. Βλέπουμε δηλ. ότι κάποια πράγματα δεν αποδίδουν και δεν βλέπω τι προτείνει κάποιος, για να υπάρχει ένα αποτέλεσμα. Ξαναλέω ότι εγώ είμαι καινούργια στο Διοικητικό Συμβούλιο και ίσως δεν έχω κάνει αρκετά ακόμα. Βλέπω όμως ότι έχουν

περάσει κάποια άλλα Διοικητικά Συμβούλια από τη Νομαρχία μου, βλέπω ότι επί σειρά ετών δεν υπάρχει καμία, είναι μηδενική η συμμετοχή και απογοητευτική στις απεργίες, κατά τη γνώμη μου και νοιώθω και ηλίθια, ας μου συγχωρηθεί η έκφραση, όταν συμμετέχω στην απεργία και βλέπω ότι κανείς άλλος δεν συμμετέχει. Γίνομαι και γραφική. Και εννοείται ότι σε μια τέτοια Νομαρχία, όταν δεν συμμετέχουν στις απεργίες, αν εγώ και τα υπόλοιπα 5 άτομα πάμε μεθαύριο να κάνουμε κατάληψη, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να σας περιγράψω τι θα γίνει. Θεωρώ λοιπόν ότι για να θεωρήσω ότι υπήρξε ένας στόχος μ' αυτήν εδώ τη συνδιάσκεψη και ότι τελικά επιτεύχθηκε ο στόχος αυτός, θα είναι να λάβουμε αυτή την κοινή απόφαση που σας είπα. Θα πρέπει ίσως δηλ. να ειπωθούν κάποιες προτάσεις, αυτές οι προτάσεις να ψηφισθούν ή καταψηφισθούν από εδώ, να υπάρχει μια άποψη της πλειοψηφίας και να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε παρακάτω, γιατί πραγματικά σας λέω ότι νοιώθω ότι κάνουμε μια απίστευτη συζήτηση, η οποία επαναλαμβάνεται σε πολλά σημεία, συμφωνούμε σε πάρα πολλά, συμφωνούμε στα προβλήματα, συμφωνούμε ότι δεν αποδίδει ο μέχρι τώρα αγώνας και δεν μπορούμε να πούμε κάτι, για να προχωρήσουμε παρακάτω. Τελειώνοντας ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους εμπλεκόμενους για την οργάνωση και τη φιλοξενία. Ας ελπίσουμε ότι θα γίνουν και άλλες ανάλογες διοργανώσεις στο μέλλον και ελπίζω με καλύτερα αποτελέσματα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος.....

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, θέλω πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω και εγώ με τη σειρά μου τους υπαλλήλους, το Σύλλογο των υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, γι' αυτή την πολύ ωραία φιλοξενία σ' αυτό το υπέροχο μέρος της Ελλάδος. Μην ξεχνάμε ότι αυτή εδώ η περιοχή την εποχή που όλη η Ευρώπη είχε κατακτηθεί, αυτό το μέρος είχε μείνει ελεύθερο. Εδώ πάνω δώσανε μεγάλους αγώνες, αγώνες εθνικούς, οι ήρωες εκείνης της περιόδου. Είναι μια περίοδος και μια εποχή που η φωνή των Ελλήνων ήταν ελεύθερη και ελεύθερη την κρατούμε και εμείς σήμερα εδώ, χωρίς να δεχόμαστε καπελώματα, χωρίς να δεχόμαστε υποκινήσεις, χωρίς να παίζουμε το παιχνίδι κανενός άλλου, παρά μόνο το συμφέρον των υπαλλήλων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, λυπάμαι γιατί δημιούργησα ένα κλίμα αρνητικό στην πρώτη μου, παρθενική μου εμφάνιση στην Ομοσπονδία, στη συνδιάσκεψη αυτή, διακόπτοντας έτσι ανορθόδοξα και ζητώ συγνώμη από τον συνάδελφο και από το Σώμα, γι' αυτή την ανορθόδοξη επιλογή μου. Ομως, ακούστηκαν πολλά σημαντικά πράγματα σ' αυτή την αίθουσα. Εγινε μια πολύ καλή συζήτηση. Επρεπε να συζητήσουμε, όπως πολλοί συνάδελφοι βάλανε το ζήτημα της οικονομικής, της κοινωνικής, της πολιτικής κατάστασης, δηλ. του ίδιου του συστήματος του καπιταλισμού. Είναι αυτός, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, που μας δημιουργεί τα μεγαλύτερα προβλήματα στη σύγχρονη ζωή. Είναι ένα βάρβαρο σύστημα, το βιώνουμε όλοι καθημερινά. Το βιώνουμε στα νοικοκυριά μας, το βιώνουμε στους χώρους εργασίας. Ξεκίνησαν την επίθεση από τις κατακτήσεις, όπως το είπα πριν, χρειάστηκαν χρόνια κοινωνικοί αγώνες, χρόνια ταξικοί αγώνες, ξερονήσια, γνωρίσαμε πολλά σ' αυτό τον τόπο, για να αποκρυσταλλώσουμε όλα αυτά σε κοινωνικές κατακτήσεις και τα είχαμε και τα φυλάσσαμε σαν κόρη οφθαλμού όλα αυτά, τα οποία με αίμα, με φυλακίσεις, με εξορίες, όπως είπα, τα κερδίσαμε.

Και έρχονται την τελευταία δεκαετία, να δεχόμαστε μια ανελέητη επίθεση, ξεκινώντας από τον ιδιωτικό τομέα, κάνοντας όλα αυτά τα εκτρώματα, που έχουμε δει την τελευταία δεκαετία και σιγά σιγα να έρχεται και στη δικιά μας πόρτα. Ξεκινήσανε με τη μερική απασχόληση, βάζουνε με μερική ασφάλιση, να ζήσουμε μερικώς τη ζωή που ξεκινάμε τώρα. Αυτό σαφώς και δεν το δεχόμαστε. Ξεκινάνε τώρα να άρουν και τη μονιμότητα και θα την άρουν τη μονιμότητα στις ΔΕΚΟ. Είναι στον προθάλαμο, συνάδελφοι, να δεχθούμε και την άρση της μονιμότητας. Αυτά δεν είναι θεωρητικά. Αυτά τα ακούμε και από επίσημα χείλη. Το ξέρουμε και όλοι μέσα μας τρέμει το φυλοκάρδι μας και το δικό μας και των παιδιών μας. Δηλ. αυτή την κοινωνία κάποιοι οραματίζονται για το μέλλον το δικό μας, το μέλλον των παιδιών μας; Αυτή την ανασφάλεια πρέπει να έχουμε όλοι εμείς;

Έχουμε χίλια δυό ζητήματα σοβαρά, δεν θέλω να αρχίσω να αναλύω το καθένα χωριστά, πολλοί άλλοι συνάδελφοι το αναφέρανε. Αυτό όμως που θέλω να εστιάσω έτσι την προσοχή και το ενδιαφέρον όλων είναι ότι αυτή η προσπάθεια πρέπει να είναι μια δεμένη προσπάθεια από όλους μας να κρατήσουμε αυτά που έχουμε κερδίσει, αλλά και να διεκδικήσουμε περισσότερα πράγματα, όχι μόνο να περιφρουρήσουμε, αλλά να διεκδικήσουμε. Βγαίνω και με πιο επιθετική διάθεση. Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση. Λοιπόν, συναδέλφισσες και συναδελφοι, πρέπει ο αγώνας σ' αυτή τη βάση που περνάμε, σ' αυτή την περίοδο που διανύουμε, να είναι αγώνας δημοσιοϋπαλληλικός, αγώνας ταξικός, αγώνας των υπαλλήλων και μόνο των υπαλλήλων. Τα προβλήματα χρονίζουν, τα προβλήματα θέλουν λύση. Οι κινήσεις που βλέπουμε και που παρακολουθούμε το τελευταίο διάστημα, μέσα από φαξ, μας δίνουν την αίσθηση και την εντύπωση και σε μας τους νεώτερους, που τώρα ξεκινάμε τη συνδικαλιστική διαδρομή, ότι γίνεται μια προσπάθεια από κάποιους συναδέλφους, να κάνουμε μια δεύτερη ΓΣΕΕ. Εγώ φοβάμαι το παράδειγμα της ΓΣΕΕ, γιατί είναι παράδειγμα, το ζούμε καθημερινά. Βλέπουμε τη ΓΣΕΕ, βλέπουμε και το ΠΑΜΕ. Ποιούς βοηθάμε; Τους ταξικούς εχθρούς. Τι πετυχαίνουμε; Τη διάσπαση και την πολυδιάσπαση. Είναι αυτό το μεγαλύτερο μικρόβιο που έχει μέσα του το συνδικαλιστικό κίνημα.

Σαφώς υπάρχουν ταμπέλες κομματικές και όλοι τις κουβαλάμε. Αλλά μέχρι εκεί. Εξω απ' αυτή την αίθουσα, έξω από τις Νομαρχίες, έξω από τα γραφεία που εμείς συνεδριάζουμε. Τις κομματικές μας ταμπέλες θα τις χρησιμοποιήσουμε όταν θα πάμε στα κόμματά μας για να πούμε εκεί τις θέσεις μας και τις απόψεις μας και εκεί θα πάμε να υποστηρίξουμε τις θέσεις του εργατικού κινήματος, του συνδικαλιστικού κινήματος, των υπαλλήλων. Δεν θα πάμε να υπηρετήσουμε την κομματική γραμμή, να κάνουμε ένα δεύτερο ΠΑΜΕ.

Εμένα αυτές οι κινήσεις μου θυμίσανε ΠΑΜΕ και αυτό το φοβάμαι και το καταγγέλω και καλώ αυτούς τους συσυνδέλφους, αυτούς τους συναγωνιστές, γιατί ήμασταν από την πρώτη στιγμή που μπήκαμε στο δημόσιο, με την προηγούμενη και με αυτή την Κυβέρνηση, στην πρώτη γραμμή των απεργιακών κινητοποιήσεων. Δεν φοβηθήκαμε και σας διαβεβαιώ ότι έχω κομματική ταυτότητα, αλλά δεν φοβήθηκα σε καμία στιγμή να μην βγω μπροστά με τους συναδέλφους, όχι τώρα που είμαστε στο Δ.Σ., αλλά και πολύ πριν. Λοιπόν, συνάδελφοι, ένα σωματείο, ένας σύλλογος στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Μια Ομοσπονδία δυνατή, που καταλαβαίνουμε ότι έχει προβλήματα.

Εγώ αντιλαμβάνομαι εδώ μέσα ότι η Ομοσπονδία έχει προβλήματα. Το καταλαβαίνω. Πιστεύει κανείς ότι αν έρθουν οι άλλοι που διαφωνούν, ο οποιοσδήποτε άλλος εδώ μέσα, που θεωρεί τον εαυτό του ότι μπορεί να κάνει πράγματα και θαύματα θα τα κάνει; Όχι, συνάδελφοι, γιατί ζούμε μια εποχή ατομικότητας. Εχουμε να τα βάλουμε με πολλούς. Εχουμε να τα βάλουμε και με τους ίδιους τους εαυτούς μας. Μ' αυτό το βάρβαρο σύστημα που ζούμε. Θέλει λοιπόν ψυχραιμία, θέλει συζήτηση. Δεν είναι κακές αυτές οι διασκέψεις και οι ημερίδες. Δεν ήμουνα στην Αθήνα, αλλά θέλει συζήτηση και αν θέλετε να τη βάζουμε εμείς και εμείς που θεωρούμαστε ότι είμαστε και προοδευτικοί, να καταθέτουμε τις απόψεις μας στο Προεδρείο, στην Ομοσπονδία, να τις δουλεύουμε μέσα εδώ, να τις επεξεργαζόμαστε και μόνο με σωστές θέσεις, με σωστή τακτική, θα έχουμε και σωστά αποτελέσματα. Συνάδελφοι, περιφρουρήστε τους Συλλόγους, περιφρουρήστε και την Ομοσπονδία. Μην την τινάζετε έτσι στον αέρα. Κάντε την με την κριτική σας να γίνει καλύτερη. Να μπει μπροστά σ' αυτό τον αγώνα και να είμαστε όλοι και εμείς στις υπηρεσίες μας και η Ομοσπονδία, να πιέσουμε και την ΑΔΕΔΥ, για μεγαλύτερες κατακτήσεις. Ευχαριστώ. Δεν θέλω τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, έκλεισε ο κατάλογος των ομιλητών. Θα παρακαλούσα τον Πρόεδρο για μια δευτερολογία και να προχωρήσουμε στα ψηφίσματα.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε φορά μετά απ' αυτές τις Πανελλαδικές συνδιασκέψεις, οι οποίες από το 2000 το Δεκέμβρη, μέχρι και σήμερα, έχουν γίνει πάμπολες, γιατί πιστεύουμε ότι η ενημέρωση στο χώρο δουλειάς, αφυπνίζει συνειδήσεις και δημιουργεί ακριβώς αυτό που φωνάζαμε όλοι, την ταξική συνείδηση, για να μπορούμε να μπούμε μπροστά και να βάλει η μηχανή μπροστά. Μια έμπυχη μηχανή να αρχίσει να βάλει μπροστά και να αντιστέκεται, για να μπορέσει να αποφύγει αυτή τη λαιλαπα της ισοπέδωσης, του καπιταλισμού και της παγκοσμιοποίησης.

Χαίρομαι και ευχαριστώ πάρα πολύ που έγινε αυτή η κριτική και στο πρόσωπό μου, για τις όποιες παραλείψεις ή κενά. Επειδή δεν έχω μάθει να φοβάμαι, το είπα και στην πρώτη στιγμή, ότι ανήκω στην κατηγορία των αεροπλάνων, τις ντακότες, αποδέχομαι την όποια κριτική και αναλαμβάνω εξ ολοκλήρου την όποια ευθύνη, είτε συνδικαλιστική, είτε οποιαδήποτε άλλη. Δεν μπορώ όμως να αποδεχθώ προθέσεις άλλου είδους. Αυτές δεν μπορούν να ταυτιστούν με τη λειτουργία μου πέντε χρόνια. Προβλήματα υπάρχουν, αλλά μην ξεχνάτε ότι αυτή η Ομοσπονδία είχε να αντιπαλαίψει συντεχνίες, γεωπόνους, μηχανικούς, συγχώρεσέ με συνάδελφε Δρούγκα, Υπουργεία Εσωτερικών, όπως τα είπε ο συνάδελφος και άλλοι συνάδελφοι, κλαδικές ομοσπονδίες που το λέω και συγχωρέστε με, επαγγελματίες που ζούσαν απ' αυτό τον τρόπο ζωής, στα κέντρα λήψης εξουσιών, που είναι το κλινό άστυ, που είναι αυτό, δυστυχώς όμως, που ανέδειξε Γιοσάκηδες, Βαβήληδες, διαπλοκές. Δεν τον ανέδειξε η επαρχία, γι' αυτό πιστεύουμε στην επαρχία και κάνουμε τις ημερίδες αλλαχού της επικράτειας από το 2000, γιατί η επαρχία είναι οι αγνοί, που δεν έχουν αυτή την απρόσωπη λειτουργία μέσα στα 5, 5 εκατομ. που κάνουν αγώνα, είτε κάτω, είτε πάνω, είτε με συναλλαγές, για να επιβιώσουν. Πέρα όμως και πάνω απ' αυτό, ο αγώνας είναι διηνεκής, είτε θεωρείτε ότι ο χρόνος είναι προεκλογικός, γιατί δεν ξέρω αν θα είμαι υποψήφιος, δεν με ενδιαφέρει να είμαι Χαλίφης στη θέση του Χαλίφη, αλλά είμαι υποχρεωμένος μέχρι τελευταία στιγμή που θα γίνει το συνέδριο, να κάνω το καθήκον μου, γιατί σας λέω ότι έχω πει πάρα πολλές φορές, κοιτώ στα μάτια και όχι στα

ψηφοδέλτια και δεν με ενδιαφέρει αυτό. Ποσοτάκης με ενδιαφέρει. Το κάνω από ένα μεράκι και από ένα ενδιαφέρον. Να συνθέσουμε τη δύναμή μας, για να μπορέσουμε να επιλύσουμε τα προβλήματά μας, έντεκα χρόνια μας ταλανίζουν, άρα δεν χρειάζονται αγώνες; Δεν χρειάζονται μορφές αγώνα και πάλης; Δεν άκουσα καμία πρόταση, μόνο διαπιστώσεις. Από εκεί και πέρα όμως πρέπει να προωρήσει αυτή η μηχανή. Εάν θέλουμε λοιπόν αυτή η Ομοσπονδία να μην απολογείται συνεχώς, πρέπει εμείς να τη σπρώχνουμε σε κάποια συγκεκριμένη κατεύθυνση και όχι να καταγράφουμε μόνο την κριτική. Εγώ θεωρώ ότι ο χρόνος αυτός, επειδή είναι προεκλογικός, όχι σε σχέση με μας, αλλά σε σχέση με τις Νομαρχιακές εκλογές και του πρώτου βαθμού, μπορούμε να πετύχουμε περισσότερα.

Η πρώτη πρόταση είναι και τίθεται στο σώμα, να εξουσιοδοτηθεί, επειδή μιλάμε δημοκρατικά και συλλογικά και συνθετικά, το Διοικητικό Συμβούλιο, να κάνει εν πρώτοις μέσα στο πρώτο 15νήμερο, 20ήμερο του Γενάρη, επαφές, άλλο ένα γύρο, με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣΔΔΑ, με την ΕΝΑΕ, με τα κόμματα, να επιδώσει ακριβώς, πέρα από το διεκδικητικό πλαίσιο, όπως ακριβώς έχει τεθεί και στη Θεσσαλονίκη, αλλά και εδώ που προτάξαμε, για να δούμε πού ακριβώς μπορεί και τι μπορεί να λυθεί με διαδικασίες διαλόγου και συναίνεσης, είτε λέγεται εκλογική αποζημίωση, είτε λέγεται αναπροσαρμογή του επιδόματος των 50 ευρώ στα 300 ευρώ, 300 συν 176, 476 για να μην παρεξηγούμε. Ο πρώτος γύρος είναι αυτός. Διερεύνηση, επειδή ακριβώς άκουσα το δίλημα, ότι πώς θα οδηγήσουμε στο 50, στο 60, στο 100% στη συμμετοχή της απεργίας, όταν δεν υπάρχει ταξική συνείδηση. Πρέπει όμως να βρεθεί ένας άλλος τρόπος. Η διαπίστωση είναι ότι δεν υπάρχει ταξική συνείδηση. Τι κάνουμε λοιπόν για να αφυπνίσουμε τη μηχανή αυτή; Βρίσκουμε άλλους τρόπους πρόσφορους για να πιέσουμε. Τι πιέζουμε; Την εξουσία. Είναι οι επαφές. Εγιναν κατ' εξακολούθησιν. Την κάνουμε και για τελευταία φορά. Θεωρώ λοιπόν ότι μια συγκέντρωση με πορεία, έχει να δώσει ένα στοιχείο, επαναλαμβάνω και ας μην είναι ορισμένη απεργία μας, ας είναι αδικαιολόγητη απουσία, όσων θα συμμετάσχουν, αν θέλουν. Δίνει μια εικόνα, γιατί ακριβώς επαναλαμβάνω και λέω, η διαπλοκή των μέσων ενημέρωσης, δεν μου αρέσει να λέω μαζικής ενημέρωσης, γιατί δεν είμαστε μάζα εμείς που ενημερωνόμαστε, αυτοί μας θέλουν μάζα, είναι στην Αθήνα. Πρέπει λοιπόν να δημιουργήσουμε αυτή την εικόνα. Να δοθεί μια συνέντευξη από το Διοικητικό Συμβούλιο και απ' όλες τις παρατάξεις, μέσα στο διάστημα αυτό, να κληθούν τα μέσα ενημέρωσης, για να μπορέσει να προβληθεί, είτε επί χρήμασι, είτε χωρίς χρήματα, να μπορέσει να προβληθεί στα κανάλια στα τηλεοπτικά και στα ραδιόφωνα, εμείς όλοι, Αθηναίοι τε και επαρχιώτες, τι ζητούμε απ' αυτή τη συγκέντρωση. Τι θέλουμε, για να μην οδηγήσουμε ακριβώς. και ερχόμαστε και λέμε γιατί απέτυχε αυτή η συγκέντρωση. Αποτύχαμε όλοι μας. Δεν απέτυχε η Ομοσπονδία. Η Ομοσπονδία ξεκίνησε ενημέρωση από τη Φλώρινα, μέχρι το Κιλκίς, από τη Θεσσαλονίκη μέχρι τη Βέροια, την Εδεσσα, τη Δράμα και όλες τις πιο κάτω Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και άλλα μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Συμμετείχανε; Τα ποσοστά ήταν ελαχιστότατα.

Τι άλλο λοιπόν πρέπει να κάνουμε; Βρίσκουμε άλλους τρόπους. Αν θέλουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, να επιλύσουμε τα προβλήματά μας και να γίνουμε αυτοδιοικητικοί, τούτέστιν με μια εργασιακή σχέση ενιαία, είτε ΙΚΑ, είτε δημόσιο, με ενιαία επικουρική ασφάλιση, με ένα επιχώριο επίδομα. Δεν θα υπάρξει κυβέρνηση που δεν θα εφαρμόζει

επιδοματική πολιτική. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Γιατί; Δεν θέλουν να δίνουν χρήματα σε συνταξιούχους, δεν θέλουν να δίνουν χρήματα στα δώρα και στα επιδόματα αδείας, βάζουν το επίδομα, για να αφαιρείται ή να μειώνεται. Το δώρο Χριστουγέννων που παίρνουμε τώρα, είναι λιγότερο από το μισθό μας τουλάχιστον κατά 40%, γιατί δεν μπαίνουν τα επιδόματα μέσα, τουλάχιστον ένα επιχώριο επίδομα είναι αυτό που θα δώσει την επίλυση καταργουμένων των ειδικών λογαριασμών που.... Αυτό το φωνάζει η Ομοσπονδία πέντε χρόνια. Αν τα λέει σε ότα μη ακουόντων, τι να κάνουμε; Παλεύουμε ακριβώς γι' αυτό, για να φέρουμε αυτή την ενημέρωση, για να πάρει μπροστά αυτή η μηχανή. Είμαστε υπάλληλοι, αν θέλετε, σκεπτόμενοι με δύο τρόπους. Οι παλαιοί, που παίρνουν τα ειδικά επιδόματα και εκείνοι που είναι Ασεπίτες ή απο τις ΔΕΚΟ, τις ΜΕΚΟ, τις ΣΕΚΟ, που δεν παίρνουν κανένα επίδομα, εκτός από τα 126 ευρώ συν τα 50, από το λογαριασμό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Δεν πρέπει επιτέλους να λυθεί αυτό; Πώς θα λυθεί; Με την ανάδειξη ενός επιδόματος, που ενιαία να καταβάλλεται κατά κατηγορία και κατά κλάδο, σε όλους. Δεν πρέπει λοιπόν η εκλογική αποζημίωση; Κάποιοι πρέπει να χάσουν και κάποιοι πρέπει να πάρουν. Αυτό επιβάλλει η δημοκρατία, η συναδελφική αλληλεγγύη. Εκλογική αποζημίωση έπαιρνε και ο Κιντιλίδης, 2.500, γιατί προέρχομαι από το πρώην Υπουργείο Εσωτερικών και δεν το λεώ για να πω τι καλός είμαι. Παλεύω μέσα απ' αυτή την Ομοσπονδία, ακριβώς γι' αυτά τα προβλήματα.

Ναι, να παραχωρήσουμε κάτι, για να μπορέσουμε να εξομαλυνθούμε όλοι και να υπάρχει συναδελφική αλληλεγγύη και όχι να έρχεται ο άλλος και να λέει "αν κάνετε αυτό και επανέλθουμε στα Υπουργεία, θα γραφτούμε στην Ομοσπονδία σας". Αυτό είναι συναδελφική αλληλεγγύη. Συνάδελφοι, είμαστε μόνοι. Και κάτι άλλο ακόμη. Εμπιστευτείτε αυτή την Ομοσπονδία, όσο θα είναι, μέχρι εκεί που θα είναι, γιατί δεν λογοδοτεί σε αφέντες. Η λογοδοσία μας και στο συνέδριο θα είσατε εσείς, δεν θα είναι κανείς άλλος. Εσείς μας βγάλατε, εσείς θα μας καταψηφίσετε. Δεν μας έβγαλαν τα κόμματα. Χρησιμοποιούν τα κόμματα κάποια πράγματα, για να βγάζουν στα κανάλια και στα παράθυρα κάποιες εικόνες για κατανάλωση. Χορτάσαμε από κόμματα, από παρακόμματα και από πολιτικές. Είναι δεδηλωμένο ότι ζούμε την παγκοσμιοποίηση και τον φασισμό, το είπα, των Προέδρων των ανωνύμων εταιριών. Αυτοί καθορίζουν τη διαχείριση των κυβερνήσεων. Αρα λοιπόν είμαστε μόνοι. Θέλετε να διασφαλίσουμε τα μετερίζια μας τα εργασιακά; Πρέπει να ματώσουμε και δεν το παίζω αριστεριστής, είναι θέσεις μου αυτές. Αν αγγίζουν και τους αριστερούς, τι να κάνουμε; Τόσο περισσότερο καλύτερα. Πρέπει να ματώσουμε. Πρέπει να ανοίξουν μύτες. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Ειδάλλως να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πάρουμε μια απόφαση τώρα, να παραιτηθούμε και να φύγουμε, να πάμε στα σπίτια μας, να κάνουμε και τα Χριστούγεννα με τα παιδιά μας και εσείς και εμείς και όλοι. Δεν υπάρχει άλλο λύση ή παραιτείται αυτό και λέμε ανίκανοι και τελειώσαμε ή κάνουμε αγώνα και ο αγώνας πρέπει να είναι συγκέντρωση, που την ημερομηνία, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, κατ' εξουσιοδότηση του σώματος, μέσα στο 20ήμερο του Γενάρη, να οριστεί η κατάλληλη στιγμή, το τσίμινγκ που λέτε εσείς οι νεοέλληνες αγγλιστί, για να μπορέσουμε να έχουμε τα αποτελέσματα αυτά, με τη δέσμευση ότι κάθε Δ.Σ. από Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, θα κουβαλήσει ένα πούλμαν. Ενα πούλμαν με 50, 40, 60, 70 ανθρώπους. Και δεν ενισχύετε τον Πρόεδρο, σας είπα. Δεν τον ενισχύετε να

ξαναείναι Πρόεδρος. Ενισχύουμε τη δικιά μας τη θέση, την επίλυση των προβλημάτων μας.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, να το πως και κάπως έτσι, για να φύγουν τα σύνδρομα; Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Υπάρχει λοιπόν ένα ποδηγετικό και συγχωρέστε με για τον όρο, δευτεροβάθμιο όργανο, είτε το αποδεχόμαστε, είτε εδώ και τώρα ψηφίσουμε, το μεμφόμεθα και πηγαίνει για ανάπαυση, απλά τα πράγματα. Ειδάλως συνακολουθούμε. Μαζί στη ζωή, μαζί και στο θάνατο. Επαναλαμβάνω λοιπόν και λέω, το διεκδικητικό πλαίσιο υπάρχει. Ο τρόπος του αγώνα είναι συγκεκριμένος. Παράσταση στα κόμματα για να γίνει μυρικαστικό το ξαναλέω, μέσα στο πρώτο 20ήμερο, επειδή μεσολαβούν οι γιορτές, του Γενάρη, συνεδριάζει το Διοικητικό Συμβούλιο, εάν χρειαστεί θα γίνει συνδιάσκεψη όπου μπορεί να γίνει φρόνιμα, θεωρώντας ότι μπορεί να γίνει Αθήνα, Θεσσαλονίκη, δεν ξέρω πού, για να πάρουμε την τελική απόφαση, για να ορίσουμε τον τρόπο, τις μέρες της συγκεντρώσεως και της πορείας στο Υπουργείο, στα κόμματα και στη Βουλή. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Απεργία όχι. Να κατεβούμε στην Αθήνα όχι. Ποιός θέλετε να μας λύσει τα προβλήματα; Οι άλλοι που θα έρθουν; Τα ίδια θα έχουν και αυτοί. Μόνοι τους θα είναι. Οι στρατιώτες είμαστε εμείς. Δεν είναι εδώ οι στρατηγοί και απο κάτω οι στρατιώτες. Είμαστε στρατιώτες. Αν μας προτάξατε εδώ σε σχέση με εμάς, δεν είμαστε στρατηγοί και εσείς είσατε υπήκοοι. Ολοι μαζί κάνουμε μια προσπάθεια.

(αλλαγή ταινίας)

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: Πρέπει να προχωρήσουμε. Να προχωρήσουμε στον τρόπο αγώνα και πίεσης, για να μπορέσουμε, επειδή είναι προεκλογική η περίοδος και δεν έχει να κάνει, σας είπα, με τις εκλογές της Ομοσπονδίας, έχει να κάνει με τις εκλογές τις Νομαρχιακές και του πρώτου βαθμού, για να μπορούμε να προτάξουμε την εκλογική αποζημίωση, τα οδοιπορικά και ό, τι άλλο κινείται μέσα στη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, που τη Δευτέρα συνεχίζει και τις συνδικαλιστικές άδειες.

Αρα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή μεταξύ μας δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, θα μπορούσαμε να καθόμασταν σε ένα οβάλ τραπέζι όλοι μαζί, για να μην είμαστε εμείς εδώ και εσείς εκεί. Αρα να ξέρετε ότι τότε δεν θα υπήρχε και το πετροβολικό αυτό. Δεν έχουμε να διαχωρίσουμε τίποτα, έχουμε μια κοινή γραμμή, είναι μονόδρομος. Θέλω λοιπόν αυτό, με ανάταση, με ψήφιση ανοιχτή, να εξουσιοδοτηθεί το Δ.Σ. για να προχωρήσει, ούτως ώστε η δεύτερη προσπάθεια να είναι πολύ καλύτερη από την πρώτη, για να έχουμε τα αποτελέσματα εκείνα που μας δίνουν τη δυνατότητα να κερδίσουμε κάτι περισσότερο απ' αυτό που συνεχώς χάνουμε. Εμείς είπαμε, υπάρχει ένα διεκδικητικό πλαίσιο με σαράντα προτάσεις. Προτάσσουμε κάποια απ' όλα αυτά. Ολα δεν θα μας τα δώσουν. Εδώ πέντε χρόνια δεν μας έχουν δώσει τίποτα, θα μας δώσουν τα σαράντα;

Αρα λοιπόν θέλω, πέρα από την ψήφιση αυτή, να βγει ένα ψήφισμα, ότι ζητούμε την κατάργηση της μερικής απασχόλησης και των αποικιοκρατικών συμβάσεων που κάνουν οι Νομάρχες στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και στο δημόσιο. Εμείς λέμε, όλοι όσοι προλαμβάνονται, θα είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου ή θα είναι από το ΑΣΕΠ, στο δημόσιο ασφαλισμένοι. Ολες οι άλλες επιλογές είναι εκ του πονηρού και οδηγούν προϊόντος του χρόνου, ακριβώς στην απεμπόληση, όχι μόνο της υπαλληλικής ιδιότητας, αλλά ότι θα είσαι υπάλληλος που θα έχεις ημερομηνία

λήξεως και εργασιακά και όσον αφορά τις αποδοχές σου και τον χώρο δουλειάς σου. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι, για μας απαρέγκλιτα ο δεύτερος βαθμός είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Αν δεν έχεις σπίτι, δεν μπορείς να μιλάς για το σπίτι του αλλουνού. Πρέπει λοιπόν να θεωρούμε ότι ο εργασιακός μας χώρος είναι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και σ' αυτό είμαστε ανοιχτοί και είπα ότι θα κάνουμε διάλογο με την ΕΝΑΕ και με την πολιτική ηγεσία. Έχουμε προτάσεις, το έχουμε πει, όπου χρειάζονται τέτοιες. Συμπληρώσεις ή βελτιώσεις να γίνουν. Αλλά αν δεν έχεις χώρο δουλειάς, θα παλαίψεις γιατί; Για κάτι που αύριο θα βρεθείς στην Περιφέρεια και θα είσαι σε τρίτη ταχύτητα πάλι; Είναι οι σουπερ πούμα Περιφέρειες, οι Περιφέρειες και εσύ που θα αναγκαστείς να πας εκεί και να καλύψεις όπως οι άλλες κατηγορίες της πρόνοιας, του καπνού, που ήρθαν και τους πετάξανε σαν τα σκυλιά μέσα στα αμπέλια, που λέγονται Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Αυτό λέμε και αυτό φωνάζουμε. Αρα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, όλα είναι αποδεκτά. Επειδή όμως από εδώ πρέπει να φεύγουμε με ψηφίσματα, όχι υπό την έννοια ψηφίσματα και μανιφέστο κλπ., αλλά με αποφάσεις που δεσμεύουν το Διοικητικό Συμβούλιο, για να μπορείτε στην επόμενη συνδιάσκεψη δικαίως να το εγκαλείτε. Αρα λοιπόν συμφωνούμε ότι από τη στιγμή που έχει καταγραφεί τοις πάσι, ότι δεν μπορεί με την απεργία να υπάρξει συμμετοχή, επειδή ακριβώς υπάρχουν οι παλιοί και οι καινούργιοι, να κινηθεί η διαδικασία εξουσιοδότησης μικροεπαφών με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών και του Υπουργείου Οικονομικών τα κόμματα από το Δ.Σ., συνάντηση με τα Προεδρία των πρωτοβάθμιων συλλόγων, ούτως ώστε να είσαστε κοινωνοί και ενήμεροι για τις θέσεις όλων των πολιτικών κομμάτων, για να συναποφασίσουμε πώς θα γίνει η συγκέντρωση στην Αθήνα. Συμφωνούμε σ' αυτό τον τρόπο πίεσης που θα γίνει το αργότερο μέχρι τον Γενάρη, ναι ή όχι; Για να έχουμε έναν μπούσουλα δηλ., για να ξέρουμε τι θα κάνουμε. Όχι μόνο να κάνουμε διαπιστώσεις για τα ελλείποντα, αλλά να βάζουμε και την επόμενη μέρα, πώς πρέπει να πορευτεί αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο. Γι' αυτό γίνεται αυτή η Πανελλαδική συνδιάσκεψη. Δεν ήρθαμε να δούμε τη λίμν του Πλαστήρα και τα χιόνια, έλαχε και προέκυψαν αυτά. Αρα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να ακούσω πάνω στο θέμα αυτό, έκανα μια πρόταση....

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Να ρωτήσω κάτι εγώ. Εμείς είμαστε συμβούλια 7μελή. Δεν μπορούμε να πάρουμε μια απόφαση μόνοι μας. Πρέπει να πάρουμε αποφάσεις και να στείλουμε φαξ....`

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Όχι, εννοώντας όσον αφορά το πρώτο σκέλος. Να κάνουμε επαφή με τις πολιτικές ηγεσίες.....

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Μα την επαφή να την κάνετε την έχετε ήδη από τη Θεσσαλονίκη πάρει. Ήταν απόφαση της Θεσσαλονίκης με πολύ περισσότερους συλλόγους.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούστε να σας πω κάτι. Υπάρχει η συγκεκριμένη πρόταση ακριβώς για να φτάσουμε στην τελική ευθεία του αγώνα. Από εκεί και πέρα όλοι είμαστε συνυπεύθυνοι. Το να λέμε ότι "ξέρετε, εκείνο, το άλλο", είναι απόψεις που πρέπει όμως η πλειοψηφία ή ομόφωνα να βγει μια ψηφοφορία. (διαλογικές συζητήσεις)

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Συνάδελφοι, μισό λεπτό, γιατί εδώ κατά τη γνώμη μου μπαίνουν μερικά πλαστά διλήματα σε πλαστά ερωτήματα. Χρειάζεται εξουσιοδότηση η Ομοσπονδία για να κάνει επαφές με το ΥΠΕΣΔΔΑ; Χρειάζεται εξουσιοδότηση από κανένα σώμα, για να

προχωρήσει σε οποιαδήποτε μορφή κινητοποίησης; Επομένως τι να ψηφίσουμε εδώ πέρα; Αυτά τα έχει, δεν χρειάζεται να της τα δώσει αυτά κανένας. Επομένως δεν μπαίνει ζήτημα ψηφοφορίας.

Λοιπόν, ένα ζήτημα που μπαίνει είναι, αυτές οι μορφές και ό, τι ακούστηκε εδώ, κατά τη γνώμη μου, να συνεδριάσουν άμεσα τα Διοικητικά Συμβούλια και πάνω σ' αυτό να δουν πώς μπορούν να οργανωθούν παραπέρα πιο πολύ, πιο καλά τα ζητήματα. Επαν δεν μπορεί ένα Διοικητικό συμβούλιο να συνεδριάσει αυτή την βδομάδα, καταλαβαίνουμε και τι θα κάνει από εκεί και πέρα. Ένα ζήτημα λοιπόν είναι, να συνεδριάσουν άμεσα τα Διοικητικά Συμβούλια. Δεύτερο ζήτημα. Οι προτάσεις αυτές για τις επαφές και για...

ΚΙΝΔΥΛΙΔΗΣ: 10 του Φλεβάρη πρέπει να γίνει. Δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι πίεσης, πέρα από την επαφή που θα κάνει το Διοικητικό Συμβούλιο με τις παρατάξεις και τη συνεδρίαση που θα κάνει και θα πάρει απόφαση, τη οποία και θα σας τη στείλει. Αλλά θα πρέπει να υπάρξει πάλι μια Πανελλαδική συνδιάσκεψη, ούτως ώστε εκεί να υπάρξουν τα ψηφίσματα και οι αποφάσεις, οι οποίες θα είναι δεσμευτικές, για την τελική ημερομηνία επιτυχίας της συγκεντρώσεως.

Συμφωνούμε σ' αυτό;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ξαναεπανελάβε το λίγο Μιχάλη. Συμφωνούμε μ' αυτό που είπε ο συνάδελφος και θέλω να προσθέσω εγώ λίγο, εμείς που είμαστε από την επαρχία και δεν σας βλέπουμε κάθε μέρα, λίγο πιο ενωμένο το Δ.Σ., για να παίρνουμε θάρρος.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχάς δεν υπάρχουν διαφορές. Είναι ο τρόπος καμιά φορά έκφρασης του καθενός. Οι συνάδελφοι Βέτα και ο Μάκης, δεν υπάρχει μεταξύ μας καμιά διαφορά, έχουνε μια πολιτική αποτίμηση που εγώ τη σέβομαι. Εντάξει, κάποια στιγμή μη έχοντας την αντοχή βιολογικά πολλές φορές, λέμε μια αντίδραση που δεν είναι σωστή, γιατί είμαστε και άνθρωποι, βάζουμε το εγώ μπροστά, χτυπιέται και τελειώνει η ιστορία. Αποδεχόμεθα και τις θέσεις των ανθρώπων αυτών. Δεν θα τα σβήσουμε όλα δηλ. Ο καθένας έχει τους αγώνες του. Για όνομα του Θεού.

Αρα λοιπόν θέλω να γίνει συνειδητό και πράξη, ότι η συγκέντρωση δεν έχει να κάνει ούτε με τη Βέτα, ούτε με τον Μάκη, ούτε με το Διοικητικό Συμβούλιο και να βαστά τη σημαία μονάχα στην πλατεία Κλαθμώνος. Πρέπει να είμαστε όλοι, γιατί είπαμε ότι αυτοί κατεργάζονται τα πάντα.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Θα εξαντλήσετε το διάλογο αυτό τον οποίο αρχίσατε, τις διεκδικήσεις, τις επαφές, θα μας βομβαρδίζετε με έγγραφα πλέον, για να μπορέσουμε να κινητοποιήσουμε και εμείς τον κόσμο.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Αφού γίνουν αυτές οι επαφές, θα υπάρξει απόφαση του Δ.Σ. προτάσεων στα Δ.Σ., αυτό θα είναι το πρώτο.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Συμφωνούμε. Υπάρχουν διαφωνούντες;

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Εάν συμφωνήσουμε σήμερα και καταλήξουμε σε κάποια ημερομηνία, θα πρέπει να προετοιμάσουμε τα μέλη μας γι' αυτή την κάθοδο προς την Αθήνα. Πώς θα τα προετοιμάσουμε; Με το να τους λέμε "ξέρετε, θα πάμε στην Αθήνα", άλλος θα έχει το γυιό του να πάει να τον δει, άλλος θα πάει να δει τον Ολυμπιακό κλπ.;

Προτείνω 15-20 μέρες, τρεις ή τέσσερις φορές στο 15νήμερο στάση εργασίας στις

Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις όλοι οι υπάλληλοι, 2 ώρες κάθε πρωί, 3 μέρες την εβδομάδα. Έτσι θεωρώ και τα μηνύματά σου θα περνάς και βάζεις κάποιους ανθρώπους να σκεφτούν ότι εδώ κάτι γίνεται. Με το να πάμε εμείς, οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι και να πούμε ότι "ξέρετε, αύριο κατεβαίνουμε Αθήνα με το λεωφορείο, ελάτε να συμμετέχετε", θα ξεκινήσουμε 20, θα καταλήξουμε στην πλατεία Κοραή οι 3 και εκεί τελειώσε το παραμύθι. Είναι μια πρόταση, δεν ξέρω. Τώρα αν δεν αποφασιστεί από τώρα, να υπάρξει κάλυψη για την Ομοσπονδία, για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε κάπως έτσι.

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Τι απόφαση να πάρουμε; Δεν έχουμε πλειοψηφία. Είμαστε 5 Σύλλογοι εδώ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Είπαμε, θα έρθει η πρόταση αυτή από την Ομοσπονδία στους πρωτοβάθμιους συλλόγους. Έχει ξεκαθαριστεί ότι δεν καταβαίνει ο κόσμος σε απεργία. Άλλη μορφή αγώνα θέλει και πρέπει να το ψάξουμε.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι, νομίζω ότι έγινε κατανοητό, το Δ.Σ. με τη συνεδρίασή του στο πρώτο 15νήμερο του μήνα Γενάρη, θα ορίσει πάμπολα πράγματα που εκεί θα καθοριστούν και οι ημερομηνίες.

Συμφωνούμε;

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: Ναι.

ΚΙΝΤΙΛΙΔΗΣ: Καλές γιορτές, με υγεία, δύναμη, κουράγιο και να είμαστε πάντα καλά. (διαλογικές συζητήσεις)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Συνάδελφοι, επειδή η συναδέλφισσα από τα Τρίκαλα κάτι έβαλε, καλό είναι να το πούμε.

Και το δεύτερο που θέλω να πω εγώ είναι το εξής. Ας έχουμε ένα Χριστουγεννιάτικο δώρο. Ας πάμε να πάρουμε γραφεία της Ομοσπονδίας. Κατάληψη να κάνουμε. Να πάμε όλοι και να πουμε "έλα εδώ, δώσε μας ένα φαξ να έοχουμε".

Δεύτερο θέμα, παράκληση από όλους, για να μην υπάρχει παραπληροφόρηση, τα φαξ, το πρόβλημα που έχετε σαν τοπικός σύλλογος, να τα στέλνετε και σε μας και στους υπόλοιπους συλλόγους. Αυτό που κάνουμε εμείς δηλ. που το στέλνουμε όπου έχουμε φαξ στείλτε το και εμάς. Εμένα η συναδέλφισσα μου είπε "τι κάνουμε για το επίδομα πληροφορικής;", ό, τι είχα της είπα "πάρτο συναδέλφισσα". Πρέπει να έχουμε μια έδρα, να ενημερωνόμαστε. Να έχουμε επαφή. Δεύτερο θέμα, παίρνει κάποιος Νομάρχης συμβασιούχους; Να πάμε στο Νομαρχιακό Συμβούλιο όλοι και να πούμε "επ, δεν μπαίνουν μέσα". Πώς θα γίνει δηλ.; Ποιοί είναι οι αγώνες; Τι αγώνες; Με φαξ; Δεν γίνονται αγώνες με φαξ. Να μην το δεχόμαστε στην πράξη. Ποιός Νομάρχης το έκανε; Να πάμε όλοι εκεί. Δεν θέλω εγώ πούλμαν για την Κλαθμώνος. Ας κάνουμε μια κατάκτηση στα Τρίκαλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, όσον αφορά το ψήφισμα που κατέθεσε η συναδέλφισσα από τα Τρίκαλα και αφορά την πρόσληψη του μόνιμου προσωπικού και μετά από συνέντευξη. Αν θέλετε μπορείτε να το ακούσετε δυό λεπτά και αν συμφωνούμε να πούμε ναι. "Η ΠΟΣΥΝΑ εκφράζει την αντίθεσή της στο νόμο..., αναφορικά με τις προσλήψεις μόνιμων υπαλλήλων στις Ν.Α. της χώρας. Θεωρούμε ότι η αξιοπιστία των διαδικασιών πρόσληψης τραυματίζεται μέσα από την καθιέρωση του συστήματος της συνέντευξης που εμπεριέχει έντονα διαβλητά χαρακτηριστικά. Η σχετική βαθμολόγηση των συνεντεύξεων, μπορεί να μεταβάλλει σημαντικά το ρόλο της βαθμολογίας, που

έχει προέλθει από αντικειμενικά στοιχεία, (βαθμός πτυχίο, μεταπτυχιακές σπουδές, εμπειρία κ.α.), αφού με τον τρόπο που εφαρμόζεται, ανοίγει το δρόμο για... διαδικασιών πρόσληψης και ανάδειξης πελατιακών σχέσεων. Γι' αυτό καλούμε το ΥΠΕΣΔΔΑ να αναλογιστεί τις ευθύνες του και να επανεξετάσει τη διαδικασία πρόσληψης των υπαλλήλων Ν.Α.

2) Τους Νομάρχες της χώρας να μην εφαρμόσουν τη συνέντευξη στις προσλήψεις που θα πραγματοποιήσουν, αφού αυτή εξάλλου δεν είναι υποχρεωτική, καταδεικνύοντας μ' αυτό τον τρόπο ότι πρότιστο μέλημα γι' αυτούς είναι ένα σύστημα προσλήψεων, που θα διασφαλίζει δικαιοσύνη σε όλους τους πολίτες της χώρας και θα οδηγήσει στην αποτελεσματική στελέχωση της δημόσιας διοίκησης.

3) Το ΑΣΕΠ να μη συμφωνήσει στη διεξαγωγή συνέντευξης στις προσλήψεις στις Ν.Α., εφ' όσον από το νόμο υπάρχει αυτή η δυνατότητα, υπηρετώντας αυτό το οποίο τάχθηκε να υπηρετεί. Διαδικασίες πρόσληψης αντικειμενικές και αδιάβλητες, που θα προστατεύσουν την αξιοπιστία και.... και το κύρος της πολιτείας αφ' ετέρου." Εάν συμφωνούμε, ψηφίζουμε.

Το ψηφίζουμε.
